Nr. 286. Niedziela, 14 Grudnia 1913. Rok 103.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników St. Sokołowskiego, ulica Jagiellońska l. 3. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 88.

Telefon Administracyi Nr. 637.

Prenumerata.

zamiejscowa:				miejscowa:			
rocznie	32 K	ćwierćrocznie	8 K — h.	rocznie	24 K	ćwierćrocznie	8 K
półrocznie	16 K	miesięcznie	2 K 70 h.	półrocznie	12 K	miesięcznie	2 K

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 4 K 60 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h., drudzy 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4 grudnia b. r. nadać najmiłościwiej starszemu radcy kolei państwowych, Władysławowi Mynarskiemu, przy sposobności przeniesienia go w stały stan spoczynku, krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4 grudnia b. r. nadać najmiłościwiej naczelnemu lekarzowi dyrekcyi kolei państwowych we Lwowie, dr. Kazimierzowi Zgórskiemu. tytuł radcy medycynalnego z uwolnieniem od taksy.

P. Minister handlu zamianował kontrolora pocztowego, Władysława Nebeskiego w Przemyślu, starszym kontrolorem pocztowym w Stanisławowie.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 13 grudnia 1913 l. XVII. 9852/70 z wykazem panujących w Galicyi chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawionym na podstawie sprawozdań c. k. starostw, przedłożonych od 6 do 13 grudnia 1913 — zamieszczono jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 13 grudnia.

Delegacye.

Z Delegacyi austryackiej.

Na wczorajszem posiedzeniu Delegacyi austryackiej, w dalszym ciągu rozpraw nad budżetem Ministerstwa spraw zagranicznych, del. Rosner zaznaczył, iż z dotychczasowej dyskusyi wnosząc, nie ustaliła się jeszcze opinia publiczna ani co do zasad, ani nawet co do ostatecznego bilansu polityki zagranicznej w czasie przesilenia bałkańskiego. Mowca sądzi, że p. Kramarz teraz po rewelacyach *Matina* także może zrewiduje swój program o użyteczności Związku bałkańskiego dla Austryi. P. Kramarz w ogóle jest największym w tej Izbie idealistą, my jednak jego idealizmu nie podzielamy i dlatego też nie możemy zgodzić się z jego zapatrywaniem co do przypuszczalnej wdzięczności Serbii, jakoteż co do stosunku wobec Rossyi. Sądzimy raczej, że w ogólnych zarysach polityka Monarchii względem Bułgaryi i Serbii była dobra, co do Rossyi zaś to przeciwieństwa z nią mogą być chwilowo zmniejszone, jak w r. 1890, ale nie usunięte.

Mowca omawiał następnie stosunek do Rumunii i Grecyi. Naród grecki, tak jak włoski, przez długi szereg wieków miał tylko wielką przeszłość, teraz zaś posiada wielką przyszłość. My Polacy czujemy sympatyę dla takiego dziejowego procesu odrodzenia, w którym wielkie narody, postradawszy ongi niezawisłość państwową, znowu występują jako poważny czynnik i rozumiemy takie narody lepiej, niż inne szczęśliwsze narody. To też korzystamy z tej sposobności, aby wyrazić szczerą radość naszą z powodu tego odrodzenia narodu greckiego.

Co do utworzenia Albanii, to istotnie przez to rozbity został Związek bałkański. Stanowi to pozycyę czynną w bilansie polityki zagranicznej naszej Monarchii.

Wypadki bałkańskie ostatnich czasów wykazały, że Rossya na Bałkanach straciła na znaczeniu. Świadczy o tem zupełne zignorowanie depesz cara przez monarchów bałkańskich, co też w całej Rossyi uważano za upokorzenie caratu. Świadczy też o tem fakt, że starania Rossyi o złączenie państw bałkańskich zakończyły się tem, że rolę kierującą na Bałkanach objęło państwo romańskie, Rumunia i cała akcya skończyła się zupełną klęską polityki słowiańskiej. To także nie jest pozycyą bierną dla Austryi i jej interesów słowiańskich.

Mieliśmy przytem sposobność — wywodził mowca dalej — przekonać się o nieuczciwości i nieszczerości niektórych dyplomatów. Nieszczęsny Danew nie mógł przecież inaczej zrozumieć mobilizacyi Rossyi w Besarabii, jak tylko jako pomoc dla Bułgaryi, a równocześnie z tem zarządzeniem w w Besarabii Rossya zachęcała Rumunię do mobilizacyi przeciw Bułgaryi. Przypomina to trochę rokowania w. księcia moskiewskiego z chanem tatarskim w XV. wieku. Dlatego też nie należy brać obecnie zbyt tragicznie stosunku naszego do Rumunii. Chłop nasz powiada: Kłamstwem świat cały przejdziesz, ale niem nie wrócisz! Rossya z dyplomatycznej wyprawy bałkańskiej nie wróciła i nie będzie miała trwałej korzyści ze swej polityki względem Rumunii.

Następnie mowca omawiał zachowanie się Francyi podczas ostatniego przesilenia. Francya uprawiała politykę bardziej rossyjską, niż Rossya, bez wielkiego dla siebie pożytku. Wprawdzie chciała ona z pewnością przez to uprawiać politykę czysto francuską, ale nie dało jej to żadnych korzyści i bądź co bądź trójporozumienie nie wyszło wzmocnione z ostatniego przesilenia.

Nie należy ogólnej krytyki zagranicznej polityki Monarchii sprowadzać wyłącznie do jakiegoś nieprzychylnego zachowania się prasy, która wprawdzie wiele może zrobić, ale nie może wywoływać i podtrzymywać nastrojów, jeżeli one nie znajdują oddźwięku w opinii publicznej.

Następnie mowca wskazał na ostatnią publikacyę ks. Bulowa i rzekł, że my Polacy wprawdzie nie mamy powodu do sympatyzowania z tym politykiem, ale tym razem szczerze wdzięczni mu jesteśmy za jego publikacyę, odnoszącą się do przesilenia aneksyjnego w r. 1908/9. Także wówczas w r. 1908 mieliśmy wszyscy to uczucie, że materyalne znaczenie aneksyi nie pozostaje w żadnym stosunku do tej wielkiej burzy, jaka się zerwała w Europie przeciw Austryi. Teraz wiemy to dzięki ks. Bülowowi. Słyszano dokładnie z ust ks. Bulowa, a więc ze strony z pewnością kompetentnej, że krzyk całej Europy w samej rzeczy był zwrócony nie przeciw Austryi, lecz przeciw państwu niemieckiemu, że całe przesilenie wyszło od Anglii i że król Edward chciał skorzystać ze sposobności ówczesnego zawikłania, aby ostatecznie rozprawić się z państwem niemieckiem. Od tego czasu król Edward umarł, a z nim polityka osaczenia Niemiec przynajmniej na razie ustała. Rossya była tylko taranem, którego w r. 1908 użyła przeciw Austryi Anglia, a w r. 1913 Francya. Stanowisko Rossyi w r. 1908/9 było takie same, jak w r. 1912/13. Tak samo igrała z ogniem, tak samo podżegała Serbię, aby ją później opuścić, jak teraz w sprawie albańskiej. Ta sama było nieszczerość względem innych i siebie, ta sama niepewność, ten sam strach przed wypadkami, które chciało się wywołać. Rząd rossyjski wówczas, jak i teraz nie był dość silny, aby oprzeć się pokusom do polityki czynnej, idącym z wewnątrz, ani też, aby je wykonać, albowiem i teraz Rossya była tylko tym taranem, a właściwy dramat, jak w 1908/9 rozegrał się między Anglią a Niemcami, tak tym razem między Francyą a Niemcami.

Proszę w tem oświetleniu przeczytać — ciągnął delegat dalej — wielkie mowy wierności sojuszniczej kanclerza Rzeszy niemieckiej z grudnia r. 1912 i z 7 kwietnia r. b., które naszego sprawozdawcę tak bardzo wzruszyły.

---

2)

HAJOTA.

NARZECZONA Z FIESOLE.

(Z włoskich wspomnień).

(Ciąg dalszy).

Zabawka ta trwała czas jakiś, ku bajecznemu zadowoleniu pewnej części współjadących. Po akcencie poznali cudzoziemkę i cieszyło ich, że jednak Włoch wziął górę.

Ona bowiem już nie protestowała. Gburowaty Włoch przejmował ją teraz lękiem. Znała porywczość męża i rozumiała, że jeśli mu się poskarży, wyniknie z tego awantura.

Milczała więc, krztusząc się i zasłaniając twarz chusteczką.

Lecz bladła coraz bardziej i zaczynało jej się robić istotnie słabo.

— Ach! mój Boże! Byle tylko Dusiek nie zobaczył — myślała — byle nie zemdleć. Dusiek rozszarpałby tego obrzydłego Włocha.

W przeciwległym końcu tramwaya siedziało dwoje młodych ludzi.

Przyszli wcześniej i zdobyli najlepsze miejsca, a teraz szeptali nieustannie mając sobie widocznie ogromnie wiele do powiedzenia.

Już siadając pani Walunia zauważyła tę parę, a i teraz oczy jej choć załzawione od gryzącego dymu, mimowolnie zwracały się w ten kącik, gdzie bielił się pikowy, koronkami przybrany kostium młodej kobiety i pełznący po nim, niby szkarłatny wąż, długi, pluszowy szal.

W ciągu dzisiejszej wycieczki do Fiesole dwukrotnie już widziała ona tę suknię i ten szal.

Raz, na tarasie restauracyi „Italia“, gdzie jedli „lunch“, pisząc w przerwach pocztówki do kraju; drugi raz w drodze na „Monte Ceceri“. I ani wtedy, ani potem, nie mogła dojrzeć twarzy właścicielki tego stroju, domyślała się tylko, że musi być młodą i piękną, po sposobie, w jaki na nią patrzał i z nią rozmawiał jej towarzysz, jasnowłosy młodzieńczyk, typ delikatny i nerwowy, częstszy w północnych Włoszech, niżby się zdawać mogło tym, którzy powierzchowność synów Italii zwykli identyfikować z kruczymi włosami i bujną, zmysłową urodą.

Pani Walunia sama pławiąc się w atmosferze miłości, odczuwała żywą sympatyę dla wszystkich zakochanych. Zainteresowała się więc i tą parą, już tam na tarasie restauracyi.

— To muszą być narzeczeni, Duśku — zawyrokowała z powagą doświadczenia mężatki od dwóch miesięcy.

— Po czem to wnosisz, Waluchno? — zapytał mąż z uśmiechem, jako, że znajdował się jeszcze w tej fazie, w której naiwne uwagi żony nie wydają się brzęczeniem uprzykrzonej muchy, lecz czemś niesłychanie miłem i odświeżającem zblazowaną męską naturę.

Zamiast odpowiedzi, pokazała mu oczami stolik tamtych dwojga.

Odwrócona do nich plecami kobieta, trzymała szkarłatną, jak jej szal, różę, o długiej łodydze i naprzemiany to podnosiła ją do ust, to muskała nią rękę siedzącego naprzeciwko niej młodzieńca.

Było istotnie coś ogromnie dyskretnego w tej pieszczocie.

A potem na *Ceceri*, gdy ich państwo Duśkowie spotkali, tworzyli jeszcze poetyczniejszy obrazek.

Ona, także tyłem do górskiej drożyny zwrócona, bez kapelusza, siedziała na swym szkarłatnym szalu, wśród oślepiająco białych kamieniołomów, którymi zabudowywa się cała Florencya i które tak słusznie noszą nazwę *pietra serena*, a on stał nad nią z ogromnym pękiem tych malutkich, drżących narcyzików, niby wonny, rozchybotany śnieg oblepiających skłony włoskich wzgórzy i sypał jej kwiaty na głowę.

Coś mówił przy tem cicho, z przejęciem, a ona tę głowę, obciążoną bogactwem czarnych warkoczy, podnosiła ku niemu dziwnie zapatrzonym i zasłuchanym ruchem.

— A co, Duśku, widzisz — rzekła wtedy pani Walunia tryumfująco i dodała z lekkim wyrzutem:

— Ty już mnie nie obsypujesz kwiatami. Ty już jesteś mąż!

On tego oskarżenia nie wziął zbytnio do serca, a że w tej chwili urwisty zakręt ścieżki zasłonił ich jak parawanem przed tamtą parą, więc otoczył ramieniem dziewczęcą kibić żony i rzekł:

— Za to obsypuję cię pocałunkami. Czy mój kociak wolałby kwiaty?

Pani Walunia jeszcze teraz w tramwayu rumieni się na wspomnienie niemej, a tak bardzo wymownej odpowiedzi, jaką to pytanie wywołało. Lecz wnet blednie straszliwie.

Nie! nie wytrzyma dłużej. Stanie się z nią coś okropnego. O! Boże, byle tylko Dusiek....

W tym samym momencie kobieta w białej sukni, która od początku zajścia z Włochem rzucała na biedaczkę przelotne spojrzenia, pochyliła się ku swemu towarzyszowi i coś mu szepnęła.

On wstał natychmiast i podszedł do pani Waluni.

— Signora zechce usiąść tam. Będzie wygodniej — rzekł, wskazując opuszczone przez siebie miejsce.

Ona wstała skwapliwie, wybełkotała jakąś podziękę i przesiadła się na wpół oszołomiona z nieznośnym zawrotem w głowie.

Po chwili jednak, gdy ją świeże powietrze otwartego okna owiało, uczuła ulgę i zwróciła się do swojej sąsiadki, która wciąż spoglądała na nią przyjaźnie.

— Jaka pani.... jacy państwo dobrzy — rzekła z wdzięcznością — ten szkaradny człowiek byłby mnie uwędził na śmierć!

— Widzieliśmy to, odparła tamta. — To gbur. Takich tu wielu — dodała z ogromną goryczą i mówiła dalej:

— Widzi pani, jak on tylko tam usiadł, tamten zaraz się cofnął. Tacy są tylko z kobietami odważni. O! ja ich znam!

I znowu mściwa gorycz zadźwięczała w jej głosie.

— Jestem cudzoziemką — rzekła pani Walunia nieco zdziwiona — ale słyszałam zawsze o pani rodakach, jako o pełnych galanteryi dla dam.

Nieznajoma zaśmiała się krótko.

— Dla dam! — powtórzyła z nieujętą intonacyą. — Dla dam!

— Zresztą towarzysz pani dał tego najlepszy dowód — ponowiła młoda mężatka.— Wszak, aby mnie obcej dopomódz, pozbawił się towarzystwa pani.

— O! ja mu kazałam — odpowiedziała Włoszka. — I tak byliśmy cały dzień razem. *Fa niente!*

(Ciąg dalszy nastąpi).

Proszę sobie przypomnieć ten wielki pośpiech, z jakim wzmocniono armię niemiecką. Jeżeli w tej Izbie jest jeszcze ktoś, kto sądzi, że Niemcy czyniły to wszystko tylko po to, aby pomódz Austryi na półwyspie Bałkańskim, to warto pozazdrościć mu jego wiary. Nie, panowie, Niemcy dlatego wtedy byli takim wiernym sojusznikiem, że musiały powiedzieć sobie: *nostra res agitur*. Jak wtedy, tak i tym razem byliśmy sekundantem, wtedy bardziej, tym razem mniej świetnym, ale tak obecnie, jak wtenczas, my płacimy koszta. Wtedy szło o konkurencyę w handlu światowym, dziś o r. 1870.

Fakt, że obecnie ludność omawia zajścia z wielkim krytycyzmem, przedewszystkiem tłumaczy się depresyą gospodarczą, jaką wywołały wypadki, obok szeregu innych przyczyn. Krytycyzm ten wówczas nie objawiał się tak bardzo, bo hr. Aehrenthal mimo wszystkich swych błędów był silną indywidualnością i poważano go w Europie, dalej, ponieważ mimo wszystko miało się to uczucie, że punkt ciężkości trójprzymierza jest w Wiedniu i ponieważ od czasu Zjazdu w Algeziras wiedziano, że hr. Aehrenthal wprawdzie chce lojalnie ponosić ciężary trójprzymierza, ale nie chce narażać się na niebezpieczeństwo dla polityki miru i powagi Niemiec. Teraz tego wszystkiego niema.

Proszę więc zważyć — wywodził delegat — w dalszym ciągu — jakie uczucia muszą rodzić się w Austryi, jeżeli podczas przesilenia opinia publiczna w Niemczech mówiła o niebezpiecznej dla Niemiec polityce Austryi, albo jeżeli słyszano takie mowy, jak onegdajsza kanclerza Rzeszy niemieckiej, w której powiedziano, że Niemcy nie mają powodu do bronienia interesów na Bałkanach i t. p. waryacye znanych słów Bismarcka o kościach pruskiego grenadyera. Niema większego nonsensu, jak powtarzanie tych słów o kościach i o tem, że Niemcy nie mają interesów na półwyspie bałkańskim. Dzisiaj, gdy właśnie Austro-Węgry chcą żyć w spokoju ze światem bałkańskim, Austrya mogła z powodu polityki światowej Niemiec popaść w zatarg, dziś sytuacya jest wprost odwrotna. Trzeba to raz odważnie głośno powiedzieć i mamy nadzieję, że będzie to powiedziane także w Berlinie, że sojusz nasz z Niemcami dziś przedewszystkiem istnieje dla państwa niemieckiego i że państwo niemieckie we własnym interesie także w swej polityce wewnętrznej powinno się z tem liczyć. Inaczej, czy sądzą panowie naprawdę, że polityka sojuszowa da się trwale utrzymać?

Nasze stanowisko wobec polityki sojuszowej Monarchii — wywodził delegat — jest od wielu lat znane. Póki trójporozumienie nie istniało, byliśmy za zbliżeniem się do mocarstw zachodnich, dziś żądanie zmiany w ugrupowaniu mocarstw europejskich byłoby fantazyą, a ponieważ chcemy w Austryi prowadzić politykę realną, żądamy zbliżenia do mocarstw zachodnich w ramach obecnego ugrupowania mocarstw. Dążności, zwrócone przeciw pokojowi w Europie, rozbiły się zarówno w r. 1913, jak w 1908. Tak samo jak przed 4 laty nastąpiło otrzeźwienie w Anglii, widzimy teraz początek otrzeźwienia we Francyi, o czem świadczy ostatnie przesilenie gabinetowe.

Austro-Węgry powinny, wedle mowcy, wyzyskać ten moment, by zbliżyć się do Francyi. Musimy zapomnieć o tem, co było wczoraj i starać się znów połączyć druty z Paryżem. Stosunek Republiki z Niemcami, jak i z Włochami, zaostrzył się w sposób niepokojący. Austrya jest w trójprzymierzu jedynem mocarstwem, które nie ma żadnych sprzecznych interesów z Francyą i dlatego powinna z natury rzeczy odegrać rolę pośrednika między Paryżem, Berlinem i Rzymem. Jeśli wszystkie druty z zagranicy nie koniecznie będą szły do Wiednia przez Berlin, wówczas, zdaniem mowcy, stanowisko Monarchii w trójprzymierzu odrazu się zmieni i stanowisko, jakie hr. Aehrenthal wywalczył w Europie, zostałoby znów zdobyte.

Nie mówię tego — mówił delegat — dlatego, jakobym się entuzyazmował dla Francyi, jak to p. Wolf entuzyazmuje się dla Niemiec. My wogóle nie entuzyazmujemy się, bo nasz entuzyazm bardzo drogo opłacaliśmy w czasach dawniejszych. Zbliżenie do Francyi z pewnością odpowiada naszym uczuciom narodowym. Ale jeśli oświadczamy się tu za zbliżeniem Austryi do Francyi, to czynimy to w głębokiem przekonaniu, że nasz interes narodowy równa się tu w zupełności dobrze zrozumianemu interesowi Austryi i że my przez to tej Monarchii, w której znaleźliśmy schronienie dla naszych dóbr narodowych, wyświadczymy przysługę.

Kończę oświadczając, że głosować będę za budżetem. (Żywe oklaski, mowca odbiera liczne gratulacye).

Następnie przemawiali del. Bugatto i Neumann.

Bar. Fuchs oświadczył w imieniu stronnictwa chrześciańsko-społecznego, że po szczegółowem rozważeniu sprawy nabrało ono przekonania, iż w danych bardzo trudnych warunkach polityka P. Ministra spraw zagranicznych o ile możności dążyła do utrzymania pokoju dla Monarchii i jej ludów. Dla tego polityka ta uzyskała aprobatę stronnictwa. Będzie ono głosowało za budżetem Ministerstwa.

Del. Konst. Lewicki oświadczył, że zdaniem Rusinów polityka zagraniczna nie jest czemś oderwanem, lecz pozostaje w ścisłym związku z polityką wewnętrzną Państwa, bo ma chronić interesy ludów i nietykalność Państwa. Stanowisko Monarchii względem likwidacyi Turcyi europejskiej od szeregu lat było, wedle mowcy, chwiejne. Nawet cele negatywne, jak utworzenie neutralnej Albanii i niedopuszczenie Serbii do Adryatyku, osiągnięto tylko wśród ciężkiego przesilenia i z wielkiemi ofiarami.

Dziś — powiada mowca — jesteśmy wobec sytuacyi, która zagraża naszemu rozwojowi gospodarczemu, a nie daje nam korzystnej przyszłości politycznej.

Mowca wyraził następnie ubolewanie z powodu, że Monarchia straciła przyjaźń Rumunii. Po upadku Turcyi Monarchia uprawiała politykę antisłowiańską, gdy tymczasem polityka Austryi na Bałkanach powinna być tak prowadzona, aby nie budziła nieprzyjaźni narodów słowiańskich, które tam teraz urosły w potęgę. Mowca uznaje ciężkie stanowisko dyplomacyi austro-węgierskiej na Bałkanach, gdzie co krok Monarchia napotyka na niebezpiecznego współzawodnika, Rossyę, ale mimoto pragnie mowca, aby Monarchia nie wtrącała się w nową kwestyę bałkańską i żąda, aby w rzeczy samej stosunek jej do państw bałkańskich był przyjazny.

Wyraził dalej del. Lewicki zdanie, że właściwą przyczyną niepowodzenia Austryi jest jej polityka wewnętrzna. Austrya może spełnić swą misyę tylko wówczas, gdy będzie silna wewnętrznie, a to nastąpi tylko wtedy, gdy wszystkim swym narodom zapewni warunki swobodnego rozwoju. Mowca twierdzi, że polityka, zainicyowana w Austryi po r. 1866, wydała Chorwatów na łup Węgrów. Polityka Austryi odepchnęła Słowian południowych, siejąc wśród nich nieprzyjaźń do Austryi. Owoce tej polityki Monarchia zbiera teraz na Bałkanach.

Jeszcze gorzej, niż ze Słowianami południowymi, dzieje się z Rusinami na Węgrzech. Mowca przypomina mowę węgierskiego ministra sprawiedliwości o agitacyi moskalofilskiej na Węgrzech północnych. Wina tej propagandy — powiada — tkwi w zaniedbywaniu Rusinów przez rząd węgierski. Dopiero w ostatnim czasie rząd węgierski widział się zmuszonym do poczynienia pewnych reform gospodarczych na rzecz ludności ruskiej. Zresztą Rusini są wystawieni na bezwzględną madyaryzacyę, która pchnęła ludność ruską na Węgrzech w ramiona propagandy rossyjskiej. Jeżeli propaganda Rossyi w Galicyi i na Bukowinie nie odnosi szczególnego rezultatu i jest zwalczana przez większość Rusinów, to jest to zasługą zwycięstwa idei narodowej ukraińskiej nad matactwami moskalofilskiemi. Matactwom tym na Węgrzech należy przeciwdziałać przez utworzenie samodzielnej gr.-kat. metropolii i przez popieranie duchowieństwa gr.-kat., a dalej przez tworzenie szkół ludowych i średnich z językiem wykładowym ruskim.

Przechodząc do omówienia stosunku Austryi do Rossyi mowca rzekł, że sprawa ta jest bardzo ważna dla Rusinów, a także dla całej Galicyi. Zdaniem jego, można nawet powiedzieć, że punkt ciężkości całej polityki austryackiej leży obecnie nie w samoistnej, neutralnej Albanii, lecz w Galicyi. Jeżeli grozi niebezpieczeństwo wojny, to wedle del. Lewickiego nie od południa, lecz chyba od północy. Ludność Galicyi nie pragnie wojny z Rossyą, spodziewa się raczej, że Urząd spraw zagranicznych uporządkuje stosunek międzynarodowy do Rossyi. Ale Rusini stanowczo muszą zastrzedz się przeciw temu, aby zbliżenie się do Rossyi odbyło się ich kosztem. Obecnie pokazało się z rewelacyi o tajnych traktatach bałkańskich, że Rossya była właściwą inicyatorką wojny bałkańskiej, a ostatecznym jej celem był podział Austro-Węgier. Wedle mowcy nieodzowne jest stanowcze rozmówienie się Monarchii z Rossyą, ale w tej ważnej sprawie Austro-Węgry — powiada — odegrały rolę poniżającą, tak, jakby dały się zastraszyć. Mowca wskazuje na misyę nowego ambasadora Szebeki, który według zdania dzienników ma popierać propagandę moskalofilską. To też skłoniło mowcę do wniesienia interpelacyi do P. Ministra spraw zagranicznych, zwłaszcza, że oficyalnie nie zaprzeczono nawet wiadomości, jakoby w Austryi miano uznać język rossyjski jako język krajowy.

Nieuzasadnione są żale Kokowcewa na złe obchodzenie się z Rossyanami w Austryi; życzyćby sobie należało, by tak dobrze byli traktowani obywatele austryaccy w Rossyi. Co do zarzutów rzekomego prześladowania Rossyan w Galicyi, stwierdza mowca, że w Galicyi ani na Bukowinie niema wogóle Rossyan, a jest tylko 4000 Lipowanów, którzy przybyli na Bukowinę w XVIII. stuleciu, nadto zaś istnieje frakcya moskalofilska Rusinów, propagująca jedność narodową ludu rossyjskiego z ruskim. Winę tej propagandy ponosi, zdaniem deleg. Lewickiego, sam Rząd, który przez wiele dziesiątków lat wystawiał lud ruski na polonizacyę. Nominacyę arc. Antoniusza głową prawosławnej cerkwi w Galicyi uważa mowca za formalną prowokacyę ze strony Rossyi, wobec której Austrya musi zażądać wyjaśnień, zwłaszcza, że w Austryi wszystkie wyznania są szanowane i chronione. Austrya przyjęła to jednak spokojnie i nawet ambasador jej w Petersburgu nie zaprotestował przeciwko temu. Zaznacza dalej mowca, że nie obawa starcia z Rossyą powinna być kierującą ideą naszej polityki, lecz stworzenie takich stosunków wewnątrz kraju, byśmy zdolni byli do odparcia wszelkich ataków. Najsilniejszą ostoją wobec ataków z zewnątrz jest zadowolenie ludów Monarchii.

Mimo ciężkiego położenia pod hegemonią polską w Galicyi — słowa mowcy — przedstawiciele narodu ruskiego głosowali za potrzebami Państwa. Usłyszeli oni wprawdzie pocieszające słowa od Tronu, jednakowoż mowca wytyka, że mimo obietnic Rządu żądania Rusinów co do Uniwersytetu ruskiego i skromnej reformy wyborczej w Sejmie galicyjskim nie zostały uwzględnione. Rusini muszą prowadzić ciężką walkę o swe prawa, musieli nawet zastosować najcięższy środek walki parlamentarnej, by dojść do rezultatu, ale — powiada — nawet daleko idąca cierpliwość narodu ruskiego ma swe granice. Galicya — wywodził delegat dalej — przestała być krajem polskim i jest królestwem polskiem i ruskiem, o tem nie można zapominać, narodu nie można wtrącać na drogę rozpaczy. Podczas ostatniego przesilenia — powiada — polityka nasza, co jest znamienne, oświadczyła się za ściślejszym węzłem między narodem ukraińskim a ideą państwową, ale austryacka polityka państwowa naraża w dalszym ciągu żywotne interesy Monarchii na szwank.

Mowca oświadczył się następnie za zastąpieniem autonomii krajów autonomią narodów, co zapowiedziała Najw. Mowa Tronowa w r. 1907. Gdy spełnią się naro-

---

73

WIDMO.

(GEORGES OHNET: „LE REVENANT“).

XII.

(Ciąg dalszy).

Uczucie, którego księżna doznawała, było dla niej zupełnie nowe i bardzo przykre. Zdawała sobie sprawę z tego, co zrobiła i po raz pierwszy w życiu, wstydziła się. Dławił ją niepokój, rodzaj troski, nie do wytrzymania. Myślała, w jaki sposób potrafi uwolnić się od tego. Ale zrozumiała, że świetne i wesołe rozrywki, do których się uciekała dotychczas, gdy chciała oszukać samą siebie, już nie są na miejscu. Znajdowała się teraz sama jedna wobec siebie i przed sobą samą, przed swem sumieniem miała być odpowiedzialną za swoje czyny. Zdawało jej się, że to straszny sędzia stanął przed nią, najsurowszy i najbardziej nieubłagany, przed którym uciec nie było można.

I w mgnieniu oka, całe jej życie zbytku, rozgłosu, zabaw i błędu, stanęło jej w pamięci. Jakże nędzne ono się jej wydało! Głos szyderczy szeptał jej gdzieś w głębi: Ach! gdyby Gerard tu był! Inaczej byś myślała! Lecz Gerard był daleko. A rana, którą zadał jej sercu, jeszcze krwawiła...

Zdecydowała się szlachetnie i mężnie wejść na swoją Kalwaryę. Zwolna, zdawała się ożywiać. Podniosła głowę i zwracając się do księcia, który czekał, szanując bolesne jej zamyślenie, rzekła:

— Dziękuję panu, żeś przemówił do mnie w ten sposób. Wiem teraz, gdzie i jak dążę. Bądź spokojny, że nie będziesz potrzebował robić mi już żadnego wyrzutu. Mam wiele do naprawienia, do wynagrodzenia. Naprawię i wynagrodzę. A jeżeli jeszcze jakakolwiek radość czeka mnie w tem życiu, tam ją chcę znaleźć.

Powstała.

— Gdzie jest Eliza?

— Jest w moim gabinecie, czeka na koniec naszej rozmowy... Uprzedzam panią, że pan Ludwik Courcyer i ksiądz de Postel są przy niej.

— Zobaczę ich z przyjemnością. Chodźmy do nich.

Z naturalnym wdziękiem, jak gdyby właśnie ona obdarzała wszystkiemi przebaczeniami, których sama potrzebowała, przeszła obok księcia i obok niego, wielkimi schodami, jak królowa, szła ku swemu odkupieniu.

. . . .

Ślub panny Elizy, Krystyny, Klary de la Tour d'Avon z panem Ludwikiem Courcyer, odbył się u św. Klotyldy, jak było ułożone. Ksiądz de Postel celebrował, biskup z Antyochii pobłogosławił młodych małżonków. W księgach stanu cywilnego, z upoważnienia władzy, pan młody podpisał się Ludwik Courcyer de la Tour d'Avon.

Przyjęcie po Mszy św. w pałacu przy ulicy Varenne, było wspaniałe, tłumy ludzi przesuwały się przez salony. Fanny i Dominique oszołomieni ze wzruszenia, widzieli przesuwające się osoby z samej śmietanki towarzystwa paryskiego.

Gdy nadszedł wieczór, księżna pożegnała się z mężem i zięciem, ucałowała córkę i odjechała automobilem do la Tour d'Avon.

W ciszy i samotności używała tam spokoju, którego od dawna nie zaznała. Czas jej upływał na pracy domowej, czytaniu i marzeniu. Miesiąc maj sprowadził ciepłe podmuchy wiosny, kwiaty i zieloność w cudownym parku la Tour d'Avon, księżnie wróciło zamiłowanie do konnej jazdy i każdego poranku jeździła w towarzystwie koniuszego, albo po południu wsiadała do małego faetoniku, zaprzężonego w dwa irlandzkie koniki, które wesoło biegały po elastycznym gazonie zielonych dróg, powstrzymywane wprawną jej dłonią.

Przez ten czas Eliza z mężem zamieszkała w pięknym pałacyku przy ulicy Rembrandta, którego ogród łączył się z parkiem Monceau. Rozkoszowali się pierwszemi chwilami życia we dwoje, w których wszystko szczęściem napełnia.

Wrzesień, zastał ich wszystkich w la Tour d'Avon, w czasie polowania, gdzie zaproszenia seryami wysyłane, miały sprowadzić najznakomitszych myśliwych z całej Francyi. Księżna wydała się, jakby przeszła metamorfozę w swojem osamotnieniu. Ukazywała się spokojna, uprzejma, uśmiechnięta, taka, jaką ją znano w najszczęśliwszych chwilach jej życia i skończona gospodyni domu. Była nawet tak pełna uroku dla swoich gości, takimi względami darzyła niektórych, że mogła się stać jeszcze niebezpieczną, gdyby nie to, że zamiar podobania się tylko dla honoru domu aż nadto było widoczne.

Ksiądz de Postel, który także dał się namówić do spędzenia kilku dni ze swoimi przyjaciółmi, zauważył przed księciem:

— Spojrzyj na nią! Czyż nie jest nadzwyczajna? Temu sześć miesięcy, gdyby nie interwencya córki, jużby jej na świecie nie było. A dzisiaj, jest świetna, miła, wydaje się jakby o wszystkiem zapomniała.

— Nie wierz temu! Posiada siłę charakteru, którego, jak wiesz, dała niebezpieczne dowody... Ale ogień tli z pewnością jeszcze pod popiołem.

— W każdym razie znakomicie dysymuluje.

— Ach, mój kochany, wszyscy władcy, kobiety i mężczyźni, którzy panują nad narodami, nad społeczeństwem lub modami, wszyscy oni są z musu wielkimi komedyantami.

Wypadek dość niespodziewany, który zdarzył się na początku października, dostarczył wybitnego komentarza rozmowie dwu przyjaciół.

Lord Elsworth, sławny myśliwy angielski, który w samem centrum Afryki sprawił istne zniszczenie wśród rinocerosów, lwów, i słoni, przyjął zaproszenie księcia na polowanie na przepiórki. Ukazał się, przywożąc z sobą swego przyjaciela, bajecznie bogatego Amerykanina Pector, króla stalowego, który miał wnieść pewną prośbę do księżnej.

Po śniadaniu, gdy breki powiozły ku łąkom myśliwych, pani de la Tour d'Avon, która pozostała w domu z Elizą, zaproponowała panu Pector przechadzkę po swoich cieplarniach. Amerykanin poszedł z nią i zwiedził zbiór storczyków, najpiękniejszych z tych, jakie w Europie się znajdują. Były tam kwiaty rzadkie, z których każdy wart był tysiące. Pector, człowieczek mały, suchy, wygolony i całkiem siwy, podziwiał bez zapału cuda, które Betsy mu pokazywała. I nagle, stanął przed Florą Pradiera z marmuru, stojącą na środku cieplarni, wołając:

— Och! Na prawdę, wspaniałe! I bardzo rzadkie!

Księżna się uśmiechnęła i ukazując orchideę czerwoną ze złotem niezrównanej wspaniałości:

— Nie rzadsze od tego kwiatu! — rzekła.

— Tak, ale kwiat można zaszczepić: posąg to rzecz jedyna!

— To prawda!

— Tylko to, co jest jedyne, ma dla mnie wartość. A przy tej sposobności, muszę poprosić księżnę o jedno zdanie...

(Dokończenie nastąpi).

dowe aspiracye narodu ruskiego — mniema delegat — sam przez się wygaśnie ruch moskalofilski. Austrya uzyska silną podporę przeciwko zewsząd objawiającym się machinacyom w zadowolonym i wzmocnionym narodzie ruskim. Tego Rusini pragną z całego serca w interesie swego całego narodu i w interesie przyszłości Monarchii.

Po del. Parischu przemawiał del. Kramarz. Omówiwszy położenie zewnętrzne, podkreślił konieczność pokoju w Czechach. Do tego potrzeba odwagi stronnictw, a przedewszystkiem Rządu. Czesi gotowi są do zawarcia pokoju. Niebezpieczeństwo dla Rady państwa grozi nietylko ze Lwowa. Rząd musi wystąpić z inicyatywą, musi objąć odpowiedzialność. Za pierwszą przestrogę, że Czesi nie mogą czekać, uważać należy uchwałę co do wstrzymania się od głosowania.

Na tem obrady przerwano.

Wśród wniesionych interpelacyj znajduje się interpelacya del. K. Lewickiego do P. Ministra spraw zagranicznych w sprawie pogłosek o misyi politycznej nowego ambasadora rossyjskiego; tegoż w sprawie rzekomego nieposzanowania języka ruskiego w X. komendzie korpuśnej; tegoż w sprawie rzekomego znęcania się nad pewnym artylerzystą.

Z Delegacyi węgierskiej.

Na wczorajszem po południowem posiedzeniu Delegacyi węgierskiej omawiano budżet Ministerstwą wojny.

Hr. Apponyi występował przeciw zbrojeniom, które mijają się ze swym celem, a nakładają na długi czas ciężary na ludność. Jeżeli Węgry ponoszą na rzecz wojska ogromne ofiary, to słuszną jest rzeczą, aby też w zamian uwzględniono życzenia Węgrów na polu wojskowem.

Minister skarbu Teleszky oświadczył, że stoi na tem stanowisku, iż na wojsko niema być uchwalony ani jeden halerz więcej, niż potrzeba na bezpieczeństwo Państwa i obrony interesów obywateli Państwa. Ale przedewszystkiem należy zapewnić egzystencyę Państwa, a dopiero potem można mówić o innych jego potrzebach. Mowca zastrzegł się przeciw zapatrywaniu, jakoby wydatki na wojsko i marynarkę uchwalono komuś trzeciemu, a nie Państwu samemu.

Na tem obrady przerwano.

Prezydent ministrów Tisza zwrócił się do opozycyi z prośbą, aby mu oznajmiła, jak długo jeszcze będzie prowadziła dyskusyę, bo pragnie on ustanowić program prac Delegacyi i Sejmu.

W odpowiedzi del. bar. Hadik i hr. Apponyi oświadczyli, że opozycya niema powodu do kurtuazyi względem rządu, jaka istnieje gdzieindziej. Nie zamyśla ona bez potrzeby przeciągać obrad, ale póty będzie prowadziła dyskusyę, póki nie wyrazi swego zapatrywania.

Szef sekcyi Wickenburg w przemówieniu swem oświadczył, że wbrew przeciwnym opiniom podtrzymuje słowa *exposé*, że stosunek Austryi do Rossyi podczas przesilenia był przyjacielski. Podczas przesilenia istniały różnice między polityką Austryi a Rossyi na Bałkanie, ale mimo to stosunki były poprawne i przyjazne, co było tem bardziej ułatwione, że polityka Rossyi podczas przesilenia kierowała się miłością pokoju.

Dziś dalszy ciąg obrad,

Wiedeń. O godzinie 7 wieczorem odbył się drugi obiad delegacyjny w Schönbrunnie, na którym z delegatów austryackich jawili się między innymi prezydent dr. Leo, del. Rosner, Czaykowski, Londzin i Ptaś.

SEJM.

☐ Komitet ściślejszy subkomitetu dla okręgów wyborczych obradował wczoraj w gmachu Namiestnictwa do późnego wieczora.

Subkomitet dla okręgów wyborczych zebrał się wczoraj wieczorem w gmachu sejmowym dla wysłuchania sprawozdania komitetu ściślejszego, ale posiedzenie to trwało krótko z powodu, że komitet ściślejszy nie ukończył jeszcze swej pracy.

Dziś po południu zbiera się komitet ściślejszy na dalsze narady.

Wczoraj wieczorem obradował klub centrum, dziś zaś obradują kluby: autonomistów i ukraińców.

Na jutro zwołane zostały kluby: lewicy demokratycznej na godz. 10 rano, ludowców na godz. 2 po południu.

Prezes Koła polskiego dr. Leo przybyć ma dziś po południu do Lwowa; wówczas zadecydowany zostanie termin zwołania pełnej komisyi sejmowej reformy wyborczej. Prawdopodobnie odbędzie się jeszcze dziś wieczorem lub jutro rano konferencya prezydyów sejmowych klubów polskich

KORESPONDENCYE.

Wiedeń, 12 grudnia.

(Obiad delegacyjny u Najw. Dworu. — Cercle. — Głosy prasy).

(aw) Uświęconym od lat zwyczajem zaprasza Najj. Pan Delegacye austryackie i węgierskie na obiad, który miewa dlatego także i polityczne znaczenie, że po obiedzie odbywa się *cercle* i z ust Monarchy padają nieraz słowa dla sytuacyi wewnętrznej Państwa i dla życia stronnictw bardzo doniosłe. Najj. Pan zaszczyca każdego z zaproszonych krótszą lub dłuższą przemową, informuje się dokładnie o sprawy stojące na porządku dziennym i wyraża Swoje życzenia, posiadające naturalnie pierwszorzędne znaczenie.

W tym roku odbył się we środę wieczorem obiad pierwszy; z polskich i ruskich delegatów otrzymali zaproszenie, prócz prezesa Delegacyj dr. Leo. IE. hr. Piniński i Jędrzejowicz, dr. Biały, dr. Kost. Lewicki, hr. Rey i bar. Wassilko.

Ogólnie zwracał uwagę kwitnący stan zdrowia i znakomity humor Monarchy.

Przy stole biesiadnym zasiadł po prawicy Najj. Pana prezydent węgierskiej Delegacyi br. Ludwik Lang, po lewicy prezydent austryackiej Delegacyi dr. Leo. Monarcha zaszczycał obu swych sąsiadów ożywioną konwersacyą, toczącą się około prac delegacyjnych.

Po obiedzie ustawili się uczestnicy jego w drugiej sali, gdzie Najj. Panu przedstawiali delegatów obaj PP. Prezydentowie Ministrów.

Monarcha zadawał przedstawianym szereg pytań, z których wnosić można było, jak dokładnie jest Najj. Pan obznajomiony z życiem i potrzebami każdego z krajów koronnych i jak żywo interesuje się ich rozwojem.

Wedle zgodnie brzmiących informacyj dzisiejszych pism wiedeńskich, była sprawa ugody narodowościowej w Czechach i Galicyi niejako osią, około której obracały się pytania Monarchy, kierowane do przedstawicieli obu tych krajów.

Najj. Pan dłużej rozmawiał z reprezentantami narodu ruskiego dr. K. Lewickim i bar. Wassilką. Prasa tutejsza donosi, że Najj. Pan prowadził tę rozmowę w bardzo poważnym tonie i z wielką uwagą słuchał wywodów dr. Lewickiego i bar. Wassilki, któremu wyraził podobno uznanie za jego polityczną działalność.

W przekonaniu najszczerszem, że doprowadzenie do skutku ugody narodowościowej w Galicyi jest nie tylko potrzebą, ale i koniecznym warunkiem pomyślnego rozwoju tego kraju, wypowiedział Najj. Pan słowa, które z pewnością zaważą na szalach obecnej sytuacyi. „Mam nadzieję i życzę Sobie, aby ta sprawa była załatwiona!“

Monarcha chciał tym sposobem podkreślić wyraźnie Swoją wolę, chciał dopomódz dziełu prowadzonemu z takim mozołem we Lwowie, chciał zaznaczyć, jak wielką wagę przywiązuje do jego pomyślnego zakończenia. Słusznie też podnosi dzisiejszy *Neues Wiener Tagblatt* doniosłość owej enuncyacyi. Słowa Cesarskie dojdą do przedstawicieli wszystkich stronnictw i narodów i znajdą w nich silny oddźwięk, jak zawsze, gdy Monarcha zabiera głos o kwestyach politycznych. Ilekroć wypowiada Najj. Pan Swój sąd, albo Swoje życzenie w rozmowach prowadzonych niejako *coram publico* z mężami stanu, czy politykami, zawsze skłaniają Go do tego postanowienia: ojcowska miłość do poddanych i szczera, serdeczna troska o ich dobro. Dzieje się to tylko w wyjątkowych razach i wówczas posługuje się Najj. Pan kilku zazwyczaj zwykłemi słowami. Wczoraj jednakże odstąpił Monarcha od tej taktyki, a sposób, w jakim mówił o zagadnieniach narodowościowych, Jego przestrogi i apel do zgody nabierają w tem oświetleniu specyalnego znaczenia. I mimowoli budzi się myśl, że byłoby rzeczą wprost zagadkową i nienaturalną, gdyby nie chciano jak najprędzej spełnić życzenia Monarchy, który pragnie, aby w Czechach i Galicyi zapanowała zgoda narodowościowa.

Wobec prezesa klubu ukraińskiego p. dr. K. Lewickiego wyraził Najj. Pan oczekiwanie, że reforma wyborcza o ile możności życzenia ruskie uwzględni. „Ugoda będzie zawarta“ rzekł Monarcha!

Poseł Wassilko usłyszał z ust Monarchy, obok zaszczytnego uznania dla politycznej działalności także pamiętne słowa: „Mam nadzieję i życzę Sobie załatwienia tej sprawy!

W Państwie toczą się już od dziesiątków lat walki narodowościowe i oddziaływują ujemnie na tok życia publicznego, strony walczące mają jednak zawsze teren wspólny, na którym się spotykają, a tym terenem jest ich miłość ku Monarsze. Ojcowska przestroga Najj. Pana, skierowana wczoraj pod właściwym adresem w chwili rozstrzygającej dla galicyjskiej reformy wyborczej odniesie z pewnością niezawodny skutek i podtrzyma tę nadzieję, jaką sam Najj. Pan żywić raczy.

Z rozmysłem zwrócił Najj. Pan uwagę na dobroczynne skutki już przeprowadzonej ugody na Morawach, chcąc niejako w ten sposób dać przykład zbawienny Galicyi.

Z wielką energią wyraził się także Monarcha w rozmowie z czeskim delegatem Mastalką o konieczności dojścia do skutku ugody w Czechach.

Znaczenie interwencyi Najj. Pana w tych zagadnieniach, nad których spełnieniem pracuje niezmordowanie Rząd hr. Stürgkha i powaga tak jasno wyrażonych, ojcowskich życzeń Monarchy nie potrzebują zresztą jakiegoś specyalnego tłumaczenia. Życzenie Najj. Pana jest zarazem życzeniem wszystkich obywateli tego Państwa!

Z parlamentów.

Na wczorajszem posiedzeniu parlamentu Rzeszy niemieckiej, w czasie obrad nad budżetem, omawiał p. Berens ze zjednoczenia gospodarczego wypadki w Saverne, potępiając ostro zachowanie się kanclerza.

P. Seyda wskazał co do trójprzymierza na to, że sojusz między dwoma państwami może być tylko wówczas trwały, jeśli nie tylko rządy, lecz także ludy są nim przejęte i jeśli sojusz taki jest żywotnym interesem obu państw. Wszechniemcy nie chcą jednakże nic wiedzieć o sojuszu z Austro-Węgrami, a w Austryi jest jeszcze więcej takich, którzy nie pragną trójprzymierza. I jakżeż ludy słowiańskie w Austryi mogą mieć zaufanie do trójprzymierza, skoro widzą, że naczelne państwo w Rzeszy niemieckiej stosuje wobec ludności słowiańskiej u siebie systematyczną politykę tępienia? (Potakiwania na ławach polskich). Jeśli kanclerz państwa chce wzmocnić trójprzymierze, niech poleci pruskiemu prezydentowi ministrów, by zaprzestał prześladowania Polaków.

Omawiając wypadki w Saverne, oświadczył p. Seyda, że nie stanowią one chlubnej karty ani dla armii, ani dla ministra wojny, ani też dla kanclerza. Wykazując na licznych przykładach bezprawne postępowanie wobec Polaków, oświadczył, że ustawy antipolskie nie są prawem, ale jawnym gwałtem, ubranym w formę ustawy. Jest niegodny nowożytnego państwa kulturalnego taki system, jaki się uprawia względem Polaków. Następstwem jego muszą być stosunki całkiem niemożliwe (Oklaski u Polaków).

P. Dawid (soc.) krytykował politykę pruskich junkrów wobec Polaków, Duńczyków i Alzatczyków i domagał się, by rząd wywarł nacisk moralny na Rossyę dla pohamowania niegodnych okrucieństw rządu rossyjskiego w traktowaniu więźniów. Oświadczył dalej mowca, że socyaliści dążą tylko do nowożytnych reform, nie zwalczają cesarza, lecz idzie im o polityczne stanowisko ludu.

Kanclerz Bethman-Hollweg odpierał twierdzenie socyalistów, jakoby istniała przepaść między oficerami a żołnierzami. Niema na świecie wojska — powiada — w któremby stosunek ten był tak dobry, jak właśnie w armii pruskiej. (Sprzeciwy u socyalistów).

Omawiając zajścia w Saverne, stwierdził i to podkreśla, że prawa i ustawy za wszelką cenę muszą być uszanowane, a naruszenie prawa musi być ukarane. Kanclerz, który zaprzeczyłby tym dogmatom, musiałby natychmiast ustąpić ze swego stanowiska. (Głosy na lewicy: „a więc!“). Twierdzenie, że kanclerz nie uszanował prawa, jest kłamstwem i mowca musi się przeciw temu stanowczo zastrzedz.

Ostatecznie parlament odesłał budżet do komisyi, poczem odroczył się do 13-go stycznia.

*

Rossyjska Rada państwa w dalszym ciągu obrad nad samorządem miejskim w Królestwie odrzuciła art. XL., według którego tylko prawomocność uchwał ciał samorządnych ma polegać kontroli. Resztę ustawy z małemi poprawkami przyjęto. W dyskusyi nad dalszymi losami ustawy czł. R. Grim podniósł, że sprawa powinna być przekazana komisyi wspólnej Dumy i Rady państwa, ponieważ projekt wypracowany przez III. Dumę i odesłany przez Radę państwa do IV. Dumy, został przez Radę państwa znów poprawiony, więc musi do Dumy wrócić.

Rada państwa jednomyślnie odesłała projekt do komisyi.

Jak donoszą dzienniki, posłowie Denenczenko i Sawienko odbyli prawie dwugodzinną konferencyę z prez. min. Kokowcewem. Podczas konferencyi poruszono też sprawę ostatniego głosowania w Radzie państwa. Kokowcew oświadczył: „Cokolwiek powie się o dyskusyi i głosowaniu, pamięć Stołypina i jego rad jest dla mnie droższą, niż to może niektórzy sądzą. Stołypin chciał w kwestyi polsko-rossyjskiej wejść na nową drogę i ja uważam za swój święty obowiązek wystąpić w obronie jego projektu o samorządzie dla miast w Królestwie Polskiem, który powstał w czasach mego współpracownictwa ze zmarłym“.

Członkowie Koła polskiego w Radzie państwa i Dumie odbyli onegdaj wspólną naradę. Postanowiono głosować przeciwko zmianom, poczynionym w projekcie Dumy przez Radę państwa, ponieważ projekt ten musi być uważany za minimum tego, na co Polacy mogliby się zgodzić.

*

We włoskiej Izbie deputowanych podczas dyskusyi nad wyborem dr. Federconiego przyszło wczoraj do ostrych sprzeczek z socyalistami, którzy odpowiadając chórem, uniemożliwiali głosowanie imienne.

Posiedzenie przerwano.

KRONIKA.

Lwów, 13 grudnia.

Kalendarz.

Niedziela (14 grudnia): Nikazego. — Sławiflora. — Nauma.

Wschód słońca o godzinie 7·16 rano, zachód słońca o 3·22 po południu.

Poniedziałek (15 grudnia): Fortunata. — Wolimira. — Awakuma.

Wschód słońca o godzinie 7·16 rano, zachód słońca o godzinie 3·22 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 3 stopni Cel.

— Księżna Mechtylda Czartoryska, córka Najd. Arcyksięcia Karola Stefana z Żywca, małżonka Olgierda ks. Czartoryskiego, właściciela dóbr Siedlec pod Jutrosinem powiła — jak donosi *Kuryer Poznański* — syna.

— Z Politechniki. P. Eustachy Hołubowicz, rodem ze Stryja, złożył na wydziale inżynieryi tutejszej Politechniki drugi egzamin państwowy.

— Powszechne Wykłady Uniwersyteckie. W niedzielę, dnia 14 b. m., doc. Uniw. dr. A. Chybiński: Z muzyki francuskiej XIX. w. Zakład fizyczny Uniw. ul. Długosza 8. Początek o godzinie 5 wieczorem. — Prof. gimn. R. Wacek: Z podróży do Hiszpanii (z obraz. świetln.) Stowarz. św. Stanisł. Kostki. Dom katolicki ul. Grodecka. Początek o godz. 5 wieczorem.

— Przedświąteczna loterya gospodarska. Podobnie jak w latach ubiegłych, urządzona będzie i w tym roku przed świętami Bożego Narodzenia w niedzielę, 21 grudnia, loterya gospodarska na cele dobroczynne, mianowicie na rzecz „Domu Pracy“ pod godłem „Opatrzności“.

Na czele humanitarnego przedsięwzięcia, które zawsze cieszyło się najlepszem powodzeniem, staje Pani Namiestnikowa, Wanda Korytowska, Przewodnicząca Towarzystwa „Miłosierdzia“. Nie można wątpić ani na chwilę, że ogół nasz tak skory do popierania wszelkich dzieł dobrych a pożytecznych, ofiarny zwłaszcza tam, gdy idzie o akty miłosierdzia i miłości bliźniego, pospieszy poprzeć szlachetne zamiary dostojnej Protektorki i że każdy w miarę możności do powodzenia tej wenty się przyczyni. W zakres tej loteryi wchodzą: zwierzyna, drób, ryby, masło, ser, wogóle wszelkie produkty gospodarskie. Każdy, choćby najmniejszy dar, oraz datki pieniężne, — zostanie w imieniu ubogich z serdeczną wdzięcznością przyjęty.

Dodajemy, że dary przyjmowane będą w pałacu Namiestnikowskim pomiędzy 15 a 20 grudnia b. r.

— Miejska sprzedaż ryb żywych. Miejskie biuro aprowizacyjne komunikuje, że w dniach 21, 22, 23 i 24 urządza sprzedaż ryb żywych na stanowiskach: w Rynku 2 kioski, na placu Jabłonowskich 1 kiosk i po jednym na placu Słodowym i na placu Bema i u wylotu ul. Potockiego naprzeciw szkoły Maryi Magdaleny. Ceny ryb wywieszone będą w kioskach i na stanowiskach sprzedaży w dostępnych miejscach dla publiczności.

— Z Tow. tatrzańskiego. Akcye Towarzystwa, sprawozdanie za rok ubiegły, oraz Pamiętnik Tow. tatrzańskiego są do odebrania u delegata Tow. p. K. Gubrynowicza we Lwowie (księgarnia, plac Kapitulny).

— Wielkopolska dla Galicyi. Prezes poznańskiej Sodalicyi Maryańskiej, M. hr. Żółtowski z Godurowa, ogłasza sprawozdanie ze składek, zbieranych w Wielkopolsce dla dotkniętej klęską powodzi ludności w Galicyi. Ze sprawozdania przekonywamy się, że datki zbiorowe w gotówce doszły do sumy 27.160 marek. Oprócz tego samych ziemniaków wysłano dotąd 195 wagonów.

— Krajowe Towarzystwo górnicze. Dnia 6 b. m. odbyło się w Krakowie przy nader licznym udziale członków walne zgromadzenie krajowego Towarzystwa górniczego. Roczne sprawozdanie Towarzystwa, ogłoszone drukiem, przyjęto na wniosek dyr. Filippiego do wiadomości, poczem na wniosek komisyi rewi-

cyjnej udzielono jednogłośnie ustępującemu wydziałowi absolutoryum.

Po uchwaleniu zmiany § 15 statutu, celem powiększenia liczby członków wydziału, odbyły się wybory do nowego wydziału na okres 3-letni z następującym wynikiem: prezes A. Schimitzek, dyr. gal. akc. Zakładów górniczych w Sierszy; wiceprezes E. Windakiewicz, radca Dworu w Wieliczce; członkowie wydziału pp.: Józef Bocheński, starszy radca górniczy w Krakowie; dr. Artur Benis, szef Izby handlowej w Krakowie; Emil Czerlunczakiewicz, starszy komisarz górniczy w Krakowie; dr. Józef Grzybowski, prof. Uniw. Jagiell. w Krakowie; Ferdynand Jastrzębski, starszy radca górniczy w Krakowie; Hugo Kowarzyk, starszy inspektor górniczy w Jaworznie; Feliks Piestrak, starszy komisarz górniczy w Wieliczce; Maryan Szydłowski, inżynier górniczy w Krakowie. Do komisyi rewizyjnej wybrani zostali pp.: Tadeusz Filippi, dyr. Banku przemysłowego filii w Krakowie; Józef Hromek, właściciel kopalni węgla w Krakowie; Antoni Schmidt, starszy inżynier górniczy w Tenczynku.

Następnie zdał prezes Schimitzek sprawę z interwencyi w Kole Polskiem i u Rządu w sprawie przyjmowania niemieckich urzędników do rządowej kopalni węgla w Brzeszczach w miejsce wydalonych urzędników polskich.

Po krótkiej dyskusyi przyjęło walne zgromadzenie powyższe sprawozdanie do wiadomości, wyrażając posłowi Zarańskiemu i członkom deputacyi gorące podziękowanie za ich z bardzo dodatnim skutkiem uwieńczone starania, a przedewszystkiem za to, że wskutek należytego pokierowania sprawą uzyskano gwarancyę na przyszłość, że polskiemu stanowi posiadania na kopalni Brzeszcze po objęciu jej przez Państwo nie zagraża żadne niebezpieczeństwo.

Po walnem zgromadzeniu odbyła się w lokalu A. Hawełki z okazyi patronki górników św. Barbary tradycyjna uroczystość górnicza, którą święcili zebrani wśród nader miłego, wesołego nastroju.

— Nowa składnica pocztowa. Z dniem 16 b. m. zaprowadza dyrekcya poczt i telegrafów w miejscowości Czulice, należącej do okręgu doręczeń urzędu pocztowego w Koemyrzowie, składnicę pocztową z rozszerzonym zakresem czynności i służbą doręczeń.

— Żałobne nabożeństwo za duszę ś. p. Bronisława Łozińskiego odbędzie się we wtorek, 16 b. m., o godzinie 9 rano w kościele OO. Jezuitów.

△ **Znaleziono:** w wozach miejskiej kolei elektrycznej: torbę z aktami, przybory toaletowe, kartę jazdy miejską koleją elektryczną.

△ **Zamach samobójczy.** Wczoraj wieczorem w pobliżu realności w Rynku l. 23 padł nagle bez przytomności na chodnik jakiś mężczyzna. Wezwane pogotowie Towarzystwa ratunkowego stwierdziwszy zatrucie eterem, odwiozło go do szpitala powszechnego. Identyczności tego mężczyzny dotąd nie sprawdzono.

△ **Pęknięcie rury wodociągowej.** W ulicy Janowskiej obok realności l. 24 pękła wczoraj rura wodociągowa, a woda poczęła gwałtownie wydostawać się na ulicę. Przybyłe na miejsce pogotowie Zakładu wodociągowego zapobiegło dalszemu upływowi wody.

△ **W ulicy Zamarstynowskiej** najechał wczoraj wóz miejskiej kolei elektrycznej nr. 110 na zarobnicę Katarzynę Waldbergerową i potrącił ją tak silnie, że upadła na bruk i odniosła ciężkie obrażenia. Pogotowie Towarzystwa ratunkowego odwiozło ją do szpitala powszechnego.

△ **Podrzutek.** Pod bramą Zakładu „Dzieciątka Jezus" przy ul. Paulinów l. 5 znaleziono wczoraj podrzucone dziecko płci żeńskiej, w wieku około jednego miesiąca, owinięte w grube szmaty. Dziecko oddano do tego Zakładu, policya zaś wdrożyła dochodzenia, celem wykrycia matki dziecka.

△ **Napad.** W ulicy Grodeckiej napadli ubiegłej nocy dwaj jacyś ludzie na powracającego do domu zarobnika N. Surmę i zadali mu nożem kilka ran. Jednego z napastników aresztowała policya. Jest nim notowany złodziej Adam Gessner.

— Zmarli: we Lwowie, Gustaw Otremba, profesor I. szkoły realnej, w 33 r. życia; Maryan Gerus, rzeźbiarz, w 27 roku życia; Antoni Sławiński, oficyant pocztowy, w 41 roku życia;

w Tarnowie, Marya z Wójcickich Mochnacka, wdowa po kontrolorze kolejowym;

w Radomyślu Wielkim, Bronisława z Broniewskich Lorentska, wdowa po lekarzu, w 58 roku życia.

— Kino na kolejach. Pewne przedsiębiorstwo wniosło do austryackiego Ministerstwa kolejowego prośbę o zezwolenie na przyczepianie do pociągów olbrzymiego wagonu, urządzonego na przedstawienia kinematograficzne podczas jazdy. — Projekt jest rozpatrywany i budzi wątpliwości tak z powodu ciężaru, jak i rozmiaru wagonu, gdyż motory i inne urządzenia metalowe zwiększą zwyczajny ciężar konstrukcyi wagonowej, a potrzeba stworzenia widowni, oddzielonej od sceny, powoduje rozmiar wielki.

— Filharmonia w Pradze. Dzienniki czeskie donoszą że sławna orkiestra Filharmonii czeskiej przechodzi obecnie ciężki kryzys finansowy. Pasywa Towarzystwa, które utrzymuje orkiestrę, dochodzą obecnie 100.000 kor. Tak ogromny deficyt powstał z tej przyczyny, że przedsiębiorstwo pozostaje jest pierwszorzędnie, na poziomie najlepszych orkiestr niemieckich; gaże muzyków, z których każdy jest wyborną w swoim zakresie siłą, są znaczne, podczas gdy dotacye stosunkowo szczupłe.

Wobec grożącego niebezpieczeństwa orkiestrze, która jest ulubionym czynnikiem życia muzycznego Pragi, zebrało się już obecnie, jak zawsze w takim wypadku w Czechach, kilku wspaniałomyślnych mecenasów, którzy byt orkiestry postanowili utrzymać, nie obniżając wysokiego poziomu, na którym zespół obecnie stoi.

— Samobójstwo pułkownika. W Wiedniu pozbawił się we czwartek życia wystrzałem z rewolweru, skierowanym w prawą skroń, emer. pułkownik, 71-letni Karol Forstner. — Powodem samobójstwa była nieuczalna choroba.

— Kosztowna kuracya. Członek węgierskiej Izby panów, Andor Semssey, 76-letni starzec, przebywający obecnie na kuracyi w jednem z węgierskich sanatoryów, zakupił z porady lekarskiej 300 miligramów radium, które mają go całkowicie wyleczyć. W całej Austryi nie można było takiej ilości zebrać, udano się więc do amerykańskiego trustu stalowego, który zażądał za 300 miligramów 148.000 koron. Semssey natychmiast posłał tę kwotę i otrzymał drogocenne lekarstwo.

— Bestyalskie morderstwo. Przed 5 tygodniami znikła z Kolina, 18-letnia służąca, Winduszka, w zagadkowy sposób. Onegdaj dopiero znaleziono poszarpane jej zwłoki w pobliżu mostu kolejowego tuż pod Kolinem. Równocześnie zgłosił się w policyi w Pradze włóczęga Schimai i zeznał, że to on wspólnie z sześcioma innymi zamordował Winduszkę. Zaciągnęli oni ją do mieszkania niejakiego Slawika i tam ją kolejno przez kilka tygodni gwałcili. Wkońcu Winduszkę zamordowali i trupa rzucili na szyny mostu kolejowego. Pociąg pospieszny przejechał i odrzucił zwłoki. Policya aresztowała już pięciu sprawców.

— Zamknięcie nory hazardu. Onegdaj w nocy zamknęła policya w Budapeszcie lokal klubu socyalistycznego z powodu uprawianej tam gry hazardowej.

— Aresztowanie lotników. Rossyjska policya aresztowała onegdaj w Łodzi czterech lotników, których narodowości nie zdołano stwierdzić.

— Ruch ludności w Austryi w r. 1911. W tych dniach wyszedł z pod prasy zeszyt p. t. „Ruch ludności w krajach reprezentowanych w Radzie Państwa w r. 1911", jako dalszy ciąg wydawanej przez c. k. Centralną Komisyę statystyczną statystyki austryackiej.

Interesujące są zawarte w tym zeszycie daty, ujawniające stałe obniżanie się stosunku cyfr małżeństw i urodzin do liczby ludności. Liczba zawartych małżeństw podniosła się zrazu z przeciętnej rocznej cyfry 178.918 w dziesięcioleciu 1871—1880 na przeciętną roczną cyfrę 212.110 w dziesięcioleciu 1901—1910, a na 217 373 w roku 1911. Mimo tego wzrostu cyfr absolutnych jednakże cyfry stosunkowe obniżyły się o tyle, że w latach od 1871—1880 na 1000 ludności przypadło 8·5, w latach od 1901—1910 7·8, a w roku 1911 7·6 małżeństw. Podkreślić należy, że do obniżenia się ogólnego stosunku ilości małżeństw do liczby ludności w całej Austryi przyczyniły się głównie kraje karpackie, najmniej zaś kraje alpejskie.

Ilość urodzin w ostatnich latach obniżyła się tak absolutnie jak i względnie. W latach od 1871—1880 narodziło się w Austryi żywych dzieci 831.274, w latach 1901—1910 948.247, w roku 19 1 już tylko 898.702. Na 1000 ludności przypadało narodzin żywych dzieci: w latach od 1871 do 1880 39·4, od 1881—1890 38·1, od 1891—1900 37·5, od 1901—1910 34·7, w roku 1911 wreszcie tylko 31·5, z której to ostatniej cyfry było 27·8 ślubnych, a 3·7 nieślubnych narodzin. Najsilniej zaznaczyło się obniżenie absolutnej i względnej ilości narodzin w krajach alpejskich, najmniej w Dalmacyi i Pobrzeżu.

Natomiast silniej jeszcze spada śmiertelność, tak absolutnie jak względnie. W latach 1871—1880 umierało w Austryi corocznie przeciętnie po 670.444, w latach od 1901—1910 po 637.765, a w r. 1911 tylko 628.305 ludzi.

Cyfry te odpowiadają stosunkowi do 1000 ludności 31·8, względnie 23·4, względnie 22. Trzecia część wypadków śmierci przypada na niemowlęta w pierwszym roku życia.

Wynikiem szybszego spadania cyfry śmiertelności od cyfry narodzin jest wzrost nadwyżki tych ostatnich. Ale i w tym względzie obliczenia statystyczne wykazują, że rozpoczął się okres, w którym liczba narodzin poczęła w szybszem tempie spadać, niż liczba wypadków śmierci. Objaw ten dał się już wyraźnie zauważyć w r. 1911. Podczas gdy bowiem nadwyżka żywo narodzonych nad umarłymi wynosiła w latach od 1881—1890 rocznie po 160.830, a w latach od 1901—1910 rocznie po 310.482, wykazuje statystyka za rok 1911 jeszcze tylko 270.397 osób, co odpowiada stosunkowi do 1000 ludności 7·6, względnie 11·4, względnie 9·5.

— Sprawa Bohdana hr. Ronikiera. Sensacyę wywołuje zjawienie się przed trybunałem katorżnika, byłego bandyty Hipolita Ryttera, który odbywa obecnie karę w jednem z najsurowszych więzień rossyjskich. Na pytanie adw. H. Ettingera, czy proponował kto Rytterowi, aby w więzieniu śledczem starał się zbadać sprawę Ronikiera, Rytter odpowiada „dumnie":

— Nie jestem „syszczykiem"... Podczas dawniejszych rozpraw w Izbie Kamieniec proponował mi pięćset rubli, abym zeznawał na korzyść Ronikera, ale rozumie się, propozycyę tę odrzuciłem. Jestem słynny Rytter, mnie wszyscy znają, pisano o mnie wiele w gazetach... Wszystko mi jedno: hrabia, Siemiński, czy Zawadzki, za pieniądze nikt mnie nie kupi! Nikogo nie uznaję na świecie, tylko wielkiego Boga! Ba! Kamieniec! Już w więzieniu śledczem podejrzewałem go o szpiclowanie, zanim stanąłem przed sądem we własnej sprawie, chciał ze mnie wyciągnąć moje tajemnice, ale odrzekłem: „Jesteś jeszcze za młody, pierwszy raz siedzisz w więzieniu i takiego, jak ja, wróbla złapać nie zdołasz".

Niemniej Hipolit Rytter był „mężem zaufania" hr. Ronikiera. Jak się stało? W sposób nader prosty: był w więzieniu „starostą" i z tego tytułu rozdawał towarzyszom odzież, bieliznę, herbatę, pantofle i t. d. miał więc przystęp do wszystkich.

— Hr. Ronikier z początku nie interesował mnie specyalnie, bo jestem recydywistą, a on siedział, jak hrabia, ale chciałem zbadać jego sprawę i dlatego urządziłem nad hr. Ronikierem „sąd recydywistów". Osądziliśmy, że prawdopodobnie „dotknął się" zabójstwa w pokojach umeblowanych; ale później, przeczytawszy akt oskarżenia, przyszedłem do przekonania, że jest on ofiarą i postanowiłem pomagać hrabiemu".

Oto wytłumaczenie psychologiczne motywów, które skłoniły Ryttera do przenoszenia korespondencyi od hr. Ronikiera do Kamieńca i odwrotnie, wreszcie pożyczenia mu 25 rubli i przesłania przyjaciółce wekslu na 5000 rubli z fałszywym podpisem hr. Ronikiera (fałszywym z woli hr. Ronikiera, którego to szczegółu oczywiście Rytter nie znał), w zamian za wynalezienie świadków-alibistów.

— A zkąd w więzieniu macie papier? — zapytują Ryttera.

— W więzieniu śledczem? — Tam podejmuję się mieć armatę, nietylko papier — odpowiada katorżnik.

— Czy świadek sprzątał cele hr. Ronikiera? — zapytuje któryś z obrońców.

— Tak nisko nie upadłem, czynili to inni — żyłem w więzieniu na swój koszt.

Z Warszawy telegrafują:

Rzeczoznawca Nakonieczny, nauczyciel języka polskiego, oświadczył, że przekaz pocztowy, którym przysłano z Łodzi pieniądze za najem pokoju u Zawadzkiego, pisany jest ręką osoby nieinteligentnej.

Ostatnimi świadkami przesłuchanymi byli: krewny podsądnego, Adam Ronikier i żona podsądnego. Adam Ronikier wystawił podsądnemu dobre świadectwo i rzekł, że jego stosunki materyalne w czasie spełnienia zbrodni były stosunkowo pomyślne.

Następnie przesłuchano rzeczoznawców daktyloskopii, którzy twierdzą, że odciski palców na lampie są zupełnie zgodne z odciskami palców Ronikiera. Obrona starała się osłabić to orzeczenie.

Kronika prowincyonalna.

§ Licytacya. Dnia 18 b. m. o godzinie 9 rano odbędzie się w magazynach towarowych na stacyi w Przemyślu publiczny przetarg niepodjętych towarów.

§ Zabity przez kłusownika. Dnia 3 b. m., o godzinie 8 rano w Hinowicach, powiatu brzeżańskiego, Piotr Ludwig, dozorca lasowy z Żukowa, w pościgu za kłusownikiem Józefem Gradowskim z Hinowic, został przez tegoż postrzelony w okolicę wątroby, wskutek czego zakończył życie tego samego dnia wieczorem. — Zabójcę aresztowano.

Kronika zagraniczna.

* Ucieczka mnicha Heliedora. Z Petersburga donoszą, że wygnany mnich Heliodor, jedyny przyjaciel Rasputina, uciekł z Carycyna, pomimo, że był bardzo silnie strzeżony. Zdaje się, że uciekł za granicę.

* Czarna ospa w Berlinie. Generalny konsul w Siamie baron Merling, bawiący w Berlinie, ciężko zachorował. — Lekarze stwierdzili u niego czarną ospę.

* Monna Liza odnaleziona. Słynny obraz Leonarda da Vinci, który przed dwoma laty zginął w tajemniczy sposób z Louvru paryskiego, odnalazł się. Wiadomość tę powitają miłośnicy i historycy sztuki z radością, gdyż dzieło to, będąc najgenialniejszem dziełem portretowem świata, było niejako własnością ogółu.

W sprawie tej otrzymaliśmy z Rzymu następujące depesze:

W kuloarach Izby obiegała pogłoska, że skradziony z Louvru paryskiego obraz Monna Liza odnaleziono we Florencyi.

Dyrektor starożytności i sztuk pięknych Ricci doniósł telefonicznie ministrowi nauk z Florencyi, że słynny obraz Monna Liza, skradziony w Louvrze, został odnaleziony. Obraz ofiarowywano na sprzedaż pewnemu antykwarzowi we Florencyi, który powziąwszy podejrzenie zwrócił się do dyrektora Muzeum, ten zaś odniósł się telefonicznie do dyrektora sztuk pięknych i zaprosił go do Florencyi. Okazało się, że posiadaczem obrazu jest Włoch, mieszkający w Paryżu. Oświadczył on, że dokonał kradzieży w Louvrze, by pomścić wszystkie kradzieże, dokonane przez Napoleona we Włoszech. Obraz skonfiskowano, będzie on odesłany do Rzymu.

* Włoska królowa-matka — jak donoszą z Rzymu — kupiła willę „Etlinda" w San Remo za pół miliona lirów. Królowa zamieszkiwała już tę willę w r. 1879. Zamierza ona tam spędzić całą zimę.

* Katastrofa kolejowa. Z Brukseli donoszą: Dnia 11 b. m., z powodu mylnego ustawienia zwrotnicy na stacyi kolejowej w Landau, na linii Bruksela-Leodyum, najechał pociąg osobowy, zdążający z Ciney, na próżne wagony. Trzynaście osób odniosło obrażenia, z tych dwie ciężkie.

* Proces o 200 mil. franków. Sąd paryski odrzucił skargę p. Cotton o 200 mil. franków. P. Cotton uzasadniała, jak donosiliśmy, swą pretensyę tem, że Napoleon w Wenecyi zagarnął spadek po niejakim Thierry, z którego rodu p. Cotton wywodzi swoje pochodzenie.

* Defraudacya w rossyjskiem ministerstwie oświaty. W ostatnich dniach — jak donoszą z Petersburga — wykryto olbrzymią defraudacyę w rossyjskiem ministerstwie oświaty. Dopuścił się jej zarządca funduszu pensyjnego nauczycieli szkół ludowych Mutiew, który zdefraudowane pieniądze przegrał na giełdzie.

* Silne burze panują na morzu Północnem. Jak donoszą, parowiec „Książę Wilhelm" w nocy z czwartku na piątek miał zatonąć wraz z załogą, złożoną z 18 ludzi.

* Zgon amerykańskiego milionera. W Miami, we Florydzie, zmarł w tych dniach milioner Wilhelm Deering, którego majątek oceniają na 50 milionów dolarów.

* Parowiec na mieliźnie. Lloyd austryacki otrzymał depeszę z Jaffy, że parowiec austryacki „Cassiopeia", wiozący 15.000 beczek nafty, osiadł na mieliźnie, 20 mil na północ od Jaffy.

Notatki literacko-artystyczne.

Z muzyki. (Koncert Henryka Melcera. — O przyszłych koncertach). Henryk Melcer jest we Lwowie osobistością bardzo znaną i lubianą i koncerty jego, co roku prawie tu urządzane, mają swą stałą publiczność, składającą się z gorących wielbicieli jego talentu. Zwykła nasza koncertowa publiczność, ta, która zapełnia sale przy produkcyach wielkich sław, nie przychodzi na te koncerty. Dla niej Melcer nie jest dość sławnym, dość uznanym za granicą. Ale i to się zmienić może; przed kilku tygodniami miał Melcer w Berlinie taki sukces, jak rzadko kto w ostatnich czasach, być więc bardzo może, że via Berlin dowiedzą się nasi menenasi sztuki o nim i uznają go za *fashionable*, za takiego, o którym potem w towarzystwie powiedzieć można: „Czy pan byłeś na Melcerze? Znakomity pianista. Czytałeś pan, co o nim Korngold pisze? i t. d. i t. d." Zanim to się stanie, słuchała go wczoraj garstka wiernych, którzy za wierność swą sowicie byli nagrodzeni; Melcer grał bowiem wczoraj tak, jak naprawdę jeden z tych, co do których niema już dwóch zdań. Grał tylko Chopina: sonatę B-moll z marszem żałobnym, preludy, polonez op. 44 (Fis-moll) i ni mniej ni więcej tylko wszystkie etudy w liczbie 27. Program kolosalny, wymagający nie lada sił i wytrwałości, a wykonany, powiedzmy z góry, równie kolosalnie. Pierwsze dwie części sonaty ucierpiały cośkolwiek skutkiem chwilowej tremy, skoro jednak Melcer nerwy opanował, reszta programu nabrała cech prawdziwie wielkich. Trio marsza pogrzebowego wyśpiewane było cudnie, z jakąś serdecznie polską zadumą i melancholią a „ogadywanie babskie po marszu" (jak nazwał tajemnicze finale sonaty sam Chopin) zagrał Melcer z doskonałem wniknięciem w znaczenie tej sfinksowej części. To nie były ploteczki pogrzebowe babskie (Chopin był — jak wiadomo — wielki figlarz i lubił drwić z siebie i z innych), to była wielka zagadka duszy, stojącej przed progiem wieczności. W preludyach (As-dur, Es-dur, H-moll, G-dur) zauważyłem za wiele dowolnych zmian (n. p. w preludzie Es-dur staccato zamiast przepisanego legata), w polonezie było może trochę za wiele rubaszności, etudy jednak były zagrane na prawdę

w wielkim stylu tak, że rozentuzyazmowani słuchacze nie zważając na zmęczenie koncertanta wymusili na nim powtórzenie nr. 2, 6 i 9 z op. 25. Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, że nie koniecznie potrzeba iść tylko na produkcye te, które zachwala stugębna reklama, lecz czasem warto posłuchać kogoś, o kim Korngold jeszcze nie pisał.

Wyjątkowo spokojną jest reszta tego tygodnia. Musimy nabrać sił i przygotować się odpowiednio do tych cudów, które czekają nas w przyszłym. Dwie wyborne orkiestry, cztery koncerty z wyborowymi programami, dwaj znakomici dyrygenci, sławny polski skrzypek, jeden z najtęższych obecnych tenorów, doskonała śpiewaczka wagnerowska, sławny pianista — wszystko to schodzi się razem w cztérech dniach, by dać nam wrażenia, któremi żyć będziemy przez święta, a może jeszcze długo potem.

Orkiestra filharmoniczna praska cieszy się jak najlepszą opinią i to nietylko we własnym kraju, a jej dyrygent, dr. Zemanek, energią swą i wiedzą potrafi zaimponować każdemu. Program filharmoników czeskich jest bardzo ciekawy, zawiera bowiem wiele zupełnych nowości, jak Smetany: „Sarka", Novaka „Tatry", Suka „Scherzo", mało znaną piękną symfonię Dvořaka „Z Nowego Świata", a ze znanych symfonię II. Beethovena, Wagnera „Walkürenritt" i t. d.

Jeszcze sławniejszą jest druga orkiestra, która do nas przybywa, orkiestra wiedeńskiego Konzertvereinu, największą zaś sławą jest dyrygent, który stanie na jej czele, Feliks Weingartner, pierwszorzędny mistrz przy pulpicie, wyborny wykonawca tak Beethovena, jak i Wagnera. Program jego obejmuje 5-tą symfonię Beethovena, 2-gą Brahmsa, Karłowicza, „Oświęcimów" i własną wesołą uwerturę na pierwszym, a same rzeczy Wagnerowskie na drugim, w którym nadto biorą udział tacy śpiewacy jak Burrian, Haffgren-Waag i nasza Lewicka, która śpiewa Brangenę, powiernicę Izoldy w wykonaniu II. aktu „Tristana i Izoldy". Będzie to zatem coś wspaniałego i całe szczęście, że pozwolono na odbycie tych koncertów w sali Filharmonii, gdyż salka Tow. muzycznego nie mogłaby ani pomieścić tych wszystkich, coby chcieli je słyszeć, a nadto warunki akustyczne są w sali Tow. muzycznego dla tak wielkiej orkiestry wcale nieodpowiednie.

O Weingartnerze powinnoby się właściwie napisać cały, obszerny artykuł. Zasługuje on na to nie tylko jako dyrygent, lecz także jako niepośledni kompozytor, krytyk i literat muzyczny. Jest to jedna z najbardziej wybitnych obecnie postaci świata muzycznego, genialna głowa o wielkiej inteligencyi, a przytem człowiek niepożytej energii i wiedzy ogromnej. Jego śmiałe zdania o Wagnerze, jego projekty reform partytur, jego pisma pełne znakomitych spostrzeżeń i pomysłów, a przedewszystkiem jego zdolności dyrygenckie, czynią go godnym następcą wielkiego mistrza-dyrygenta, Bülowa. Suggestywnemu urokowi jego indywidualności ulega w pierwszym rzędzie orkiestra, nad którą panuje wszechwładnie. Jako kompozytor Weingartner nie należy do najlepszych, w każdym jednak razie zajmuje miejsce niepoślednie. Jego utwory na orkiestrę (poematy symf. „Król Lear", „Gefilde der Seligen" symfonie) kameralne, opery („Genesius", „Orestes", „Sakuntala") i cały szereg pięknych pieśni z fortepianem lub orkiestrą, świadczą o bujnej fantazyi i umyśle, łatwo sobie przyswajającym wszystko, co dobre i wartościowe. Najbardziej oryginalnym, rzec można rewolucyonistą, jest Weingartner w swoich pismach. "Die Symphonie nach Beethoven" wywołało w swoim czasie burzę z powodu ostrych zdań o Brahmsie i Brucknerze, "Bayreuth" pozbawił go sympatyi Cosimy Wagner i jej otoczenia, „Musikalische Walpurgisnacht" przysporzyło mu sporo wrogów. On nie uląkł się jednak i podziś dzień nieustraszenie wypowiada swe zdania. Zresztą poznaliśmy go już raz osobiście, na czele naszej orkiestry, z którą oczywiście w krótkim czasie nie mógł wejść w należyty kontakt, teraz ujrzymy go jako przywódcę jednej z najlepszych, a jemu dobrze znanych orkiestr.

E. Walter.

Tygodnik Ilustrowany, najstarsza tygodniowa ilustracya polska, wydał na rok 1914 prospekt, który zapowiada rzeczywiście bardzo wiele.

Największą atrakcyą będzie naturalnie najnowsza powieść H. Sienkiewicza, p. t. „Legiony", z świetnemi ilustracyami W. Kossaka, której druk już się rozpoczął.

Pozatem ukaże się najnowsza powieść W. Perzyńskiego „Złoty interes", dalszy ciąg powieści Sieroszewskiego „Beniowski", powieść Reymonta „W Warszawie", wreszcie poezye i nowele: Kasprowicza, Or-Ota, Dębickiego, Staffa, Słońskiego, Gomulickiego, Glińskiego, Ostrowskiej, Makuszyńskiego, R. Jaworskiego, Dąbrowskiego, Zbierzchowskiego. Zapolskiej, Rittnera, Rollego, Schrödera, Nalepińskiego, Żmijewskiej, Pietrzyckiego, Wierzbińskiego, Olechowskiego i t. d.

Artykuły wstępne, społeczne i literackie, stałe przeglądy wystaw polskich i światowych, ilustracye, odzwierciedlające zdarzenia chwili bieżącej, teatr nasz i obcy, sztuki plastyczne — wszystko pióra pierwszorzędnych pisarzy. Rocznie przeszło tysiąc stronic tekstu i dwa tysiące ilustracyj, w tem wiele barwnych.

Prenumeratorzy otrzymują prócz tego zupełnie bezpłatnie 12 tomów „Ciekawych powieści" autorów polskich i obcych, „Przegląd bibliograficzny" i wspaniałe premium, które tego roku stanowić będzie „Świat dziecięcy" z kolorowemi rycinami.

Tygodnik Ilustrowany posiada swoje filie: we Lwowie (Jagiellońska 3), Krakowie, Poznaniu, Kijowie i Lublinie, a korespondentów we wszystkich centrach Europy, prócz tego w Ameryce i Konstantynopolu (dr. Fruziński-bey).

W roku bieżącym *Tygodnik* pilną uwagę poświęci naszym zabytkom przeszłości i da w szeregu ilustrowanych artykułów opis pałaców, zamków, staroszlacheckich sadyb i ruin. Ponadto wyda kilka specyalnych numerów.

Z teatru miejskiego donoszą: Bardzo interesująco zapowiada się repertuar przyszłotygodniowy. Ozdobą jego i niewątpliwie atrakcyą, będą dwa przepiękne i pełne poezyi utwory Stanisława Wyspiańskiego „Meleager" i „Protesilas i Laodamia", które teatr nasz wystawia po raz pierwszy w poniedziałek. Wystawienie obu tych dzieł, będzie nietylko hołdem, złożonym przez teatr lwowski pamięci twórcy „Wesela", ale również popisem dla biorących w wykonaniu tych dzieł artystów. Kierownictwo teatru ze swej strony dołożyło wszelkich starań, aby dzieła te ukazały się na naszej scenie w prawdziwej szacie artystycznej, godnej ich wysokiej wartości poetycznej.

Na piątek, przygotowuje dyrekcya wznowienie głośnej i ogromnie popularnej przed laty sztuki F. R. Grillparzera, p. t. „Matka rodu". Rzecz ta w swoim czasie święciła olbrzymie tryumfy na scenach polskich, między innemi także na scenie lwowskiej, na której należała do największych atrakcyj repertuarowych. Wznowienie więc dzieła będzie z wielu względów bardzo interesujące, tembardziej, że „Matka rodu" do dziś nie straciła swych niepospolitych walorów teatralnych i przedstawia się jako utwór wielkiej siły dramatycznej i nadzwyczaj efektowny scenicznie. W „Matce rodu" grają pp. Michnowska, Kwiatkiewiczowa, Barwiński, Hierowski, Frączkowski i Ratschka.

W dziale operowym, wznawia teatr miejski, we czwartek „Zazę" Leoncavalla, tytułową rolę śpiewa p. Janina Korolewicz-Waydowa, która, jak wiadomo, kreuje ją nadzwyczajnie. Na sobotę, zapowiada repertuar „Żydówkę" z udziałem Janiny Korolewicz - Waydowej. Eleazara śpiewa Ignacy Mann.

Jako najbliższą premierę w dziale dramatycznym przygotowuje teatr miejski arcyzabawną satyrę słynnego pisarza rossyjskiego L. Andrejewa p. t. „Prześliczne Sabinki", która będzie w swoim rodzaju sensacyą, tak bardzo charakterem swym i nastrojem groteskowym odbiega od tego wszystkiego, co dotąd Andrejew napisał. Premiera tej niezwykle ciekawej sztuki, w dniu 22 b. m. W wykonaniu weźmie udział niemal cały personal.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, w sobotę, 13 grudnia, o godz. 3·30 po południu „Makbet", tragedya W. Szekspira. — W sobotę, 13 grudnia, o godz. 7 m. 30 wieczorem „Wesoły małżonek", operetka E. Eyslera. — W niedzielę, 14 grudnia, o godz. 3 m. 30 „Manewry jesienne", operetka Imre Kalmana. — W niedzielę, 14 grudnia, o godz. 7 m. 30 wieczorem „Norma", opera Belliniego. — W poniedziałek, 15 grudnia, po raz pierwszy (nowość) "Meleager", tragedya w 3 odsłonach i „Protesilas i Laodamia", tragedya w 1 akcie St. Wyspiańskiego. Abonament Nr. 17. — We wtorek, 16 grudnia, „Wesoły małżonek", operetka E. Eyslera- — We środę, dnia 17 grudnia, o godzinie 4 po południu "Meleager" i „Protesilas i Laodamia" St. Wyspiańskiego. — We środę, 17 grudnia, o godzinie 8 m. 15 wieczorem Koncert Filharmonii czeskiej.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Jutro, w niedzielę, dnia 14 grudnia, po południu, "Książę Józef", wspomn. dram. M. Mossoczowej i „Kazanie Skargi" na tle obrazu J. Matejki. — W niedzielę, dnia 14 grudnia, wieczorem, „W jaskini lwa", komedya M. Hennequin'a i Pawła Bilhaud. — W poniedziałek, dnia 15 grudnia, "Pani prezesowa", krotochwila M. Hennequin'a i P. Vebera.

Otwarcie ruskiego Muzeum narodowego.

Lwów, 13 grudnia.

Dziś w południe odbyło się poświęcenie i otwarcie ruskiego Muzeum narodowego, mieszczącego się w dawnym pałacyku prof. Dunikowskiego przy ul. Mochnackiego.

Na uroczystość tę przybyli Ich Ekscel.: Metropolita Andrzej hr. Szeptycki, ks. Biskup Czechowicz, P. Namiestnik dr. Witold Korytowski, P. Marszałek krajowy Adam hr. Gołuchowski, dalej P. Wiceprezydent Namiestnictwa Grodzicki, P. Wiceprezydent Rady szkolnej krajowej dr. Dembowski; posłowie: Korol, Kość Lewicki, Oleśnicki, Kolessa, Smal-Stocki, Staruch, wiceprezydent miasta dr. Rutowski, dyrektor Archiwum miejskiego dr. Czołowski, Sokół ruski, przedstawiciele Towarzystw i instytucyj oświatowych ruskich, świat dziennikarski, literacki i artystyczny.

W głównej sali w parterze Muzeum ustawiono ołtarz, przy którym modły odprawił JE. ks. Biskup Czechowicz, w otoczeniu licznego duchowieństwa, następnie dokonał poświęcenia lokalu. Podczas modłów i poświęcenia śpiewał chór alumnów ruskich.

Potem ks. Mitrat Bielecki przemówił do zebranych. Mowca podziękowawszy gościom za przybycie, w pierwszym rzędzie P. Namiestnikowi i P. Marszałkowi krajowemu, zwrócił się do ks. Metropolity Szeptyckiego, inicyatora i twórcy Muzeum i imieniem kuratoryi Muzeum, a zarazem całego narodu ruskiego podziękował mu za stworzenie tego narodowego Muzeum, które w historyi rozwoju ruskiego narodu będzie złotą kartą, na niej zaś po wieki trwałemi głoskami widnieć będzie nazwisko wielkodusznego twórcy. Otwarcie to następuje dziś w dzień imienin ks. Metropolity — szczęśliwy i dobry to omen! Muzeum będzie drogowskazem w pracy nad pogłębieniem kultury ruskiej, skarbnicą najdroższych pamiątek narodowych i myśli twórczej. Cały naród ruski dziś z serca dziękuje za ten królewski dar JE. ks. Metropolicie i prosi Boga, by go w długie jeszcze lata w zdrowiu zachował.

Z kolei JE. ks. Metropolita hr. Szeptycki w przeszło godzinę trwającej mowie przeszedł dzieje sztuki ruskiej. Ze znawstwem i erudycyą mówił dostojny twórca Muzeum o kulturze Bizancyum, przeszedł dzieje 15, 16 i 17 stulecia, największego rozkwitu sztuki ruskiej, potem jej upadek, wskutek ciągłych wojen z Turkami i Tatarami. Muzeum niniejsze mieści w sobie właśnie te wszystkie zabytki — skromne pewno jeszcze, ale da Bóg, rozrośnie się kiedyś ono i chlubnie będzie świadczyć o przeszłości kulturalnej Rusi. Oddając je narodowi ruskiemu prosił ks. Metropolita o opiekę i wspomaganie darami. Przy Muzeum powstanie cały szereg sekcyj, które w tej pracy pomogą. Wkońcu poświęcił mowca słowa gorącego wspomnienia śp. dr. Sołowijowi, b. kuratorowi i współtwórcy Muzeum.

Przemawiali następnie: im. Tow. naukowego Szewczenki prof. Tomaszewski, kustosz Szuchiewicz, który ofiarował swoje zbiory, im. „Sokoła" prof. Boberski, im. szkół ruskich i młodzieży dyr. Sabat ze Stanisławowa, im. Tow. pedagogicznego ruskiego p. Malicka, im. Proświty dr. Ozarkiewicz i inni.

Odczytano następnie wiele telegramów, między innemi od: Akademii Umiejętności w Krakowie, Muzeum narodowego w Krakowie, prof. Hadaczka, prezydenta Bukowiny hr. Meranu, generała Gostischy, prof. Abrahama, Balzera, depesze z Wiednia, Pragi, Odessy i t. d.

Muzeum mieści się w 21 salach i posiada 14.859 objektów.

OSTATNIA POCZTA.

= Najj. Pan przyjął wczoraj wspólnego P. Ministra skarbu dr. Bilińskiego na jednogodzinnej audyencyi.

= O audyencyi powitalnej posła austro-węgierskiego, generał-porucznika barona Giesla u króla Piotra w Belgradzie donoszą pod dniem 11 b. m.: Król Piotr przyjął nowego posła Austro-Węgier i cały personal poselstwa uroczyście w obecności prezydenta ministrów Pasicza. W odpowiedzi na przemowę posła, wygłoszoną przy przedłożeniu listów uwierzytelniających, odpowiedział król, że razem z rządem serbskim wszystkich dołoży starań, aby przyjaźniej ułożyły się stosunki Austro-Węgier z Serbią. Król odbył następnie *cercle* i dał przy tej sposobności wyraz wielkiej czci swej dla Osoby Najj. Pana. Dowiadywał się też u bar. Giesla jak najszczegółowiej o stan zdrowia Monarchy.

= W tych dniach zjechali się w Rzymie ambasadorowie włoscy z Berlina, Konstantynopola, Petersburga i Paryża na konferencyę z markizem San Giuliano. Zjazd ów tłumaczą tem, że minister przed wygłoszeniem w parlamencie zapowiedzianej swej mowy o polityce zagranicznej, chciał porozumieć się ze swymi głównymi współpracownikami.

= Rząd holenderski zamierza przedłożyć parlamentowi projekt pożyczki na wybudowanie kilku dreadnoughtów dla Indyj holenderskich.

= Rząd szwedzki zamierza przedłożyć parlamentowi w styczniu 1914 r. projekt ustawy o zaprowadzeniu podatku na zbrojenia na wzór podatku niemieckiego. Podatek ma służyć na zupełne zorganizowanie obrony krajowej. Mówią, że liberalne ministerstwo Staaffa zrobi z tego projektu kwestyę gabinetową.

= Członkowie międzynarodowej komisyi albańskiej udali się wczoraj z Brindisi do Florencyi. Komisya przyjęła propozycyę Anglii, odpowiadającą interesom Austryi i Włoch. We Florencyi komisya szczegółowo opracuje swój elaborat.

= Serbski prezes gabinetu Pasicz oświadczył swoim przyjaciołom osobistym i politycznym, że jest zmęczony długiem urzędowaniem na stanowisku prezesa gabinetu i dlatego pragnąłby objąć obowiązki mniej wyczerpujące. Prawdopodobnie ustąpi też niebawem ze swego stanowiska i zostanie posłem serbskim w Paryżu.

= Rumuński minister rolnictwa Arion zamierza wkrótce przedłożyć Izbie deputowanych nową ustawę kolonizacyjną. Kolonistami mają być głównie chłopi z tych okolic Rumunii, jak np. Olteni, w których ziemia jest niestosunkowo droga. Państwo przyznawać będzie kolonistom subwencye i wszelkie możliwe ułatwienia.

= O stanie rzeczy w Meksyku donoszą: Huerta wobec postępów rewolucyonistów traci grunt pod nogami. Rewolucyoniści zbliżają się stale do stolicy.

Onegdaj zajęli Tabicko. Z Juarez donoszą, że powstańcy wtargnęli za pewnym zbiegiem do domu wicekonsula angielskiego pod jego nieobecność.

Komendanci statków europejskich, zalogujących w Veracruz, postanowili udać się ze statkami do Meksyku, gdyby Garanzo miał przystąpić do szturmu. Szturmu tego spodziewać się należy lada chwila.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Delegacye.

Wiedeń, 13 grudnia. Delegacya austryacka prowadzi dziś dalszy ciąg obrad nad etatem Ministerstwa spraw zagranicznych. Pierwszy przemawiał hr. Piniński.

Prognoza na jutro.

Wiedeń, 13 grudnia. Stan powietrza na 14 grudnia: Galicya Zachodnia: Pochmurno, czasem opady, łagodnie, zachodni ożywiony wiatr.

Galicya Wschodnia: Zmiennie, niepewnie, nieco chłodniej, północno-zachodni ożywiony wiatr.

Opawa, 13 grudnia. Bierny opór zecerów obejmuje wszystkie drukarnie. Gazety, także urzędowa *Gazeta Opawska*, wyszły w mniejszych rozmiarach.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 13 grudnia 1913. Zamknięcie giełdy *(Schlusscourse).* Godzina 2 minut 30. Akcye austryackiego Zakładu kredytowego 632·50, Akcye węgierskiego Zakładu kredytowego 839·50, Akcye Anglobanku 339.—, Akcye Unionbanku 602·75, Akcye Länderbanku 528·50, Akcye Bankvereinu 518·75, Akcye Bodencredit 1181·—, Akcye galicyjskiego Banku hipotecznego 628·—, Akcye kolei państwowych 708·25, Akcye kolei Południowej 105·25, Akcye kolei Elbethal —·—, Akcye kolei Północnej 4925·—, Akcye kolei czerniowieckiej 510 50, Akcye Alpiny 792·—, Akcye Rima Muranyi 645·50, Akcye praskiego Towarzystwa żelaz. 2655·—. Akcye Fabryki broni 965·—, Akcye Tureckie tytoniowe 422·75, Akcye Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa naftowego 1008·—. Obligacye węgierskiej indemnizacyi —·—. Renta majowa 83·45, Austryacka Renta koronowa 84·35, Węgierska renta koronowa 83·10, 56-letnie Listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 81·75, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 82·25, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 91·—, 5 prc. Listy Banku hipotecznego —·—, 4 prc. Listy Banku krajowego 82·85, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 91·25, 4-procentowe Galicyjskie obligacye propinacyjne 97·75, 4-procentowa Galicyjska pożyczka krajowa z 1893 r. 82·50, 4-procentowa pożyczka miasta Lwowa 80·60. Losy tureckie 234·—, Marki 117·70, Rubel 253·50, 5-procentowa rossyjska pożyczka z r. 1906 —·—, Akcye praskie Banku kredytowego (płacono) —·—, Skoda 783·—. Pożyczka miasta Krakowa 1909 80·90, Galicyjski Bank ziemski 91·50. Powszechny Bank depozytowy 545·—, 4 i pół prc. listy Tow. kredytowego ziemskiego 90·50.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

NADESŁANE.

Przyjechali do Lwowa

dnia 13 grudnia 1913.

Hotel Żorża. Pp.: W. hr Potulicki ze Żmigrodu, A Raczyński z Torkowic.

Hotel Europejski. Pp.: J. hr. Tyszkiewicz ze Starych Brodów Z. hr. Pruszyński z Rossyi, K. Stefanus z Buczacza, K. Janiszewski ze Żmigrodu.

Hotel Imperial. Pp.: W. hr. Raciborowski ze Lwowa, R. hr. Scipio, S. hr. Stadnicki z Krysowic, K. hr. Rostworowski z Hrehorowa, K. Ustrzycki z Ustrzyk, J. Nowak z Wiednia, F. Horodyski z Pyszkowiec, S. Dembiński z Buska.

Hotel Metropole. P.: S. Stroiński ze Sianek.

CENNIK
IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ.

Lwów, dnia 13 grudnia 1913.

	Waluta koronowa płacą	żądają
I. Akcye za sztukę. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	624·—	634·—
Banku galic. dla handlu i przem. po 200 zł.	384·—	394·—
Kolei Lwów-Czerniowce-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze	506·—	510·—
Fabryki wagonów w Sanoku po 500 koron	510·—	518·—
II. Listy zastawne za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. gal. 5 pr. w. a. wylosował z 10 pr. prem.	—·—	—·—
Banku hip. gal. 4½ pr. w. a. los w 50 l.	90·70	91·40
Banku hip. gal. 4 prc. w. a. los w 60 l.	82·—	82·70
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los w 51 l.	91·30	92·-
Banku kraj. 4 pr. w. a. los w 57 l.	83·40	84·10
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	91·50	92·20
Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie 4½ pr. 60 l.	89·—	89·70
Zemelny Bank hipoteczny Lwów	91·30	92·—
1) Tow. kredyt. galic. ziem. 4 pr. (pierwsza emisya)	94·—	—·—
Tow. kredyt. gal. ziem. 4 prc. los w 41½ l.	88·—	—·—
1) Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 56 l.	81·80	82·50
Tow. kred. gal. ziem. 4½ los. 52 l.	90·50	91·50
III. Obligi za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Galic. fund. propin. 4 pr.	97·50	98·20
Bukow. fund. propin. 5 pr.	—·—	—·—
Komun. Banku kraj. 4½ pr. (3 em.)	90·50	91·20
Komun. Banku kraj. 4 pr. (4 em.)	81·80	82·50
Kolej. lokal. Banku kraj. 4 pr.	82·—	82·70
Pożyczki krajowej 4 pr. z r. 1893	82·80	83·70
„ „ 4 pr. z r. 1908	81·—	81·70
2) „ miasta Lwowa 4 pr.	80·—	80·70
„ „ „ 4 pr.	80·50	81·20
„ „ Krakowa	80·70	81·40
IV. Monety.		
Dukat cesarski	11·39	11·48
20 frankówka	19·16	19·26
100 rubli rossyjskich srebrnych	250·—	252·—
100 „ „ papierowych	253·—	254·25
100 marek niemieckich	117·60	118·10

1) Kupony opłacają ½% podatek rentowy.
2) Kupony opłacają 2% podatek rentowy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 11 grudnia 1913.

A. Ogólny dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług pańswa w banknot. maj-listopad	83·50	83·70
styczeń-lipiec	83·45	83·65
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	87·40	87·60
kwiecień-październik	87·60	88·80
„ z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1640·—	1660·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 prc.	455·—	465·—
„ „ 1864 po 100 zł.	689·—	701·—
„ „ 1864 po 50 zł.	340·—	350·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	104.50	104·70
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	84·35	84·45
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	83·70	84·70
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	103·10	104·10
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	103·60	104·60
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye)	83·70	84·70
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	83·90	84·90
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostempl. akcye)	426·—	428·—
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	100·50	—·—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	115·—	—·—
Kol. czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	85·80	86·80
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	85·80	86·80
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	81·90	82·90
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc.	90·50	91·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (ar.)	89·80	90·80
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	90·60	91·60
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc.	90·25	91·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	89·—	90·—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	89·—	90·—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	85·75	86·75
Kol. galic. Karola Ludwika 4 prc.	85·50	86·50

Koronowa waluta.	płacą	żądają
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	83·—	84·—
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 M. 4 pr.	104·—	105·—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	—·—	—·—
„ „ „ w wal. kor. 4 pr.	100·60	100·80
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	465·—	477·—
„ „ „ „ 50 zł. (100 kor.)	225·—	235·—
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	287·—	297·—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Węgier za 100 zł. 4 prc.	83·25	84·25
Kroacyi i Slawonii	—·—	—·—
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	99·25	100·25
Poz. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 prc.	81·50	82·50
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 prc.	82·50	83·50
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 prc.	97·75	—·—
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	79·50	80·50
Poż. serb. prem. za 100 fr. 2 prc.	112·50	120·50
Tureckie obl. prem. kol. za 400 fr.	230·—	233·—
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne za 100 zł. nom.		
Austr. zakł. obl. prem. z r. 1880 3 pr.	288·50	298·50
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	244·75	254·75
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu 4½ prc. 60 l.	89·50	90·50
Bukow. zakład kred. ziem. los 5 pr.	98·25	99·25
Gal. Tow. kr. ziem. 4 pr. los 56 l.	81·75	82·75
„ „ „ „ 4 pr. los 41 l.	88·50	91·—
„ „ „ „ 4 pr. starsze	94·—	95·—
„ „ „ „ 4½ pr. 52 let.	90·—	91·—
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	91·50	92·50
Gal. akc. b. hip. 10 pr. pr. los. 4½ pr.	91·-	92·—
„ „ „ „ los. 50 l. 4½ pr.	91·—	92·—
„ „ „ „ „ 60 l. 4 pr.	82·25	83·25
Banku kraj. dla Galicyi i Lodomeryi 4½ pr. 51½ lat zwrotne	91·25	92·25
Banku krajowego oblig. komun. 2 emisya 42 lat 4½ pr.	90·50	91·50
Banku kr. obl. kol. żel. 57½ l. 4 pr.	81·75	82·75
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	88·50	89·50
„ „ 50 lat w.k. 4 pr.	88·10	80·50
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 złr.	77·15	78·15
Kolej Lwów-Czerniowce z r. 1884 za 200 złr. 4 prc.	82·70	83·70
Węg. gal. kol. em. 1870 na 200 złr. 5 prc.	—·—	—·—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 prc. z r. 1882	112·—	—·—
Tow. żeglugi parow. po Dunaju em. z r. 1886 4 prc.	109·—	110·—

Koronowa waluta.	płacą	żądają
I. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilika) 5 złr.	26·90	30·90
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 złr.	480·—	490·—
Clary 40 złr. m. k.	—·—	—·—
Pożyczka miasta Lublany 20 złr.	62·-	66·—
Czerwonego Krzyża austr. Tow. 10 złr.	53·50	57·50
„ „ węg. Tow. 5 złr.	32·25	36·25
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 złr.	96·—	—·—
J. Akcye Banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	339·—	340·—
Gal. banku dla han. i przem. 200 złr.	386·—	388·—
Peszt. Banku handlu i przem.	3780·—	3790·—
Zakł. kred. dla handlu 400 kor.	663·75	664·75
Węg. Banku kredyt. 200 złr.	836·—	837·—
Dolno-austr. tow. esk. 400 kor.	778·—	781·50
Gal. banku hip. 200 złr.	627·—	630·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	532·20	533·20
„ Austro-węg. 1400 kor.	2055·—	2065·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	604·50	605·50
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	267·50	268·50
Zivnostenska banka 100 złr.	273·—	274·—
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Bukow. kolei lok. akc. pierw. 200 złr.	435·—	440·—
„ „ „ akc. zakład. 200 złr.	415·—	420·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1248·—	1256·—
Kolei półn. Ces. Ferd. 1000 złr. mk.	4890·—	4920·—
„ Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	365·—	368·—
„ Lwów-Czerniowce-Jassy 200 zł.	509·—	510·—
Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	306·—	308·—
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Austr. Tow. górnicze Alpina 100 złr.	808·25	808·50
Prag. Tow żelazn. przem. 500 złr.	2703·—	2723·—
Tow. kopalń węgla w Brux 100 złr.	940·—	952·—
Trifail. Tow. kop. węgla 70 złr.	316·—	318·—
Galic. karpac. naft. Tow. 500 kor.	1014·—	1024·—
Schodnicy 500 kor.	472·—	475·—
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	423·—	427·—
M. Weksle.		
Niemieckie Banki	117·67½	117·87½
Włoskie Banki	94·67½	94·87½
Londyn za 10 funt. szt. 4 prc.	24·10¼	24·14¼
Paryż za 100 franków	95·22½	95·37½
Petersburg za 100 rubli 4½ prc.	252·87½	253·87½
Szwajcarskie Banki	95·12½	95·27½
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·39	11·43
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·04	19·08
20-markówka	23·55	23·61
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	117·67½	117·87½
Włoskie banknoty za 100 lir	94·75	94·95
Ruble	253·—	254·—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. cz. E. 2088/13 (8) (18172 2—3)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Spółki pożyczkowej w Bełzie, odbędzie się dnia 29 grudnia 1913 o godzinie 8 przed południem w biurze Nr 5, na zasadzie sąd. zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 16/20 części lwh. 267 ks. gr. Bełz. składającej się z 1 parc. bud.; całość o obszarze 8 ar. 06 m^2, na której znajduje się dom parterowy murowany o 6 pokojach i 1 sieni częścią gontem, a częścią dachówką kryty,

b) lwh. 971 ks. gr. Bełz. składającej się z 1 pgr. o obszarze 1 ar. 73 m^2.

Wartość szacunkowa:
ad a) 8004 kor. 80 h.,
ad b) 1730 kor.
Najniższa oferta:
ad a) 4205 kor. 60 h.,
ad b) 865 kor.

Do realności lwh. 267 tej samej ks gr. należą następujące przynależności: sztachety drewniane, parkan z bramą i furtką, studnia, wychodki drewniane, 4 kasztany, 2 akacye, oszacowane na 406 kor. 40 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w oddziale kancelaryjnym w biurze Nr. 5.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bełz, dnia 19 listopada 1913

(18219 2—3)

Sądowa hala aukcyjna we Lwowie
ul. Podlewskiego l. 6.

Godziny urzędowe tylko w dnie powszednie) od 8 do 12 przed południem i od 2 do 6 po południu, w soboty zaś od 3-ciej do 6-mej wieczorem.

LICYTACYE:

a) w hali sądowej:

Poniedziałek, dnia 15 grudnia 1913 o godzinie 9 przed południem: rozmaite niedoręczalne przesyłki pocztowe i przedmioty znalezione w obrębie c. k. Zakładu pocztowego, a mianowicie: książki, bielizna, obrazy, kosy i inne rzeczy.

Wtorek, dnia 16 grudnia 1913 o godzinie 9 przed południem: rozmaite meble i sprzęty domowe, towary galanteryjne, przybory do krawieczyzny, meble stylowe nowe sypialnie, jadalnie i t. d.

Środa, dnia 17 grudnia 1913. o godzinie 9 przed południem: rozmaite meble i sprzęty domowe, zegarek srebrny Omega, łańcuszek double, maszyny do szycia.

Czwartek, dnia 18 grudnia 1913 o godzinie 9 przed południem: rozmaite meble i sprzęty domowe, konfekcya damska, towary galanteryjne, przyrządy stolarskie.

Sobota, dnia 20 grudnia 1913 o godzinie 4 po południu: rozmaite meble i sprzęty domowe, mąka, wyroby papierowe, maszyny drukarskie i przyrządy drukarskie.

b) Po za sądową halą:

Poniedziałek, dnia 15 grudnia 1913:
a) o godzinie 9 przed południem ul. Gródecka l. 46: koń;
b) o godzinie 10 przed południem w c. k. Sądzie powiatowym S. I., ul Bernsteina l. 10 w Oddz. XXVII: akcye Banku związkowego.

Wtorek, dnia 16 grudnia 1913 o godzinie 9 przed południem ul. Balonowa l. 12: samochód.

Sroda, dnia 17 grudnia 1913 o godzinie przed południem Pasieki łyczakowskie l. 41: wie rze i krowy.
Czwartek, dnia 18 grudnia 1913 o godzinie 9 przed południem:
a) ulica Żółkiewska l. 105: słoma ryżowa, drążki, laski bambusowe do szczotek;
b) przy ulicy Tkackiej l. 16 i 18: brusy sosnowe.
Sprzedać się mające przedmioty mogą być oglądane w sądowej hali aukcyjnej, oraz na miejscu przechowania przed licytacyą.
Sądowa hala aukcyjna.
Lwów, dnia 11 grudnia 1913.

L. cz. E. 1581/13 (7) (18200 2—3)
Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Leżajsku, odbędzie się dnia 18 grudnia 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 4, licytacya połowy realności lwh. 32 ks. gr. Leżajsk, oszacowanej na 10.723 kor. 20 hal.
Najniższa oferta, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi: 7148 kor. 80 hal.
C. k. Sąd powiatowy. Oddział IV.
Leżajsk, dnia 14 listopada 1913.

L. cz. E. 2086/13 (18053 2—3)
Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności
Na wniosek strony egzekwującej Spółki pożyczkowej w Bełzie odbędzie się dnia 29 grudnia 1913 o godz. 8 przed południem, w biurze Nr 5 na zasadzie sąd zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:
Wartość szacunkowa:
lwh 371 ks. gr. Bełz składającej się z pbud. i 3 pgr. o obszarze 1482 sąż.² z domem mieszkalnym i innemi budynkami gospodarczymi,
połowy lwh. 193 ks. gr. Bełz składającej się z 3 pg. Całość o obszarze 1 m. 314 sąż.²
50/120 części lwh. 469 ks. gr. Bełz, składającej się z 1 pgr. Całość o obszarze 1 m. 866 sąż.²,
lwh. 1000 ks. gr. Bełz, składającej się z 1 pbud. i 3 pgr. o obsz. 1 m. 934 sąż.².
Wartość szacunkowa:
ad a) 4898 kor. 75 hal.,
ad b) 418 kor 76 hal.,
ad c) 449 kor. 65 hal
ad d) 2649 kor. 96 hal,
Najniższa oferta:
ad a) 3265 kor. 82 hal.,
ad b) 279 kor. 16 hal.
ad c) 299 kor. 76 hal.,
ad d) 1766 kor. 64 hal.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym w biurze Nr. 5.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bełz, dnia 25 listopada 1913.

L. cz. E. 3503/13 (9) (18185 2—3)
Dnia 18 grudnia 1913 o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Oddz V licytacya 3/12 części realności lwh. 86 ks. gr. gm. Lipica dolna.
Nieruchomość tę oceniono na 1000 kor.
Najniższa cena wynosi 666 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w kancelaryi sądowej.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Bursztyn, dnia 14 listopada 1913.

L. cz. E. 692/13 (6) (18190 2—2)
Na żądanie Lany Schmidt w Głogowie odbędzie się dnia 12 stycznia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w Głogowie licytacya:
a) 2/12 części realności lwh. 296 ks. gr. Budy o obszarze 1433 sążni,
b) 2/4 części realności lwh. 297 gm. Budy o obszarze 1 m. 449 sążni,
c) 2/4 części lwh. 335 ks. gr. Budy o obszarze 4 m. 1002 sążni, a to wraz z domem mieszkalnym drewnianym i stajnią stojących na realności lwh. 297 ks. gr. Budy i lasem stojącym na realności lwh. 335, wraz z przynależnościami, składającemi się z żyta wysianego na 3 stajaniach, z 8 olch i płotu około domu, a stojących na realności lwh. 297.
Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę są ocenione, a to:
ad a) 2/4 części realności lwh. 296 ks. Budy na 407 kor. 73 h., uwzględniając prawo dożywocia,
ad b) 2/4 części realności lwh. 297 na 950 kor. 31 h.,
ad c) 2/4 części realności lwh. 335 na 2423 kor. 12 h.,
przynależności zaś na 120 kor.
Najniższa cena wynosi:
ad a) 2/12 części realności lwh. 296 — 271 kor 82 h.,
ad b) 2/4 części realności lwh. 297 — 713 kor. 54 h.,
ad c) 2/4 części realności lwh. 335 — 1615 kor. 40 h.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenty, może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć w godzinach urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6.
C. k. Sąd powiatowy.
Głogów, dnia 20 listopada 1913.

L. cz. E. 1047/12 (11) (18133 3—3)
Edykt.
Na wniosek Spółki pożyczkowej „Własna pomoc" w Gliniananch strony egzekwującej odbędzie się dnia 27 lutego 1914, o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 31, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya 1/4 części realności objętej wyk. hip. l. 1023 ks. gr. gm kat. Horpin, składającej się z pgr. 1982/2 las z łąką obszaru 1 ha. 24 ar. 95 m., tudzież z pgr. 2008 łąka, obszaru 2 ha. 9 ar. 65 m.
Wartość szacunkowa 1108 kor. 70 hal.
Najniższa oferta 739 kor. 13 hal.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Kamionka strum., dnia 28 listopada 1913.

L. cz. E. 2216/13 (18183 2—3)
Edykt licytacyjny.
Dnia 13 stycznia 1914, o godzinie 8 przed południem odbędzie się w sądzie tut. w biurze Nr. V, licytacya 1/4 z 21/84 części realności lwh. 352 ks. gr. gm. Borynia.
Cena szacunkowa 628 kor. 72 hal.
Najniższa oferta wynosi 419 koron 14 hal.
Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. V.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Borynia, dnia 29 listopada 1913.

L. cz. E. 2728/13 (5) (18185 2—3)
Dnia 22 grudnia 1913 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym licytacya:
a) realności lwh. 217 i
b) lwh. 1091 ks. gr. gminy Sarnki średnie.
Nieruchomości te oceniono:
ad a) na 8522 kor.,
ad b) na 800 kor.
Najniższa cena wynosi:
ad a) 5681 kor. 32 h.,
ad b) 533 kor. 32 h.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w kancelaryi sądowej,
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Bursztyn, dnia 18 listopada 1913.

L. 3625/13 (18302)
Dnia 18 grudnia b. r. upływa termin do wnoszenia ofert na dostawę nafty i drzewa opałowego dla c. k. Zakładu karnego we Lwowie w roku 1914.
C. k. Zarząd Zakładu karnego dla mężczyzn.
Lwów, dnia 10 grudnia 1913.

L. 3623/13 (18283)
Obwieszczenie.
Celem zabezpieczenia dostawy pieczywa i mięsa dla c. k. Zakładu kary dla mężczyzn we Lwowie względnie mięsa dla otworzyć się mającego Zakładu kary w Drohobyczu na rok 1914 rozpisuje się rozprawę ofertową.
Zapotrzebowanie roczne wynosi w przybliżeniu:
Pieczywo:
145 000 porcyj chleba białego dla więźni o wadze 560 grm.
35.000 porcyj chleba dla straży więziennej o wadze 840 grm.
150 porcyj chleba żytniego dla więźni o wadze 560 grm.
150 porcyj chleba pszennego kantynowego o wadze 560 grm.
12 000 porcyj chleba żytniego dla więźni o wadze 280 grm.
10.000 porcyj bułek dla więźni o wadze 70 grm.
2500 kg. chleba suchego do knedli,
200 kg. bułek suchych.
Mięso:
15.000 kg. mięsa wołowego,
600 kg. cielęciny,
600 kg. wątroby.
Pisemne, należycie ostemplowane i zapieczętowane oferty wraz z pokwitowaniem c. k. Głównej Kasy krajowej lub c. k. Urzędu podatkowego na złożone poręczne w wysokości: przy ofertach na pieczywo 1200 kor. a przy ofertach na mięso 1000 kor., mają być wniesione na ręce Zarządu c. k. Zakładu kary we Lwowie najpóźniej do 20 grudnia b. r. do 11 godziny przed południem.
Oferty mają być przez oferenta własnoręcznym podpisem imienia i nazwiska z dokładnem podaniem miejsca zamieszkania zaopatrzone, zawierać mają żądaną cenę w cyfrach i słowach za 1 porcyę względnie 1 kg. „loco Zakład kary dla mężczyzn we Lwowie", względnie przy mięsie „loco Zakład kary we Lwowie i w Drohobyczu, tudzież oświadczenie, że oferentowi znajome są warunki kontraktu i że się im bezwarunkowo poddaje.
Potrzebne do ofert druki i załączniki, a mianowicie: formularze oferty, szczególne i ogólne warunki można przeglądać w kancelaryi Zarządu c. k. Zakładu kary we Lwowie, w godzinach urzędowych, a na żądanie otrzymać je za złożeniem należytości 60 hal.
Otwarcie ofert nastąpi dnia 20 grudnia b. r. o godzinie 3 po południu w kancelaryi Dyrekcyi c. k. Zakładu kary we Lwowie, przyczem oferenci mogą być obecni.
Oferty niedokładne albo powyższem porręcznem nie pokryte lub też inne warunki i ograniczenia zawierające, jako też po upływie powyższego terminu wniesione, nie będą uwzględnione.
Oferenta obowiązuje oferta od dnia wniesienia, a c. k. Skarb Państwa od dnia atwierdzenia oferty.
z C. k. Zarząd Zakładu kary dla mężczyzn we Lwowie.
Lwów, dnia 10 grudnia 1913.

L. cz. E. 2401/13 (18238)
Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek strony egzekwującej Chaji chein w Haliczu, odbędzie się dnia 24 grudnia 1913 o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 26, na zasadzie warunków licytacyjnych, które się zatwierdza, licytacya realności:
a) 8/24 z całości i 24/80 z 4/24 lwh. 113 ks. gr. Błudniki, w skład której wchodzą łąki, rola i pastwisko,
b) 4/24 z całości i 12/80 z 4/24 lwh. 912 ks. gr. Błudniki, w skład której wchodzi pb. lk. 98 na której stoi dom Nr. 77, tudzież pastwiska, ogród i droga partyfikacyjna,
c) 12/24 z całości i 36/80 z 4/24 lwh. 979 ks. gr. Błudniki, w skład której wchodzi pastwisko i rola.
Wartość szacunkowa:
ad a) 1690 kor.,
ad b) 231 kor. 90 h.,
ad c) 443 kor. 71 h.
Najniższa oferta:
ad a) 1127 kor.,
ad b) 154 kor 80 h.,
ad c) 255 kor. 80 h.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Halicz, dnia 26 listopada 1913.

L. cz. E. 1375/13 (5) (18242)
Edykt licytacyjny.
Dnia 29 grudnia 1913 o godzinie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 29, odbędzie się wydzierżawienie w drodze publicznej licytacyi koncesyi szynku skiej w Wadowicach na placu Kościuszki Nr. 160 na przeciąg 5 lat.
Cena wywołania wynosi 250 kor. za jeden rok.
Poniżej ceny wywołania nie może nastąpić wydzierżawienie.
Warunki licytacyjne przejrzeć można w biurze.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Wadowice, dnia 6 listopada 1913.

L. cz. E. 531/13 (4) (18243)
Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek strony egzekwującej Józefa Freundlicha, kupca w Bełzie, odbędzie się dnia 29-go grudnia 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 5. na zasadzie sąd. zatwierdzonych warunków, licytacya następujących realności:
a) połowy lwh. 478 ks. gr. Machnówek, składającej się z 3 parc. bud. i 1 pgr., całość o obszarze 1154 s², wraz ze znajdującym się domem drewnianem i zabudowaniem gospodarczem,
b) połowy lwh. 81 ks gr. Machnówek, składającej się z 2 pg nt., całość o obszarze 1 morg 581 s²,
c) całej lwh. 279 ks. gr. Machnówek, składającej się z 4 prc. gr. o obszarze 1 m. 1027 s²,
d) lwh. 479 ks. gr. Machnówek, składającej się z 2 p. r. o obszarze 1354 s².
Wartość szacunkowa:
ad a) 1077 kor.,
ad b) 400 kor.,
ad c) 2250 kor.,
ad d) 500 kor.
Najniższa oferta:
ad a) 718 kor.,
ad b) 266 kor. 66 h.,
ad c) 1500 kor.,
ad d) 333 kor. 33 h.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d., może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym w biurze Nr. 5.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bełz, dnia 19 listopada 1913.

L. cz. E. 1673/13 (7) (18204)
Edykt licytacyjny.
Na wniosek strony egzekwującej Nachmana Baracha, kupca w Stojanowie, odbędzie się dnia 29 grudnia 1913 o godzinie 10 przed południem, w biurze Nr. II, w sądzie tut.ejszym, na zasadzie równocześnie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności ks. gr. gm. Stojanów:
a) całej posiadłości lwh. 307, ogród,
b) połowy realności lwh. 506, parcela budowlana wraz z znajdującą się na tej parceli chatą.
Wartość szacunkowa wynosi:
ad a) 400 kor.,
ad b) 350 kor.
Najniższa oferta:
ad a) 266 kor. 67 h.,
ad b) 233 kor 33 h.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w tus. kancelaryi Oddz. II.
Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Radziechów, 12 listopada 1913.

L. cz. E. 1577/13 (18285)
Edykt licytacyjny.
Na wniosek Finkla Feldsteina, kupca w Przeworsku, odbędzie się dnia 23 grudnia 1913 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. III., na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności 1/6 części lwh. 363 ks. gr. Przeworsk.
Realność ta składa się z pb. lk. 344 i 345/1. Na parc. tych stoi dom drewniany mieszkalny i komórka.
Wartość szacunkowa 1355 kor.
Najniższa oferta 677 kor. 05 h.
Do realności lwh. 363 ks. gr. Przeworsk należą następujące przynależności: dom mieszkalny, komórka i parkan, w 1/6 części oszacowane na 98 kor. 35 h.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
Urząd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Przeworsk, dnia 29 listopada 1913.

L. cz. E. 567/13 (12) (18252)
Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek strony egzekwującej Eleonory Berkowej odbędzie się dnia 29 grudnia 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze

Nr. 5, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 122 ks. gr. Pustynia, cała realność,

b) lwh. 377 ks. gr. Pustynia, cała realność,

c) lwh. 411 ks. gr. Pustynia, cała realność,

d) lwh. 495 ks. gr. Pustynia, cała realność,

e) lwh. 498 ks. gr. Pustynia, cała realność,

f) lwh. 510 ks. gr. Pustynia, cała realność

g) lwh. 511 ks. gr. Pustynia, cała realność,

h) lwh. 512 ks. gr. Pustynia, cała realność,

i) lwh. 513 ks. gr. Pustynia, cała realność,

j) lwh. 514 ks. gr. Pustynia, cała realność,

k) lwh. 515 ks. gr. Pustynia, cała realność,

l) lwh. 516 ks. gr. Pustynia, cała realność,

m) lwh. 517 ks. gr. Pustynia, cała realność.

Wartość szacunkowa:
ad a) 5934 kor. 37 hal.,
ad b) 8349 kor. 25 hal.,
ad c) 4376 kor. 75 hal.,
ad d) 4150 kor. 31 hal.,
ad e) 54 kor. 50 hal.,
ad f) 2900 kor.,
ad g) 6008 kor.,
ad h) 6524 kor.,
ad i) 197 kor. 20 hal.,
ad j) 8957 kor. 25 hal.,
ad k) 1435 kor. 69 hal.,
ad l) 1709 kor. 56 hal.,
ad m) 2749 kor.

Najniższa oferta:
ad a) 3956 kor. 24 hal.,
ad b) 5566 kor. 16 hal.,
ad c) 2917 kor. 92 hal.,
ad d) 2766 kor. 86 hal.,
ad e) 36 kor. 33 hal.,
ad f) 1933 kor. 34 hal.,
ad g) 4005 kor. 32 hal.,
ad h) 4349 kor. 32 hal.,
ad i) 131 kor. 46 hal.,
ad j) 5971 kor. 50 hal.,
ad k) 957 kor. 12 hal.,
ad l) 1139 kor. 70 hal.,
ad m) 1832 kor. 66 hal.

Na realności lwh. 411 prawo odkupu na rzecz Pawła Godka.

Do realności lwh. 511 i 514 ks. gr Pustynia należą przynależności, opisane w protokole oszacowania z dnia 19 kwietnia 1913 i 22 kwietnia 1913, oszacowane łącznie z realnością.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Dębica, dnia 11 października 1913.

L. cz. E. 2025/13 (18278)

Edykt licytacyjny.

Dnia 30 grudnia 1913 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 16 sądu tutejszego licytacya realności lwh. 44 gminy Miłków z przynależytościami, a to: domem mieszkalnym z komorą i stodołą z drzewa sosnowego, słomą kryte.

Realność powyższą oceniono na 2600 koron.

Wartość budynków w kwocie 600 kor.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku wynosi 1733 koron 33 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Lubaczów, dnia 20 listopada 1913.

L. cz. E. XI. 1027/12 (10) (18299)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Iwana Bilińskiego w Pczanach odbędzie się dnia 30 grudnia 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 15, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 258 ks. gr. Wolica hnizd., cała realność,

b) lwh. 238 ks. gr. Wolica hnizd., cała realność,

c) lwh. 239 ks. gr. Wolica hnizd., cała realność.

Wartość szacunkowa:
ad a) 3267 kor.,
ad b) 4680 kor.,
ad c) 225 kor.

Najniższa oferta:
ad a) 2184 kor.,
ad b) 3120 kor.,
ad c) 156 kor. 66 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Żydaczów, dnia 13 listopada 1913.

L. cz. E. 2419/13 (18272)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy oszczędności miasta Krosna odbędzie się dnia 7 stycznia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 47, II. piętro, licytacya realności lwh. 269 ks. gr. gm. Polanka, składającej się z 1 morga 307 s. kw. gruntu ornego.

Nieruchomość ta została oceniona na 1430 kor. 24 hal.,

Najniższa cena wynosi 953 kor. 50 h.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Krosno, dnia 23 listopada 1913.

L. cz. E. 3101/13 (18263 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Berischa Beera, odbędzie się dnia 20 stycznia 1914 o godzinie 9 przed południem w tutejszym sądzie w biurze Nr. 9 licytacya 1/3 części realności lwh. 319 gm. Zawadów z przynależnościami składającemi się z 20 m. lichego parkanu i 17 sztuk rosnącego drzewa rozmaitego gatunku.

Nieruchomość ta ocenioną została na 1339 kor. 33 hal.

Najniższa cena wynosi 892 kor. 90 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Jaworów, dnia 2 grudnia 1913.

L. cz. E. 2377/13 (18260 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Noego Abrahama Gottlieba odbędzie się dnia 16 stycznia 1914 o godzinie 9 przed południem w tutejszym sądzie biuro Nr. 9, licytacya:

1. realności lwh. 180 gm. Czołhynie,

2. realności lwh. 411 gm. Czołhynie, z przynależnościami.

Nieruchomości te ocenione zostały:
ad 1. na 5685 kor.,
ad 2 na 315 kor.

Najniższa oferta wynosi:
ad 1. 3790 kor.,
ad 2. 210 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Jaworów, dnia 29 listopada 1913.

L. cz. E. 1769/13 (18288 1—3)

Edykt licytacyjny oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Ignacego i Józefa Rosenbaumów odbędzie się dnia 12 stycznia 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 10, na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 233 ks. gr. Sędziszów, połowa realności.

Wartość szacunkowa 4020 kor.

Najniższa oferta 2010 kor.

Do realności tej należą następujące przynależności: dom parterowy murowany, obejmujący sklep, 2 pokoje, piekarnię, szpichlerz, kuchnię i komorę.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Ropczyce, dnia 25 listopada 1913.

L. cz. E. 714/13 (8) (18300)

Edykt.

Na żądanie Marcina Pindla w Koszarawie, odbędzie się w tut. sądzie, biuro Nr. 5, licytacya całej realności lwh. 100 gm. Koszarawa z wyłączeniem parcel grunt. lk. 3255, 3256, 3257, 3258, obejmująca gospodarstwo wiejskie z domem drewnianym.

Wartość szacunkowa wynosi 1733 kor.

Najniższa oferta wynosi: 1155 koron 34 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Żywiec, 7 listopada 1913.

L. cz. E. 537/13 (6) (18256 1—2)

Dnia 22 grudnia 1913 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6, licytacya realności:

a) lwh. 593 gm. Budy, składającej się z parcel grt. o obszarze 1 morg 130 sążni,

b) połowy realności lwh. 41 gm. Lipie, składającej się z budynku mieszkalnego i z parcel grt. o obszarze 3 morgi 1253 sążni wraz z przynależnościami.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione:

a) lwh. 599 na 434 kor. 12 hal.,

b) połowa lwh. 41 na 1284 kor. 93 h., zaś przynależność na 10 kor.

Najniższa cena wynosi:

a) realności lwh. 593 na 289 koron 40 hal.,

b) połowa realności lwh. 41 na 893 kor. 28 hal.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w tutejszym sądzie w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy.
Głogów, dnia 16 listopada 1913.

L. cz. E. 802/13 (18244)

Edykt licytacyjny.

Dnia 15 grudnia 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19 odbędzie się licytacya 1/2 realności lwh. 451 (rola) w Wilkowicach.

Nieruchomości są ocenione na 250 kor.

Najniższa cena wynosi 125 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Biała, dnia 1 listopada 1913.

L. cz. E. VIII. 3948/13 (6) (18238)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Flory z Jersawitzów Osterman w Przemyślu, zastąpionej przez adw. dr. Brodheima w Przemyślu, odbędzie się dnia 22 grudnia 1913 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, w Przemyślu, licytacya realności objętej lwh. 3037 ks. gr. gminy Przemyśl, wraz z przynależytościami, składającemi się ze studni betonowej, szopy z desek zbudowanej krytej deskami i papą, zbiornika kloacznego betonowanego, część podwórza brukowanego dzikim kamieniem, tudzież oparkanienia o słupach dębowych.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 18.166 kor., przynależność zaś na 612 kor. 86 hal.

Najniższa cena wynosi 9389 kor. 43 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne które równocześnie zatwierdza się i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w Oddz. kancelaryjnym.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika dla doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

O tabularne zanotowanie wyznaczenia terminu licytacyjnego na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości uprasza się c. k. sąd obwodowy w Przemyślu, przesyłając mu wygotowanie niniejszej uchwały.

Dalsze koszta wierzyciela oznacza się na kwotę 18 kor. 10 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. VIII.
Przemyśl, dnia 13 listopada 1913.

L. cz. E. 2859/13 (18261 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Pejsacha Potaschera, odbędzie się dnia 16 stycznia 1914 o godz. 9 przed południem, w sądzie tut., w biurze Nr. 9, licytacya:

a) realności lwh. 549,

b) lwh. 634 i

c) 1/4 części realności lwh. 635 ks. gr. gm. Wierzbiany.

Nieruchomości te ocenione zostały:
ad a) na 527 kor.,
ad b) na 1585 kor.,
ad c) na 182 kor.

Najniższa cena wynosi:
ad a) 351 kor. 32 h.,
ad b) na 1056 kor. 68 h.,
ad c) na 121 kor. 34 h.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Jaworów, dnia 29 listopada 1913.

L. cz. E. 790/13 (7) (18257 1—2)

Na żądanie Powiatowego Towarzystwa zaliczowego w Głogowie, zastąpionego przez pełnom. Tadeusza Stanisza, c. k. notaryusza w Głogowie, odbędzie się dnia 12 stycznia 1914 o godzinie 11 30 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6, w Głogowie licytacya 1/4 części realności lwh. 69 ks. gr. Bratkowice, składającej się z pgr. o obszarze 4 morgi 729 sążni, a to z wyjątkiem budynku mieszkalnego drewnianego i szopy, wraz z przynależnościami, składającemi się z 25 dzikich drzew.

Nieruchomość powyższa t. j. 1/4 część realności wystawiona na licytacyę jest oceniona na 559 kor. 45 h., przynależności zaś na 2 kor. 50 h.

Najniższa cena wynosi 374 kor. 62 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

C. k. Sąd powiatowy.
Głogów, dnia 2 grudnia 1913.

L. cz. E. 2425/13 (18265 1—3)

Edykt licytacyjny

Na żądanie Józefa Sternbacha, odbędzie się dnia 16 stycznia 1914, o godz. 9 przed południem w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 9, licytacya 6/8 części realności lwh. 442 ks. gr. gm. Szkło z przynależnościami.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 4162 kor.

Najniższa oferta 2775 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Jaworów, dnia 29 listopada 1913.

L. cz. E. 2879/13 (18267 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Ołeksy Malca, odbędzie się dnia 20 stycznia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie tutejszym w biurze Nr. 9, licytacya 1/2 części realności lwh. 315 gm. Siedliska z przynależnościami.

Ta część powyższej nieruchomości oceniona została na 2568 kor.

Najniższa oferta 1712 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Jaworów, dnia 2 grudnia 1913.

L. cz. E. 1395/13 (7) (18277 1—3)

Edykt licytacyjny oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Leżajsku, odbędzie się dnia 13 stycznia 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 4, licytacya całej realności lwh. 174 ks. gr. Leżajsk.

Wartość szacunkowa 14.750 kor.

Najniższa cena wynosi 7375 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Leżajsk, dnia 29 listopada 1913.

L. cz. E. 3061/13 (18268 1—2)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Andrzeja Marenina, odbędzie się dnia 16 stycznia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie tutejszym w biurze Nr. 9, licytacya 21/36 części realności lwh. 2707 gm. Jaworów z przynależnościami.

Ta część powyższej nieruchomości oceniona została na 583 kor.

Najniższa oferta wynosi 388 kor. 68 h.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Jaworów, dnia 29 listopada 1913.

L. cz. E. 2398/13 (18264 1—2)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa dyskontowego odbędzie się dnia 16 stycznia 1914 o godzinie 9 przed południem, w sądzie tutejszym w biurze Nr. 9, licytacya realności lwh. 87 gm. Szkło z przynależnościami.

Nieruchomość powyższa oceniona jest na 500 kor.

Najniższa oferta 333 kor. 34 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Jaworów, dnia 29 listopada 1913.

L. cz. E. 1198/13 (7) (18301)

Edykt.

Na żądanie Macieja Jakubowicza w Wadowicach odbędzie się w sądzie tutejszym w biurze Nr 5, licytacya 3/8 części realności lwh. 197 gm. Gilowice, składające się z gospodarstwa wiejskiego, domu mieszkalnego, szopy, stajni i wozowni.

Wartość szacunkowa 1920 kor.

Najniższa oferta wynosi 1280 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Żywiec, dnia 5 listopada 1913.

L. cz. E. 3485/12 (17) (18248)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie 1. Władysława Forysia w Krzyżanowicach wielkich i 2. Powiatowej Kasy oszczędności w Bochni, zastąpionej przez adw. dr. Maissa, odbędzie się dnia 20 grudnia 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 17, licytacya realności lwh. 524 ks. gr. gm. kat. Bochnia, dłużników Marcina i Katarzyny Adasiów po połowie własnością będącej, składającej się z pbud. lk. 958 na której stoją dom drewniany, szopa i stodoła i z pgr. o łącznym obszarze 2 morgi 578 sążni.

Nnieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na kwotę 4531 koron.

Najniższa cena wynosi 3020 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 17.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.

Bochnia, dnia 17 listopada 1913.

L. cz. E. 1918/13 (18283)

Edykt licytacyjny.

Dnia 31 grudnia 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. V., odbędzie się licytacya następujących realności:

a) połowa lwh. 221 ks. rr. Janczyn,

b) połowa lwh. 721 ks. gr. Janczyn,

c) 2/12 części lwh. 593 ks. gr. Janczyn.

Wartość szacunkowa:

ad a) 1845 kor.,

ad b) 20 kor.,

ad c) 324 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 1230 kor.,

ad b) 13 kor.,

ad c) 216 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Przemyślany, dnia 8 listopada 1913.

L. 2756/913 (18217 1—2)

Ogłoszenie licytacyi.

Celem zabezpieczenia wykonywania robót pociągowych w czasie od 1 stycznia 1914 do 31 grudnia 1914, lub od 1 stycznia 1914 do 31 grudnia 1915, lub od 1 stycznia 1914 do 31 grudnia 1916 przy c. k. Zarządzie salinarnym w Dolinie, rozpisuje się niniejszem licytacyę przez wniesienie ofert pisemnych na dzień 20 grudnia 1913 do godziny 11tej przed południem, w biurze Naczelnika c. k. Zarządu salinarnego.

Oferenci zechcą wnieść swe oferty zaopatrzone znaczkiem stemplowym na 1 kor. i w 5 prc. wadyum od żądanej kwoty wynagrodzenia sporządzone według ogólnych warunków licytacyjnych na ręce Naczelnika c. k. Zarządu salinarnego, przed upływem powyż wymienionego terminu licytacyjnego.

Bliższe warunki licytacyjne ogólne i szczegółowe przejrzeć można w godzinach urzędowych w biurze c. k. Zarządu salinarnego.

C. k. Zarząd salinarny.

Dolina, dnia 11 grudnia 1903.

L. cz. E. 2964/13 (18284)

Edykt licytacyjny.

Dnia 12 stycznia 1913 o godz. 9 przed południem w biurze Nr. V, odbędzie się licytacya następujących realności:

a) całej lwh. 1187 ks. gr. Ciemierzyńce,

b) połowy lwh. 559 ks. gr. Ciemierzyńce.

Wartość szacunkowa:

ad a) 806 kor.,

ad b) 125 hal.

Najniższa oferta:

ad a) 537 kor. 34 hal.,

ad b) 83 kor. 34 hal.

Poniżej najniższej ceny sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Przemyślany, dnia 20 listopada 1913.

L. cz. E. 1632/13 (18273)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Lejzera Tryncera, odbędzie się dnia 12 stycznia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 47 II. p., licytacya realności lwh. 78 ks. gr. gm Targowiska składającej się z domu drewnianego i 4 m. 802 sąż.² gruntu.

Nieruchomość tą oceniono na 8482 kor.

Najniższa cena wynosi 5674 kor. 67 h.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Krosno, dnia 9 grudnia 1913.

L. cz. E. 642/13 (4) (18291)

Edykt licytacyjny.

Dnia 30 stycznia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10, odbędzie się licytacya realności lwh. 472 gm. Strutyn niżny wraz z przynależnościami.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 3404 kor. 19 hal., przynależności zaś na 80 kor.

Najniższa cena wynosi 2322 kor. 78 hal., poniżej której licytacya nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Rożniatów, dnia 30 listopana 1913.

L. cz. E. 3201/13 (18192)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Schlomy Pellera kupca w Jabłonowie, odbędzie się dnia 30 grudnia 1913 o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 7, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

lwh. 1192 ks gr. Stopczatów, pgr. 1133/2, 1133/4, 1133/5, 1133/6, 1134/1, 1134/4, 1134/5, 1134/6, 1135/2, 1135/4, 1135/5, 1135/6, 1136/3, 1136/4, 1137/1, 1137/3, 1137/4.

3/6 lwh. 1043 ks. gr. Stopczatów, pgr. 1136/2, 1137/5.

Wartość szacunkowa:

ad a) 3044 kor.,

ad b) 43 kor. 50 hal.

Najniższa ofera:

ad a) 2035 kor. 33 hal.,

ad b) 29 kor.

Do realności lwh. 1192 ks. gr. Stopczatów należą następujące przynależności: drzewa bukowe oszacowane na 9 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. sąd powiatowy w Jabłonowie jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Jabłonów, dnia 26 listopada 1913.

L. cz. E. 623/13 (18290)

Edykt licytacyjny.

Dnia 30 stycznia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 10, odbędzie się licytacya realności lwh. 1360, połowy lwh. 1357, 1/3 lwh. 1355 i 1358 gm. Strutyn niżny wraz z przynależnościami.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione na 1246 kor. 85 hal., przynależności zaś na 277 kor. 96 hal.

Najniższa oferta wynosi 1017 kor. 12 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Rożniatów, dnia 29 listopada 1913.

L. cz. E. 2575/13 (18270)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy oszczędności miasta Krosna, odbędzie się dnia 7 stycznia 1914 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 47 II. piętro, licytacya:

a) realności lwh. 648 ks. gr. gm. Krościenko niżne, składającej się z 106 s. kw. gruntu, oraz

b) połowy realności lwh. 27 tejże gminy, składającej się z domu drewnianego i 119 s. kw. gruntu

Nieruchomości powyższe oszacowano a to:

ad a) na 119 kor. 25 h.,

ad b) na 341 kor. 93 h.

Najniższa cena wynosi co do obydwóch 307 kor. 46 h.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Krosno, dnia 23 listopada 1913.

L. cz. E. 5842/13 (6) (18274)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Reizli Schäfler w Kutach, odbędzie się dnia 30-go grudnia 1913 o godz. 10 przed południem, w realności Salmana Tillingera w Kutach, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 128 ks. gr. Kuty stare,

b) lwh. 1955 ks. gr. Kuty stare.

Wartość szacunkowa:

ad a) 3155 kor. 80 h.,

ad b) 584 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 2104 kor.,

ad b) 389 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Oddz. kanc.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Kuty, dnia 20 listopada 1913.

L. cz. E. 4446/13 (5) (18293)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy pożyczkowej gm. kat Rozwadowa, zastąpionej przez adw. dr. Jezierskiego w Rozwadowie, odbędzie się dnia 13 stycznia 1913 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10, licytacya realności lwh. 157 gm. Rozwadów, obejmującej pb. 330 z domem mieszkalnym i pgr. 110 i 111, ogród.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 4135 kor. 50 h.

Najniższa cena wynosi 2067 kor. 75 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.). może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 10.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Rozwadów, dnia 11 października 1913.

L. cz. E. VI. 5058/13 (6) (18241)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Powszechnego Zakładu kredytowego w Tarnowie, odbędzie się dnia 13 stycznia 1914 o godzinie 10 przed południem, w biurze Nr. 3, na zasadzie już zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 750 ks. gr. Strusi na, dom murowany jednopiętrowy.

Wartość szacunkowa 21.307 kor.

Najniższa oferta 10.653 kor. 50 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. VI.

Tarnów, dnia 3 grudnia 1913.

L. cz. E. 422/13 (4) (18292)

Edykt licytacyjny.

Dnia 30 stycznia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 10, odbędzie się licytacya:

a) 1/5 cz. realności lwh. 41 i

b) całych lwh. 972 i 1312 gm. Cenia wa wraz z przynależnościami.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione na 1310 kor., przynależności na 404 kor.

Najniższa cena wynosi 1878 kor. 64 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Rożniatów, dnia 30 listopada 1913.

L. cz. E. 1301/13 (14) (18282)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Estery Semmel w Pilznio odbędzie się dnia 4 lutego 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 10, na zasadzie już zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 209 ks. gr. Dulczówka, budynki, grunta.

Wartość szacunkowa: budynków 200 kor, gruntów 1867 kor. 25 hal.

Najniższa oferta 1344 kor. 83 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w Oddziale kancelaryjnym w biurze Nr. 10.

Takie prawa, wobec których licytacya niniejsza byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, gdyż inaczej pretensye takie co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Pilzno, dnia 17 listopada 1913.

L. cz. E. 1037/13 (5) (18289)

Edykt licytacyjny

Dnia 30 stycznia 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym. w biurze Nr. 10, odbędzie się licytacya realności lwh. 580 Krechowice, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 2257 kor. przynależności zaś na 145 kor. 44 hal.

Najniższa cena wynosi 1601 kor. 62 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Rożniatów, dnia 1 grudnia 1913.

L. cz. E. 4980/13 (4) (18294)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Galicyjskiego funduszu kraj. poboru opłaty szynkarskiej we Lwowie. odbędzie się dnia 27 stycznia 1914 o godzinie 10 przed południem, w biurze Nr. 10, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności:

a) 4/20 cz. lwh. 65 ks. gr. Rozwadów, domy mieszkalne,

b) 12/360 cz. lwh. 351 ks. gr. Rozwadów, domy mieszkalne.

Wartość szacunkowa:

ad a) 774 kor.,

ad b) 80 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 387 kor.,

ad b) 40 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w biurze w oddziale kancelaryjnym Nr. 10.

Takie prawa, wobec których licytacya niniejsza byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomi się o dalszych wydarzeniach tego postępowania tylko przez ogłoszenie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu tego sądu i nie wskażą mu pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Rozwadów, dnia 28 listopada 1913.

L. IX. b. 1648/6 1913 (18305 1—3)

Obwieszczenie.

W celu oddania w przedsiębiorstwo dostawy szutru na gościńce państwowe w stryjskim okręgu budowniczym w latach 1914, 1915, 1916, odbędzie się 12 stycznia 1914 w c. k. Starostwie w Stryju licytacya ofertowa.

Koszta fiskalne szutru w r. 1914 dostawić się mającego wynoszą:

za 4760 m³ — 25.932 kor. 30 hal.

Ogólne i szczegółowe warunki, przegląd dostawić się mającego szutru i wzór oferty przejrzane być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także w wyżej oznaczonym dniu najpóźniej

do godziny 12 w południe wnoszone być mają oferty, sporządzone na blankietach urzędowych, których c. k. Starostwo bezpłatnie udzieli, a zaopatrzone marką stemplową na 1 kor. i we wadyum wynoszące 5 prc. kwoty fiskalnej z wyrażaniem cen jednostkowych nietylko cyframi ale i literami.

Oferent winien na blankiecie we właściwem miejscu podać nazwę kamieniołomu lub szutrowiska i ofiarowaną cenę jednostkową bez żadnych dopisków, wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem.

Oferty nie dotyczące wyłącznie rozwozu materyału dostarczonego koleją z poszczególnych stacyj kolejowych po gościńcu i placach składowych, szlichtowania i względnie tłuczenia wnoszone być mają na każdy kamieniołom lub szutrowisko osobno, jeżeliby zaś oferta obejmowała kilka kamieniołomów lub szutrowisk, wtedy podać w niej należy ceny jednostkowe dla każdego kamieniołomu lub szutrowiska osobno, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi bezwarunkowo według poszczególnych kamieniołomów lub szutrowisk.

Toż samo dotyczy ofert co do samego rozwozu z tą różnicą, że należy je wnosić dla każdej stacyi kolejowej osobno.

Rozstrzygnięcie o wyniku licytacyi zastrzega się c. k. Namiestnictwu.

Oferty nie sporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające jakiekolwiek dopiski, zostaną oferentowi zaraz przez komisyę przeprowadzającą licytacyę zwrócone, zaś po terminie licytacyi nie będą oferty przyjmowane.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 9 grudnia 1913.

L. cz. E. VI. 4500/13 (22) (18240)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Sachje Hudes w Tarnowie odbędzie się dnia 15 stycznia 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 3, na zasadzie już zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 443 ks. gr. Tarnów, parc. bud. lk. 99 obszar 694 m. kw. i kamienica piętrowa w Rynku ul. Wielkie schody.

Wartość szacunkowa 177.840 kor.

Najniższa oferta 88 810 kor

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Tarnów, dnia 4 grudnia 1913.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. II. 756/13 (1) (18169 2—2)

Edykt.

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Kajetanowi Balińskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Tarnowie przez Maurycego Eichhorna i Salomona Eichhorna w Tarnowie pozew o 880 kor 54 zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 16 grudnia 1913.

Celem strzeżenia praw Kajetana Balińskiego ustanawia się p. adw. dr. Felnera w Tarnowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie niewiadomego z miejsca pobytu w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Tarnów, dnia 27 listopada 1913.

Ч. сп. Ц. I. 345/13 1) (16284 2—3)

Едикт.

Против Ількови Назар синови Петра, котрого місце побуту не є відоме, внесла Юстина Романюк в ц. к. повітовім суді в Новімселї позов о 600 кор.

На підставі позву визначено термін на день 17 грудня 1913, о 8 годині перед полуднем в тутешнім суді комната ч 9.

Для стереження прав невідомого з житя і місця побуту Ілька Назара сина Петра установляє ся п др. Едварда Галя, адвоката в Новімселї, куратором

Тойже куратор буде заступати свого куранда в згаданій справі на его небезпечність і кошта так довго, аж він або в суді зголосить ся або вимінить повновластця.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ I.

Новесело, дня 18 вересня 1913.

L. cz. Cw. II. 4155/13 (1) (18037)

Edykt.

Przeciw dr. Marcelemu Nałęcz Dobrowolskiemu i Maryi Dobrowolskiej z Krakowa, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego w Krakowie przez Romana Padurskiego pozew o zapłatę sumy wekslowej 1300 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano dnia 19 września 1913 nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw dr. Marcelego i Maryi Dobrowolskich ustanawia się p. dr. Michała Münza, adwokata kraj. w Krakowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać ich będzie w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział II

Kraków, dnia 19 września 1913.

L. cz. Cw. 590/13 (2) (17389)

Edykt.

Przeciw Beili Kaminker, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu przez dr. Dawida Zlatkesa, kuratora w sprawie egzekucyjnej, pozew o 600 kor. zpn.

Na podstawie pozwu z dnia 15 września 1913 wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Beili Kaminker ustanawia się p. dr. Landsa, adwokata w Tarnopolu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kurandę w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Tarnopol, dnia 9 października 1913.

L. cz. Cw. III. 9662/13 (3) (17973)

Edykt.

Przeciw pozwanej fabryce urządzeń mechanicznych Dziakiewicz i S-ka do rąk Kazimierza Dziakiewicza we Lwowie, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do tutejszego sądu przez powódkę Spółkę fakturową, stow. zar. z ogr. por. we Lwowie, przez d-rów Tilla i Zgórskiego, adwokatów we Lwowie, pozew o zapłacenie sumy wekslowej 800 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty dnia 1 listopada 1913 Cw. III. 9662/13 (1)

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adwokata dr. Rapsa we Lwowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział III.

Lwów, dnia 18 listopada 1913.

L. cz. C. I. 550/13 (18269)

Edykt.

Przeciw niewiadomej z miejsca pobytu Maryi z Pańków Mojsej której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Kamionce strumiłowej przez Pawła Fika w Derewlanach pozew o 500 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono termin na dzień 17 grudnia 1913, o godzinie 9 przed południem.

Celem strzeżenia jej praw ustanawia się p. adwokata dr. Krówczyńskiego z Kamionki strum. kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Maryę z Pańków Mojsej w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Kamionka strum., dnia 22 listopada 1913

L. cz. C. VII. 517/13 (1) (18250)

Edykt.

Przeciw Krystynie Podoskowej, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Dąbrowie przez Hermana Schmalberga pozew o zniesienie wspólnej własności zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono w tutejszym sądzie w biurze Nr. 15 audyencyę na dzień 15 grudnia 1913. o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanej ustanawia się p. dr. Maksymiliana Kabanego, adwokata w Dąbrowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII

Dąbrowa, dnia 20 października 1913.

L. cz. Nc. VI. 131/13 (8) (18209 2—3)

Edykt.

C. k. Sąd powiatowy S. I. we Lwowie na skutek złożonej przez Wiedeński Bank Związkowy Filia we Lwowie sumy ogólnej 25.768 kor. 51 hal. do tut. depozytu sądowego ze sprzedaży niewykupionych przez zastawców powstałych nadwyżek, wzywa wszystkich tychże zastawców, którym nadwyżki te przypadają, aby w przeciągu roku od 1 grudnia 1913 licząc, wnieśli do tut. sądu podania o wypłatę tych nadwyżek.

C. k. Sąd powiatowy, S. I., Oddział VI.

Lwów, dnia 24 listopada 1913.

L. Prez. 562 (20/13) (17744 2—3)

Edykt.

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie ogłasza, że w depozycie tegoż sądu złożone są niżej wymienione efekta, do których właściciel od przeszło 30 lat nie zgłosili się.

Tom i Folio głównej księgi depozytowej	Oznaczenie masy	Kosztowności / Książeczka Galicyjskiej Kasy oszczędności	Kwota K	Kwota h	Data nakazu sądowego
T. I. Fol. 196	Jędrzej Trusiewicz	Zegarek srebrny ze szkiełkiem i perłą	16	—	10/6 1874 l. 2734
T. II. Fol. 8	Łucya Żurawel	Sześć sznurków i pięć sznurków korali drobnych	12 5	— —	18/1 1881 l. 313
T. I. Fol. 225	Julia Musiąg	Książeczka galic. Kasy oszczędn. Nr. 90952	50	—	5/7 1875 l. 3897
T. I. Fol. 227	Wierzyciele Mikołaj i Tereska małż. Gwozd	dtto Nr. 78094	82	—	10/8 1875 l.3925
T. I. Fol. 265	Dmytro Niedoboda	dtto Nr. 79970	4	96	15/5 1876 l. 1935
T. II. Fol. 4	Iwan Faj	dtto Nr. 78885	70	40	2/6 1879 l. 2628
T. I. Fol. 28	Bank włościański	dtto Nr. 1158	15	30	17/3 1878 l. 1617
T. II. Fol. 30	Hryńko Kużyk	dtto Nr. 79297	22	98	14/9 1882 l. 6017
T. II. Fol. 32	Josel Haar	dtto Nr. 79290	71	44	28/5 1878 l. 2307
T. II. Fol. 42	Spadkobiercy Kasi Jaremus	dtto Nr. 79295	39	06	25/9 1879 l. 5228
T. II. Fol. 44	dtto Michała Jaremusa	dtto Nr. 36289	5	90	25/9 1878 l. 5229
T. II. Fol. 46	dtto Iwana Żelisko	dtto Nr. 6942	12	92	25/9 1878 l. 5230
T. II. Fol. 54	dtto Wasyla Młodowca	dtto Nr. 36290 i Nr. 34247	5 13	90 68	25/9 1878 l. 5234
T. II. Fol. 60	dtto Michała Mokrymowicza	dtto Nr. 14415	42	80	25/9 1878 l. 5235
T. II. Fol. 74	Piotr Hawryszkiewicz	dtto Nr. 6799	22	76	5/9 1878 l. 5227
T. II. Fol. 76	Hryńko Żelisko	dtto Nr. 6963	34	26	5/9 1878 l. 5232
T. II. Fol. 84	Hryńko Andruchów	dtto Nr. 32020 Nr. 6952	13 27	94 14	5/9 1878 l. 5224
T. II. Fol. 88	Spadkobiercy Antoniego Hanasa	dtto Nr. 35736	1574	61	25/9 1878 l. 5246
T. II. Fol. 172	dtto Hrynia Bujaczek	dtto Nr. 79296	28	24	25/4 1833 l. 5480
T. II. Fol. 190	dtto Stefana i Anny Tymeów	dtto Nr. 80417	3	96	25/4 1883 l. 2729
T. II. Fol. 192	dtto Franciszka Czajkowskiego	dtto Nr. 80414	15	92	25/4 1883 l. 2730
T. II. Fol. 220	dtto Iwana Kuryka	dtto Nr. 80416	10	56	25/4 1883 l. 2744
T. II. Fol. 246	Semko Tyniuk i inni	dtto Nr. 52870	11	53	25/4 1883 l. 2761
T. II. Fol. 262	Hryńko Tymiec	dtto Nr. 85942	6	54	25/4 1883 l. 2767
T. II. Fol. 266	Mikołaj Buczko	dtto Nr. 93065	18	83	25/4 1883 l. 2771
T. II. Fol. 268	Stefan Marko i inni	dtto Nr. 85688	4	50	25/4 1883 l. 2772
T. I. Fol. 146	Iwan Zumorło i Nastka	dtto Nr. 80415	17	02	29/12 1857 l. 2216
T. I. Fol. 166	C. k. uprzyw. Zakład kredytowy włościański	dtto Nr. 73323	2	95	4/6 1875 l. 93

Wszystkich, którzy z jakiegokolwiek bądź tytułu rościli sobie pretensyę do depozytów, wzywa się, ażeby w przeciągu roku, 6 tygodni i 3 dni biorąc od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu, prawa swe w sądzie tutejszym zgłosili i wykazali, gdyż po upływie tego terminu kosztowności i książeczki kasy oszczędności uznane będą za przepadłe i wydane c. k. Skarbowi Państwa.

Naczelnictwo c. k. Sądu powiatowego.

Lubaczów, dnia 21 listopada 1913.

L. IX. a 4130 (18213)

Edykt.

C. k. Namiestnictwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że komisya obchodowa wraz z rozprawą wywłaszczeniową w sprawie projektu budowy prawobrzeżnego kolektora w gminie Podgórze i w dawnych gminach Ludwinów i Dębniki obecnie do Krakowa wcielonych, odbędzie się dnia 30 grudnia 1913 i rozpocznie się o godzinie 9 rano na miejscu budowy.

Wykazy gruntów, które mają być wy-

własze zone wraz z planami projektu wyłożone będą stosownie do postanowień § 7 rozp. min. z dnia 23 kwietnia 1903 Dz. p. p. Nr. 90 w Magistracie miasta Krakowa względnie w c. k. Starostwie w Podgórzu przez 14 dni począwszy od dnia 12 grudnia 1913 do przejrzenia dla ogółu.

Projekt szczegółowy można przeglądać w Magistracie miasta Krakowa względnie w c. k. Starostwie w Podgórzu.

Zarzuty przeciw projektowi jakoteż przeciw wywłaszczeniu można wnosić w ciągu tych 14 dni do Magistratu w Krakowie względnie do c. k. Starostwa w Podgórzu lub też przy rozprawie na miejscu.

Zarzuty późniejsze nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 9 grudnia 1913.

Za c. k. Namiestnika:

Ustyanowski w. r.

L. cz. Cw. III. 4373/13 (1) (17599)

E d y k t.

Przeciw Zygfrydowi Schenkerowi w Podgórzu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego w Krakowie przez Bank galicyjski dla handlu i przemysłu w Krakowie pozew o wydanie nakazu zapłaty sum 700 kor., 340 kor., 150 kor., 475 kor., 900 kor., 200 kor., 350 kor., 300 kor., 200 kor. i 400 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydany został nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Zygfryda Schenkera ustanawia się p. adwokata dr. Stanisława Krygowskiego w Krakowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy,

Oddział III.

Kraków, dnia 1 listopada 1913.

L. cz. Cw. III. 4371/13 (1) (17600)

E d y k t.

Przeciw Reginie Schenker i Chasklowi Schenkerowi, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego w Krakowie przez L. Sch. Anisfelda w Krakowie pozew o wydanie nakazu zapłaty sum wekslowych w kwocie 4487 kor. 90 hal. zpn.

Na podstawie pozwu wydany został nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Reginy Schenker i Chaskla Schenkera ustanawia się p. dr. Popiela, adwokata w Krakowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,

Oddział III.

Kraków, dnia 1 listopada 1913.

L. XVII. 9852/70.

Wykaz

panujących w Galicyi chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawiony na podstawie sprawozdań c. k. Starostw, przedłożonych od 6. do 13. grudnia 1913.

Epizoocya	Powiat	Miejscowość
Pryszczyca	Ropczyce	Będziemyśl (1 zagr.);
	Sokal	Nuśmice (10 zagr.), Pieczygóry gm. i ob. dw. (2 zagr.), Uhrynów gm. i ob. dw. (6 zagr.);
	Tarnobrzeg	Baranów (3 zagr.), Skopanie gm. i ob. dw. (4 zagr.), Wola Gołego ob. dw. (1 zagr.);
Wąglik	Bóbrka	Strzeliska Nowe (1 zagr.);
	Lwów	Gaje ob. dw. (1 zagr.), Sroki Szczerzeckie (1 zagr.);
	Mościska	Hodynie (1 zagr.);
	Rawa Ruska	Wierzbica ob. dw (1 zagr.);
	Skole	Skole (1 zagr.);
	Śniatyn	Śniatyn (1 zagr.);
	Stanisławów	Bryń (1 zagr.), Delejów (1 zagr.), Halicz (1 zagr.);
	Tarnopol	Czernielów Mazowiecki (1 zagr.);
	Tarnów	Skrzyszów (1 zagr.);
	Turka	Hnyła (1 zagr.), Libuchora (1 zagr.). Wysocko Wyżne (1 zagr.);
	Zaleszczyki	Kołodróbka ob. dw. (1 zagr.);
	Zbaraż	Dobromirka (1 zagr.);
Szelestnica	Horodenka	Dżurków (1 zagr.);
	Nadwórna	Sadzawka (1 zagr.);
	Ropczyce	Sepnica (1 zagr.);
	Śniatyn	Oleszków (1 zagr.);
	Stanisławów	Dubowce (1 zagr.);
	Strzyżów	Jazowa (1 zagr.);
	Tarnów	Radlna (1 zagr.);
Nosacizna	Kołomyja	Kornicz ob. dw. (1 zagr.), Piadyki ob. dw. (1 zagr.);
	Lisko	Cisna (1 zagr.), Solinka (1 zagr.);
	Lwów	Zaszków (1 zagr.);
	Śniatyn	Mikulińce ob. dw. (1 zagr.);
	Lwów miasto	II. Dzielnica (1 zagr.), III. Dzielnica (1 zagr.);
Świerżb u koni	Borszczów	Cygany ob. dw. (1 zagr.);
	Brzeżany	Glinna ob. dw. (1 zagr.);
	Drohobycz	Dobrohostów (1 zagr.);
	Husiatyn	Tłusteńkie ob. dw. (1 zagr.);
	Kamionka Strumiłowa	Busk ob. dw. (1 zagr.);
	Podhajce	Rosochowaciec ob. dw. (1 zagr.);
	Trembowla	Brykula Nowa ob. dw. (1 zagr.), Trembowla (1 zagr.);
Wścieklizna	Bóbrka	Pietniczany;
	Brzeżany	Plichów (1 zagr.), Taurów (1 zagr.);
	Dobromil	Dobromil (1 zagr.), Nowosiółki Dydyńskie (1 zagr.);
	Jaworów	Bonów (1 zagr.);
	Lwów	Ostrów (1 zagr.);
	Mościska	Lacka Wola;
	Myślenice	Rabka (1 zagr.);
	Nadwórna	Majdan Średni (1 zagr.);
	Podgórze	Borek Fałęcki (1 zagr.);
	Radziechów	Manastyrek (2 zagr.);
	Śniatyn	Budyłów, Śniatyn (1 zagr.);
	Sokal	Byszów;
	Strzyżów	Glinnik Górny (1 zagr.);
	Tarnopol	Chodaczków Mały (1 zagr.);
	Tarnów	Załasowa;
	Turka	Żukotyn (1 zagr.);
	Złoczów	Gołogóry (1 zagr.);
	Żydaczów	Czernica, Derżów, Międzyrzecze (1 zagr.);
	Lwów Miasto	Dzielnica I;
Pomór świń	Bóbrka	Bortniki (1 zagr.), Hołdowice (1 zagr.), Saruiki (1 zagr.), Strzeliska Nowe (2 zagr.);
	Cieszanów	Dzików Nowy (5 zagr.);
	Kolbuszowa	Widełka (1 zagr.), Trzęsówka (1 zagr.);
	Myślenice	Naprawa (1 zagr.);
	Radziechów	Ruda Brodzka (2 zagr.);
	Rawa Ruska	Rzeczyca (6 zagr.);
	Sokal	Sielec ob. dw. (1 zagr.), Sokal (8 zagr.);
	Żółkiew	Koszelów (6 zagr.);
Różyca świń	Brzesko	Biadoliny Radłowskie (1 zagr.), Zaborów (1 zagr.);
	Chrzanów	Frywałd (1 zagr.), Młynka (1 zagr.);
	Cieszanów	Lisie Jamy (1 zagr.);
	Gorlice	Konieczna (1 zagr.), Rzepiennik Biskupi (1 zagr.), Szymbark (1 zagr.);
	Horodenka	Serafińce (1 zagr.);
	Husiatyn	Suchostaw (1 zagr.);
	Jasło	Rostajne (1 zagr.);
	Kamionka Strumiłowa	Derewlany (1 zagr.);
	Lwów	Biłka Szlachecka (1 zagr.), Łany (1 zagr.);
	Myślenice	Łętownia (1 zagr.);
	Nisko	Bieliny (1 zagr.), Nart Nowy (1 zagr.);
	Nowy Sącz	Muszyna (1 zagr.);
	Radziechów	Suszno (1 zagr.);
	Rawa Ruska	Karów (3 zagr.);
	Rohatyn	Tenetniki (1 zagr.);
	Tarnobrzeg	Wrzawy (6 zagr.);
	Wieliczka	Bodzanów (2 zagr.);
	Zbaraż	Pieńkowce (1 zagr.);
Cholera drobiu	Mościska	Rzadkowice (2 zagr.);
	Złoczów	Ożydów ob. dw. (1 zagr.), Podlipce (1 zagr.).

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 13. grudnia 1913.

L. cz. Cw. 6404/13 (1) (18162)

E d y k t.

Przeciw Iwanowi Soroka synowi Iwana i Kasce Pyłypiak zam. Soroka z Babina, nieznanym z miejsca pobytu, wniosło Towarzystwo eskontowe i handlowe w Dobromilu do tutejszego sądu pozew o 1273 kor., na podstawie którego wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw pozwanych ustanawia się p. dr. Wasyłyszyna, adw. w Przemyślu, kuratorem, który zastępywać ich będzie w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki sami się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy,

Oddział II.

Przemyśl, dnia 26 listopada 1913.

L. cz. Cw. II. 4968/13 (1) (18035)

E d y k t.

Przeciw Leonowi i Reginie Försterom z Zakopanego, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu tutejszego przez Spółkę fakturową w Krakowie pozew o 500 kor.

Na podstawie pozwu wydano dnia 22 listopada 1913 nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Försterów ustanawia się p. dr. Stanisława Tomika, adwokata kraj. w Krakowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Försterów w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy,

Oddział II.

Kraków, dnia 22 listopada 1913.

L. cz. Cw. 5304/13 (1) (17378)

E d y k t.

Przeciw Hryniowi Hergotowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Brzeżanach przez Związek gospodarczy i przemysłowy w Brzeżanach pozew o 225 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw kuranda ustanawia się p. adwokata dr. Reicha w Brzeżanach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,

Oddział II.

Brzeżany, dnia 3 listopada 1913.

L. cz. Cw. 5593/13 (1) (17773)

E d y k t.

Przeciw Abrahamowi Marguliesowi z Zagórza, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Złoczowie przez Izraela Appla w Załoźcach pozew o zapłatę sumy wekslowej 300 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Abrahama Marguliesa ustanawia się p. dr. Grosskopfa, adwokata w Złoczowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Abrahama Marguliesa w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,

Oddział II.

Złoczów, dnia 19 listopada 1913.

L. cz. Cg. I. 427/13 (1) (17718)

E d y k t.

Przeciw Fedorowi Hrycakowi w Grabowcu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Stryju przez Fedora Derzko pozew o zezwolenie na intabulacyę i wpis prawa zastawu.

Celem strzeżenia praw Fedora Hrycaka ustanawia się p. dr. Harasymowa w Stryju kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Fedora Hrycaka w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.

Stryj, dnia 16 listopada 1913.

Ч. сп. Ц. II. 719 13 (18298)

Е д и к т.

Против Стефанови Покорчак, котрого місце побуту не є відоме, внесло Товариство задаткове в Зборові в ц. к. повітовім суді в Зборові позов о 378 кор.

На підставі того позву визначено розправу в тут. суді на день 15 грудня 1913 о год. 9 перед полуднем в сали ч. 16.

Для стереженя прав Стефана Покорчака установляє ся п. др. Гауслінґера, адвоката в Зборові, куратором.

Тойже куратор буде Стефана Покорчака в згаданій справі на его небезпечність і кошта так довго заступати, аж він або в суді зголосить ся або вимінить повновластця.

Ц. к. Суд повітовий, Віддїл II.

Зборів, дня 8 грудня 1913.

Ч. сп. Ц. II. 742/13 (18297)

Е д и к т.

Против Семкови Пилипчук, котрого місце побуту не є відоме, внесло Товариство задаткове в Зборові в ц. к. повітовім суді в Зборові позов о 225 кор.

На підставі того позву визначено розправу в тут. суді на день 15 грудня 1913 о год. 9 перед полуднем в сали ч. 16.

Для стереженя прав Семка Пилипчука установляє ся п. др. Пйонткевича, адвоката в Зборові, куратором.

Тойже куратор буде Семка Пилипчука в згаданій справі на его небезпечність і кошта так довго заступати, аж він в суді зголосить ся або вимінить повновластця.

Ц. к. Суд повітовий, Віддїл II.

Зборів, дня 8 грудня 1913.

(18155 2—3)
Ogłoszenie.
Wpisano na listę adwokatów dnia 29 listopada 1913 dr. Mojżesza Rosenkranza z siedzibą w Tłumaczu.
Przesiedlił się dr. Dawid Wasser ze Lwowa do Ulanowa.
Zgłosili zamiar przesiedlenia: dr. Aleksander Klaften ze Lwowa do Niemirowa i dr. Jakób Laufer ze Lwowa do Drohobycza.
Z Wydziału Izby adwokatów.
Lwów, dnia 4 grudnia 1913.

L. cz. C. II. 629/13 (1) (18275)
Edykt.
Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Franciszkowi Leji wniosła Julia Kochman z Żołyni wsi pozew o ojcostwo i alimentacyę zpn.
Ustna rozprawa odbędzie się dnia 15 grudnia 1913, o godz. 9 rano, sala Nr. 1.
Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem adwokat dr. Szpunar w Łańcucie, będzie go zastępywał w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki tenże w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Łańcut, dnia 4 grudnia 1913.

L. cz. C. II. 645/13 (1) (18106)
Przeciw nieobecnemu Waniowi Farbaniec z Dalejowej wniósł Leiser Pinoler z Jaślisk pozew o 460 kor.
Rozprawę wyznaczono na dzień 18-go grudnia 1913, o godz. 9 rano, biuro Nr. 1.
Kuratorem dla pozwanego ustanowiono c. k. notaryusza Kuryłowicza w Rymanowie na koszt pozwanego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Rymanów, dnia 3 grudnia 1913.

L. cz. C. I. 274 13 (1) (18275)
Edykt.
Przeciw Panasowi Buśko, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Sokalu przez Lewka Buśko pozew o uznanie prawa własności.
Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 18 grudnia 1913.
Celem strzeżenia praw Panasa Buśko ustanawia się p. dr. Rybiańskiego kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie Panasa Buśko w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Sokal, dnia 31 października 1913.

L. cz. C. VI. 325/13 (6) (18239)
Edykt.
Przeciw Filemonowi Halukowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Haliczu przez mał. Hnata Haluka i Iwana Dejnegę w Dubowcach pozew o zniesienie współwłasności.
Na podstawie pozwu odroczono audyencyę na dzień 18 grudnia 1913, o godzinie 10 rano.
Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Michała Kopystiańskiego, adwokata w Haliczu, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie Filemona Haluka w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Halicz, dnia 20 listopada 1913.

L. cz. C. II. 585/13 (1) (18061)
Edykt.
Przeciw Zofii Winkowskiej z Brzeźnicy, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Dębicy przez Piotra Szwajkowskiego pozew o 500 kor.
Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 29 grudnia 1913, o godz. 11 rano, biuro Nr. 10.
Celem strzeżenia praw tejże ustanawia się p. adwokata dr. Eliasza Goldflussa w Dębicy kuratorem.
Tenże kurator zastępywać ją będzie w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy. Oddział II.
Dębica, dnia 1 grudnia 1913.

L. cz. C. I 573/13 (3), C. I. 651/13 (1), C. I. 652/13 (1), C I 662/13 (3) (17654)
Edykt.
Przeciw Jędrzejowi Osiadłemu po Michale w Koszto-ej. 2) nieobjętej masie spadkowej Jana Czężka, 3) Danielowi Huczko i 4) Zacharyaszowi Łaskawemu z Łubna, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Dynowie przez Towarzystwo zaliczkowe w Dynowie pozew przeciw 1) o 628 kor. zpn., 2) 480 kor. zpn, 3) 623 kor. zpn. i 4) 560 kor. zpn.
Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę ad 1) na dzień 31-go grudnia 1913, o godz. 9 rano, ad 2) na dzień 22 grudnia 1913, o godz. 9 rano, ad 3) i 4) na dzień 18 grudnia 1913, o godz. 9 rano, w biurze Nr. 7.
Celem strzeżenia praw pozwanych od 1) do 4) ustanawia się p. dr. Berefelda, adwokata w Dynowie, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki pozwani ad 1) 3) i 4) w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują, zaś pozwana ad 2) nieobjęta masa spadkowa objętą nie zostanie.
C. k. Sąd powiatowy. Oddział I.
Dynów, dnia 24 listopada 1913.

L. VII. a. 6718 (18307)
Obwieszczenie.
Na podstawie postanowień § 48 ustawy z 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z r. 1907 c. k. Namiestnictwo podaje do powszechnej wiadomości, że dr. Bohdan Czabak, lekarz okręgowy w Ławocznem, wniósł za pośrednictwem c. k. Starostwa w Skolem podanie dnia 27-go listopada 1913 do c. k. Namiestnictwa o zezwolenie na utrzymywanie lekarskiej apteki domowej.
C. k. Namiestnictwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzyby się czuli w swej egzystencyi zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej I. instancyi.
Po upływie tego terminu wniesione przedstawienia nie będą uwzględnione.
Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 30 listopada 1913.
Za c. k. Namiestnika:
Ustyanowski w. r.

L. cz. C. I. 538/13 (1) (17931)
Edykt.
Przeciw Michałowi Władyka, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Mościskach przez Bank ludowy w Mościskach pozew o zapłatę kwoty 887 kor. zpn.
Na podstawie pozwu wyznaczoną została rozprawa na dzień 30 grudnia 1913, o godzinie 8 przed południ., biuro Nr. 21.
Celem strzeżenia praw tegoż ustanawia się p. Adama Królikiewicza w Lackiej woli kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie tegoż w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Mościska, dnia 26 listopada 1913.

L. cz. C. II. 591/13 (1) (18276)
Edykt.
Przeciw Michałowi Kulka, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Leżajsku przez Towarzystwo oszczędności i kredytu w Leżajsku pozew o 580 kor.
Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 22 grudnia 1913, o godz. 9 rano, biuro Nr. 6.
Celem strzeżenia praw Michała Kulki ustanawia się Jurka Szykułę zwany Biały w Piskorowicach kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie Michała Kulkę w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Leżajsk, dnia 9 grudnia 1913.

L. cz. C. II. 620/13 (17798)
Przeciw niewiadomemu Teodorowi Szmigielskiemu z Sorok wniósł Józef Wandys przez opiekuna dr. Seinfelda w Stanisławowie skargę o ojcostwo i alimentacyę.
Ustna rozprawa odbędzie się dnia 24 grudnia 1913, o godzinie 9 przed połudn.
Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem adwokat dr. Bczyński w Buczaczu, będzie go zastępował, dopokąd się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.
C. k. Sąd powiatowy.
Buczacz, dnia 23 listopada 1913.

L. cz. C. I. 149 13 (1) (18255)
Edykt
Przeciw Wiktoryi Cieklińskiej zamężnej Ciułowej, przedtem w Lipowicy, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Dukli przez Towarzystwo zaliczkowe w Dukli pozew o 800 kor.
Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 23 grudnia 1913, o godz. 10 przed południem, biuro Nr. 2.
Celem strzeżenia praw Wiktoryi Ciułowej ustanawia się p. adwokata dr. Smulewicza w Dukli kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie Wiktoryę Ciuła w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Dukla, dnia 3 grudnia 1913.

L. cz. C. II. 713/13 (18000)
Edykt.
Przeciw Petrowi Nykoruk s. Wasyla, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony zotał do c. k. sądu powiatowego w Jabłonowie przez masę spadkową po śp. Maryi z Doliszniaków 1-śl. Nykoruk 2-śl. Dmytruk wdowy po Nykole przez oświadczonych spadkobierców Sabinę zam. Wintoniak z Jury w Stopczatowie i Leibę Kugelmasa w Jabłonowie pozew o uznanie i intabulacyę prawa własności do 29/64 części realności obj. lwh. 264 i z 1/2 realności obj. lwh. 263 gminy Stopczstów zpn.
Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 29 grudnia 1913, o godz. 9 rano, biuro Nr. 5.
Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. Alfreda Bugno, kandydata not. w Jabłonowie, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Jabłonów, dnia 26 listopada 1913.

L. 164.013/III. (18214 1—3)
Wezwanie.
C. k. gal. Dyrekcya poczt i telegrafów we Lwowie wzywa niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu susp. ekspedyenta pocztowego Józefa Kołodzieja ostatnio w Kamesznicy, aby najdalej do dni 14 zgłosił się w Departamencie III. wymienionej Dyrekcyi i usprawiedliwił samowolne opuszczenie służby, gdyż po bezskutecznym upływie powyższego terminu zostanie po myśli § 78 ordynacyi służbowej z roku 1852 w drodze dyscyplinarnej ze służby przy c. k. Zakładzie pocztowo-telegraficznym wydalony.
C. k. Galic. Dyrekcya poczt i telegrafów.
Lwów, dnia 8 grudnia 1913.
C. k. Prezydent;
Wopaterni.

Upadłości.

Zl. S. 1/12 254, 255 (18320)
Im Concurse des Abraham Pinkas wird zur Liquidierung und Rangbestimmung der nachträglich angemeldeten und der bis 12 Dezember 1913 etwa noch zur Anmeldung kommenden Forderungen die Tagsatzung auf den 16 Dezember 1913 vormittags 9 Uhr bei dem k. k. Kreisgerichte Sanok, Zimmer Nr. 12 anberaumt.
Sanok, am 8 Dezember 1913.

L. cz. S. 3/13 87 k. k. (18279 1—3)
Ogłoszenie.
Wierzycielom masy konkursowej Spółki oszczędności i pożyczek w Mikulińcach podaje się do wiadomości, że wskutek zgłoszenia pretensyi Centralnego Banku czeskich kas oszczędności filia we Lwowie, oraz zgłoszenia Gal. Kasy oszczędności we Lwowie wyznaczoną została osobna rozprawa likwidacyjna na dzień 17 grudnia 1912 o godz. 9 rano w c. k. sądzie pow. w Mikulińcach w biurze Nr. 4 przy której będą także rozpatrywane pretensye, które po dzień 16 grudnia 1913 zostaną zgłoszone.
Mikulińce, 26 listopada 1913.
Komisarz konkursowy.

Firmy.

L. cz. Firm. 711/13 Stow. V 44 (17613)
Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.
Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.
Siedziba stowarzyszenia: Bielcza.
Brzmienie firmy: Spółka producentów bydła rzeźnego, trzody chlewnej, drobiu i jaj w Bielczy, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.
Data statutu: Brzesko, 4 marca 1913 lr. 14.692.
Przedmiot przedsiębiorstwa: Przedmiotem przedsiębiorstwa jest wspólna sprzedaż i zakupno bydła, trzody tak w stanie żywym jak i bitym i w przeróbce oraz wszelkich produktów zwierzęcych, będących własnością członków, nadto zakupno karmy i innych artykułów, potrzebnych do wychowu żywego inwentarza. Zaliczkowanie sztuk dostawionych i zgłoszonych będących własnością członków, a jeszcze nie dostawionych do sprzedaży. Zakup na opas i do rozpłodu sztuk bydła, trzody i drobiu.
Czas trwania przedsiębiorstwa: nieograniczony.
Dyrekcya składa się: z czterech członków, przewodniczącego, zastępcy i dwóch członków.
Obecnie członkami dyrekcyi są: Jan Pilch przewodniczący dyrekcyi, Józef Wojdak zastępca przewodniczącego, oraz Jan Wojdak i Józef Hujar, właściciele realności w Bielczy zamieszkali.
Podpisy firmy: uskutecznia się w ten sposób, że pod wypisanymi lub odciśniętymi stampilią wyrazami: Spółka producentów bydła rzeźnego, trzody chlewnej, drobiu i jaj w Bielczy stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką", umieszczą swe podpisy dwaj członkowie Dyrekcyi.
Ogłoszenia w sprawach Spółki dokonane zostają przez umieszczenie ich w lokalu Spółki i w „Tygodniku rolniczym" w Krakowie lub w innem czasopiśmie przez Radę nadzorczą wskazanem, zaś bilans Spółki w „Tygodniku rolniczym" w Krakowie.
Udziały członków: Udział każdego członka oznacza się na 10 kor. Ilość udziałów jest nieograniczona.
Odpowiedzialność członków za zobowiązania Spółki jest ograniczona. Członkowie odpowiadają nietylko udziałem, ale także dalszą kwotą równającą się dwukrotnej wysokości udziałów członka.
Data wpisu: 10 maja 1913.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział III.
Kraków, dnia 8 maja 1913.

L. cz. Firm. 2103/13 Oddz. A. 11.238 (17372)
Wpis do rejestru handlowego firmy kupca pojedyńczego.
Do rejestru handlowego Oddział A. wpisano:
Siedziba firmy: „Józef Ptak, dzierżawca młyna amerykańskiego w Mydlnikach".
Przedmiot przedsiębiorstwa: mełcie zboża i sprzedaż mąki.
Właściciel: Józef Ptak, dzierżawca młyna w Mydlnikach, który podpisywać będzie firmę w ten sposób, że pod wypisanemi albo stampilią wyciśniętemi słowami „Józef Ptak, dzierżawca młyna amerykańskiego w Mydlnikach", wypisze całe imię i nazwisko „Józef Ptak".
Dzień wpisu: 27 października 1913.
C. k. Sąd kraj. jako handlowy, Oddział III.
Kraków, dnia 16 października 1913.

L. cz. Firm 550/13 C. I. 153 (17606)
Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.
Do rejestru C. wciągnięto co następuje:
Siedziba firmy: Kraków.
Brzmienie firmy: Spółka parcelacyjna „Gruszów" spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.
Przedmiot przedsiębiorstwa: Nabywanie i parcelowanie majątków ziemskich, a w szczególności dóbr tabularnych Gruszów lwh. 513 ks. tab. c. k. Sądu krajowego w Krakowie objętych w okręgu c. k. Sądu powiatowego w Dobczycach położonych.
Czas trwania spółki: nieoznaczony.
Spółka opiera się na kontrakcie z daty Kraków dnia 16 lutego 1913 lr. 40008.
Kapitał zakładowy wynosi 20.000 (dwadzieścia tysięcy koron), z tego wpłacono gotówką 10.000 (dziesięć tysięcy) koron.
Zawiadowcami Spółki są: Ferdynand Kalkstein właściciel dóbr w Balinie i Ludwik Sroka właściciel realności w Krakowie i reprezentują spółkę na zewnątrz, zaś firmę spółki podpisują w ten sposób, że pod wyciśniętą stampilią lub podpisaną firmą obydwaj umieszczają swe nazwiska.
Ogłoszenia Spółki umieszczane będą w części inseratowej dziennika „Nowa Reforma w Krakowie
Dzień wpisu: 24 kwietnia 1913.
C. k. Sąd kraj. jako handlowy, Oddział III.
Kraków, dnia 23 kwietnia 1913.

L. cz. Firm. 324/13 Oddz. B. I. 80 (13817)
Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek.
Do rejestru Oddział B. wciągnięto co następuje:
Siedziba firmy: Kraków.
Brzmienie firmy: „Bank przemysłowy dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem" filia w Krakowie.
Dodaje się brzmienie firmy po angielsku, które opiewa: „Industrial Bank for the Kingdom of Galicia and Lodomeria with the Grand Dukedom of Cracow — Cracow Office".

Odnośnie do przedmiotu przedsiębiorstwa uwidacznia się, że ostatnie zdanie § 5 l. 14 opiewa obecnie: „Interesy parcelacyi tabularnych dóbr ziemskich są stanowczo wykluczone“.

Odnośnie do sposobu podpisywania firmy uwidacznia się, że do ważności podpisu wystarcza oprócz dotychczasowego sposobu spólnego podpisywania także podpis spólny dwóch prokurzystów.

Powyższe zmiany względnie dodatki do statutu zatwierdzone zostały przez c. k. Namiestnictwo we Lwowie dnia 12 lutego 1913 L. XIII. a 432/2 na podstawie reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15 listopada 1912 L. 25.623.

Dzień wpisu: 5 marca 1913.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział III.

Kraków, dnia 27 lutego 1913.

Ч. сп. Фірм. 296/13 Стов. II. 178 (18119)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских відклично до фірми Товариство господарско-кредитове „Праця“, стоваришене зареєстроване з огриниченою порукою в Живачеві зміну статутів §§ 5, 16, 21, 23, 52 і 53 а), котрі то §§ від тепер мають слідуючий зміст:

а) приймане капіталів до обороту за условленим опропентованем на користь своїх членів,

б) уділюване тільки своїм членам дешевих і приступних позичок на піднесене їх господарства або промислу.

Особи, що не суть членами стоваришеня, виключені суть від уділу в цілях стоваришеня і від користий які випливають для членів з діяльности стоваришеня поданої в повисших уступах

Дата впису: 13 жовтня 1913.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Коломия, дня 13 жовтня 1913.

L. cz. Firm 1236/13 Stow. IV. 148 (13815)

Zmiany i doatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Wieliczka.

Brzmienie firmy: w języku polskim: „Towarzystwo bankowe w Wieliczce, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, w języku niemieckim: „Bankverein in Wieliczka, registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung“.

Zmiana statutu: Na podstawie uchwały Walnego zgromadzenia z dnia 19 lutego 1913 zmieniono przepisy §§ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 18.

Przedmiot przedsiębiorstwa: obecnie udzielanie członkom gotowych pieniędzy na umiarkowany procent, potrzebnych im do handlu, przemysłu, rzemiosła lub gospodarstwa. Udzielanie członkom kredytu może nastąpić: na weksle, rymesy, na faktury z podkładem lub bez podkładu, na otwarte pretensye książkowe za poręką lub zabezpieczeniem, eskont weksli członk9w i reeskont tychże, przyjmowanie wkładek oszczędności i zaliczek, oraz depozytów za prowizyą.

Z kredytów w jakiejkolwiekbądź formie mogą jedynie członkowie stowarzyszenia korzystać, gdyż wszelkie interesa stowarzyszenia mogą mogą być tylko ze swoimi członkami zawarte.

Udziały członków: udział członka wynosi 25 kor. Jeden członek może mieć więcej udziałów.

Odpowiedzialność członka rozciąga się do dalszej kwoty równej zdeklarowanemu udziałowi.

Podpis firmy i ogłoszenia odbywają się w sposób poprzód już zarejestrowany.

Towarzystwo ma Radę nadzorczą składającą się z 6 członków.

Data wpisu: 23 lipca 1913.

C. k. Sąd kraj. jako handlowy, Oddział III.

Kraków, dnia 12 lipca 1913.

L. cz. Firm. 384/13 Stow. III. 104 (13697)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyązeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Grybów.

Brzmienie firmy: Towarzystwo eskontowe i oszczędności w Grybowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Zmiana statutu: uchwalono na walnem zgromadzeniu dnia 17 sierpnia 1913 zmianę §§ 2, 35, 37, 38, 54, 59, 66 i 70.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 6 września 1913.

L. cz. Firm. 99 13 Stow. III. 98 (13436)

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Posada dolna.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Posadzie dolnej.

1. Członek zarządu: Antoni Nikody przełożony zarządu wystąpił.

2. Wybr͏ani zostali do zarządu jako przełożony zarządu Jan Szczepieniec po Wawrzyńcu w Posadzie dolnej, Józef Szajna w Posadzie dolnej jako członek zarządu.

Data wpisu: Sanok, 5 czerwca 1913.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy Oddział IV.

Sanok, dnia 5 czerwca 1913.

L. cz. Firm. 213/13 Rg. A. 104 (14796)

Wpis do rejestru handlowego firmy pojedyńczej.

Należy wpisać do rejestru handlowego dla firm pojedyńczych.

Siedziba firmy: Nowy Sącz.

Brzmienie firmy: Feliks Dobrowolski.

Przedmiot przedsiębiorstwa: masarstwo.

Właściciel: Feliks Dobrowolski w Nowym Sączu.

Dzień wpisu: 24 maja 1913.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 24 maja 1913.

L. cz. Firm. 386/13 Oddz. A. 114 (14685)

Wpis do rejestru handlowego firmy kupca pojedynczego.

Wpisano do rejestru handlowego oddział A.

Siedziba firmy: Krynica zdrój.

Brzmienie firmy: Emilia Burzyńska pensyonat w Krynicy zdroju.

Przedmiot przedsiębiorstwa: pensyonat.

Dzień wpisu: 20 września 1913.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 20 września 1913.

L. cz. Firm. 222/13 St. II. 111 (14041)

Wykreślenie firmy.

Zarządza się wykreślenie z powodu zwinięcia przedsiębiorstwa z rejestru handlowego dla firm spółkowych firmy „Markus Weinberg i Józef Stern poddzierżawa propinacyi w Mszanie dolnej“.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 24 maja 1913.

L. cz. Firm. 290 13 St. II. 63 (14779)

Wykreślenie firmy.

Z rejestru handlowego dla firm pojedynczych wykreślono.

Siedziba firmy: Nawojowa.

Brzmienie firmy i przedmiot przedsiębiorstwa: Przedsiębiorstwo dzierżawy propinacyi miejskiej względnie wyrobu towarów żelaznych w Nawojowej Kohut & Rossmanith wskutek zaniechania prowadzenia przedsiębiorstwa.

Data wpisu: 28 czerwca 1913.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 28 czerwca 1913.

L. cz. Firm. 649 13 Oddz. A. 99 (15813)

Wpis do rejestru handlowego firmy kupca pojedynczego.

Wpisano do rejestru handlowego oddział A.:

Siedziba firmy: Zarubińce, sąd pow. Skałat.

Brzmienie firmy: „Samuel Jakób 2-im. Tennenbaum dzierżawa młyna turbinowowodnego w Zarubińcach“.

Właściciel: (I.) Samuel Jakób 2-im. Tennencaum w Zarubińcach.

Dzień wpisu: 18 lipca 1913.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Tarnopol, dnia 16 lipca 1913.

K. cz. Firm. 562/13 Rg. A. 49 (17227)

Wykreślenie firmy.

Z rejestru A. wykreślono:

Siedziba firmy: Tarnopol.

Brzmienie firmy: „Dom przemysłowo rolniczy w Tarnopolu“.

Przedmiot przedsiębiorstwa: handel maszynami rolniczymi, sztucznym nawozem i artykułami technicznymi.

Właściciel firmy: Adolf Altschüler.

Skutkiem zwinięcia przedsiębiorstwa tego i odpisania podatku zarobkowego.

Dzień wpisu: 18 lipca 1913.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Tarnopol, dnia 16 lipca 1913.

L. cz. Firm. 393/13 Stow. I. 333 (15655)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Dublany ad Kranzberg.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Dublanach-Kranzbergu, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

1. Członkowie dyrekcyi wystąpili: ks. Franciszek Kędzior, Jan Guzlak, Wawrzyniec Łuczkowski i Jan Moss.

2. Członkowie dyrekcyi wybrani: 4 maja 1913 ks. Franciszek Kędzior, Jan Guzlak, Jan Moss ponownie, tudzież Jan Artymowicz syn Kaspra rolnik w Dublanach.

Data wpisu: 22 sierpnia 1913.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział V.

Sambor, dnia 2 sierpnia 1913.

L. cz. Firm. 866/13 Rg. A. 103 (18230)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru oddział A. wciągnięto co następuje.

Siedziba firmy: Tarnopol.

Brzmienie firmy: „Bracia Ryniewicz i Witkowski“.

Przedmiot przedsiębiorstwa: eksportowy handel nierogacizną.

Forma spółki: jawna od 1 listopada 1912.

Spólnicy osobiście odpowiedzialni; Jan Ryniewicz, Wawrzyniec Ryniewicz i Józef Witkowski kupcy w Tarnopolu zamieszkali.

Do zastępstwa istniejącego zakładu głównego jest uprawniony jedynie spólnik Jan Ryniewicz.

Podpis firmy: (F. Z.) pochodzący z ręki Jana Ryniewicza opiewać będzie „Bracia Ryniewicz i Witkowski“.

Dzień wpisu: 25 października 1913.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Tarnopol, dnia 26 października 1913.

L. cz. Firm. 321/13 Stow. I. 235 (16344)

Wykreślenie wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wykreślić w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Starasól.

Brzmienie firmy: Bank kredytowy, spółka zarejestr. z ograniczoną odpowiedzialnością w Starej soli.

Z powodu ukończenia likwidacyi.

Data wpisu: 28 lipca 1913.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Sambor, dnia 25 lipca 1913.

L. cz. Firm. 162/13 Rg. A. 35 (17537)

Wykreślenie firmy.

Z rejestru oddział A. należy wykreślić.

Siedziba firmy: Izdebki.

Brzmienie firmy: handel drzewem i rąb lasu w Izdebkach.

Skutkiem zwinięcia przedsiębiorstwa i odpisania podatku.

Data wpisu: Sanok 1 września 1913.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 25 sierpnia 1913.

L. cz. Firm. 89/13 Rg. A. 54 (15501)

Należy wpisać do rejestru handlowego A.

Brzmienie firmy: Markus Werner wyszynk piwa, wina i drobna sprzedaż palonych napojów wyskokowych.

Właściciel: Markus Werner.

Dzień wpisu: Sanok 30 czerwca 1913.

C. k. Sąd obwodowy, Oddz. IV.

Sanok, dnia 9 czerwca 1913.

L. cz. Firm. 108/13 poj. II. 26. (13705)

Wykreślenie firmy.

Z rej-stru firm pojedynczych wykreślono:

Siedziba firmy: Brzeźnica.

Brzmienie firmy: Szymon Ebel.

Przedmiot przedsiębiorstwa: dzierżawa prawa propinacyi.

Skutkiem zwinięcia przemysłu.

Dzień wpisu: 25 sierpnia 1913.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Wadowice, dnia 25 sierpnia 1913.

L. cz. Firm. 1713 C. I. 21 (18158)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już firm w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek.

Do rejestru oddział C. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: Lwowski Związek parcelacyjny, spółka z ograniczoną poręką.

Zmiana statutu: § 19 kontraktu spółki w brzmieniu jak odpis w zbiorze załączek.

Specyalne wpisy: (rozwiązanie spółki i ustanowienie likwidatorów i t. d.). Na walnem zgromadzeniu odbytem dnia 20 października 1913 uchwalono rozwiązanie spółki i jej likwidacyę i zamianowano likwidatorem Jana Pawłowskiego kupca we Lwowie przy pl. Maryackim, który podpisywać będzie firmę spółki w ten sposób, iż pod jej brzmieniem z dodatkiem „w likwidacyi“ położy swój podpis.

Dzień wpisu: 12 listopada 1913.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy Oddział IV.

Lwów, dnia 6 listopada 1913.

Kuratele.

L. cz. P. VI. 247/13 (3) (18051)

Edykt.

Za umysłowo chorego uznano Józefa Stańkowskiego w Tarnopolu.

Kuratorem jego ustanowiono Jana Majdzińskiego w Stanisławowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Tarnopol,, dnia 2 grudnia 1913.

L. cz. L. 11/13 (4) P. 118/13 (1) (16960)

Edykt.

Za marnotrawnego uznano Antoniego Sawczyna Klimów w Zadwórzu.

Kuratorem jego ustanowiono Iwana Sawczyna Hryńkowego w Zadwórzu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Gliniany, duia 27 września 1913.

L. cz. P. 22/13 (16833 1—3)

Edykt.

Za marnotrawną uznano Maryę z Kołodnickich Buldiak w Worwolińcach.

Kuratorem jej ustanowiono Fedora Buldiaka, syna w Worwolińcach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Tłuste, dnia 17 listopad 1913.

L. cz. L. 3/10 (4) (18136)

Edykt.

Za umysłowo chorą uznano Józefę Stawarz w Róży.

Kuratorem jej ustanowiono Jana Bielawę w Róży.

C. k. Sąd pwiatowy, Oddział I.

Pilzno, dnia listopada 1913.

L. cz. P. 51/13 (16832 1—3)

Edykt.

Za marnotrawnego uznano Michała Bigusiaka syna Stefana w Torskiem.

Kuratorem jego ustanowiono Dmytra Wekluka syna Iwana w Torskiem.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Tłuste, dnia 20 września 1913.

L. cz. P. 172/13 (1) (17163)

Edykt.

Za marnotrawnych uznano Jana i Katarzynę Grzywnych w Wulce grodziskiej.

Kuratorem ich ustanowiono Jana Bzdziucha w Wulce grodziskiej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Leżajsk, dnia 4 listopada 1913.

Wyroki prasowe.

Zl. 234 (14436)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Londesgericht Wien als Preßgericht hat hat mit dem Erkenntnisse vom 6 Oktober 1913, Pr XXXV 296/13/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltchaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 40 der periodischen Druckschrift: „Gleichheit“, 19. Jahrgang, vom 3 Oktober 1913, durch den Artikel: „Persönlich Regiment“ auf Seite 1, Spalte 1 und 2, in seiner Ganze das Verbrechen nach § 64 St. G begründe und es wird nach § 493 St P O das Verbot der Weiterverbreitung dieses Druckwerkes ausgesprochen, die von der k k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P O. bestätigt und nach § 37 Pr. G auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt

Wien, am 6 Oktober 1913

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 6 Oktober 1913, Pr. XXXV 297/13 3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 15 der periodischen Druckschrift: „Der Beamte der Post- und Telegrahenanstalt“, IX. Jahrgang, vom 4 Oktober 1913, durch den Feuilleton von „Die Offenbachsche Operette“ (Seite 2, Spalte 1) bis dieses Morgen“ (Seite 3, Spalte 2) das Verbrechen nach 65 a St. G begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P O bestätigt und nach § 37 Pr G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt

Wien, am 6 Oktober 1913.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 2 Oktober 1913, Pr. IX 189 13, die Weiterverbreitung der Nummer 110 der Zeitschrift: „La Vita di Trieste" vom 28 September 1913 wegen der Stelle von „La questione del prestigio" bis „dell' italianita" des Artikels: „I decreti die 4rieste. Cio che si dice alla Luogotenenza"; von „E la piu patente" bis „sull' argomento" des Artikels: „Le palesi ingiustizie commesse nella distribuzione del sussidi alla posta" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 2 Oktober 1913, Pr. IX 185/13, die Weiterverbreitung der Nummer 266 der in Mailand erscheinenden Zeitschrift: „Corriere della Sera" vom 24 September 1913, nach § 64 und 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 2 Oktober 1913, Pr 186 13, die Weiterverbreitung der Nummer 266 der in Mailand erscheinenden Zeitschrift: „Corriere della Sera" vom 23 September 1913 nach § 64 und 65 a St. G verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 2 Oktober 1913, Pr 188/13, die Weiterverbreitung der Nummer 268 der in Mailand erscheinenden Zeitschrift; „Corriere della Sera" vom 25 September 1913 nach § 65 a St. G. verboten

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 28 Oktober 1913, Pr. 188 13, die Weiterverbreitung der Nummer 269 der in Mailand erscheinenden Zeitschrift: „Corriere della Sera" vom 26 September 1913 nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 3 Oktober 1913, Pr 194/13, die Weiterverbreitung der Nummer 17.050 der in Mailand erscheinenen Zeitschrift „Il Secolo" vom 28 September 1913 nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 3 Oktober 1913, Pr. 193 13, die Weiterverbreitung der Nummer 267 der in Torino erscheinenden Zeitschrift: „La Stampa" vom 26—27 September 1913 nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 3 Oktober 1913, Pr. IX 191 13, die Weiterverbreitung der Nummer 122 der Zeitschrift: „La Vita di Trieste" vom 1 Oktober 1913 wegen des Artikels, beginnend mit den Worten „Domenica il dott." und endigend mit den Worten „legge sulla stampa", den Titel inbegriffen, nach § 300 St G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 3 Oktober 1913, Pr. IX 192 13, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „L Ind pendente" vom 30 September 1913 wegen der Stelle von „Dall' articolo di Gayda" bis „piu doloroso di vita" des Artikels: „L' Inchiesta di Virginio Gayda sulle condizioni degli italiani in Austria" nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 4 Oktober 1913, Pr I 527 13, die Weiterverbreitung der Nummer 40 der Zeitschrift: „Lid" vom 2 Oktober 1913 wegen der Stelle von „A nyni si vsimene" bis „predlickych a usteckych Nemcu?" des Artikels: „Jeviste politickych komediantu" nach § 300 St. G. verboten

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 27 Oktober 1913, Pr. I 528 13, die Weiterverbreitung der Nummer 40 der Zeitschrift: „Zajmy horniku" vom 1 Oktober 1913 wegen der Stelle von „jisty by vymohl" bis „hornictvo ostravske" des Artikels: „Opovazte se!" nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 6 Oktober 1913, Pr. 62/13, die Weiterverbreitung der Nummer 40 der Zeitschrift: „Posel lidu" vom 4 Oktober 1913 wegen der Stelle „Panacek" bis „chasniky", von „Co nejsurovejsiho bylo" bis „hosik", von „coz hnulo" bis „porucika", „nesvedomiteho" von „a pouci" bis „a liskovka" des Artikels; „Z rokycansky garnisony" nach § 491 St. G. und Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Z. 235 (14437)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 6 Oktober 1913, Pr. I 539/13, die Weiterverbreitung der Nummer 40 der Zeitschrift: „Lounsky kraj" vom 4 Oktober 1913 wegen der Stelle von „K jakym tragickohumoristickym" bis „soc. demokratu?" des Artikels: „O cem vam vypraveji Lipany?" und des Artikels: „Moderni z votni pohroma" nach § 63 und 300 St G und Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 6 Oktober 1913, Pr 530 13 die Weiterverbreitung der Nummer 1 der Zeitschrift: „Ceska jednata vseodborova" vom 30 September 1913 wegen der Stelle von „Když muzske pokoleni" bis „ku predu" des Artikels: „Pracujeme ku zlepseni" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnisse vom 7 Oktober 1913, Pr. 101 13, die Weiterverbreitung der Nummer 40 der Zeitschrift: „Vychodocesky obzor" vom 2 Oktober 1913 wegen der Stellen von „Je t plno" bis „Byla ukojena", von „Letos kdy" bis „poburovati" und von „Muze nekdo" bis „rozhodny okamzik" des Artikels: „Bilance a vyhledy"; von „dosahlo" bis „jasnece rvanky" des Artikels: „Vysledky rakouske . . ."; von „K oslavam maji" bis zum Schlusse des Artikels „Kuls sva eho Vaclava"; von „K vuli osvetleni" bis zum Schlusse des Artikels: „U podzimnim zasedani risske rade" von „Lide se od Vas" bis „na levici" des Artikels: „Hnatice" nach § 65 a, 300, 302 und 303 St. G. sowie gemäß Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R G Bl. Nr 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Königgrätz hat mit dem Erkenntnisse vom 7 Oktober 1913. Pr. IV 99/13, die Weiterverbreitung der Nummer 40 der Zeitschrift: „Pokrokove noviny ceskeho severovychedu" vom 3 Oktober 1913 wegen der Stellen von „Ale najednou povstava" bis „prozirany, takticky!" und von „Kde pak byly ty" bis „a tisice existenci" des Artikels: „Projevy narodu skodlive" nach § 63 und 65 a St G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Königgrätz hat mit dem Erkenntnisse vom 7 Oktober 1913, Pr. IV 98/13, die Weiterverbreitung der Nummer 40 der Zeitschrift: „Kralovehradecke rozhledy" vom 3 Oktober 1913 wegen der Stellen von „Mel by se svak" bis „zabijet take" und von „Poslat dite" bis „rozumnejsim darkem" des Feuilletons: „Jak smysleji zeny o valce?" nach § 300 St. G. und Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 6 Oktober 1913, Pr. XI 44/13. die Weiterverbreitung der Nummer 44 der Zeitschrift: Deutsches Nordmährer blatt" vom 4 Oktober 1913 wegen des Artikels: „Wie dem deutschen Gewerbe unserer Stadt nicht geholfen wird" nach § 302 St. G. verboten.

Z. 236 (14438)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Wels hat mit dem Erkenntnisse vom 7 Oktober 1913, Pr. VII 5/13 die Weiterverbreitung der ohne Angabe von Druckort, Druckerei und Verleger in Gmunden verbreiteten Druckschrift: „An die Völker Österreichs", beginnend mit „Erhebet Euch", schließend mit „die Welt beherrscht", beziehungsweise mit „An die Völker Österreichs" nach § 58 b, c und 65 a St. G. verboten

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnisse vom 9 Oktober 1913, Pr 72 13, die Weiterverbreitung der Nummer 78 der Zeitschrift: „Saazer Anzeiger" vom 7 Oktober 1913 wegen Artikels: „Der Maler Treska als Vermittler . . " und der Überschrift des nächstfolgenden Artikels: „Frechheit eines . . ." nach § 302 S. G. verboten.

Das k. k Kreis- als Preßgericht in Budweis hat mit dem Erkenntnisse vom 8 Oktober 1913, Pr 45/13, die Weiterverbreitung der Nummer 115 der Zeitschrift: „Pondelnik Jihoceskych listu" vom 6 Oktober 1913 wegen der Stelle von „Jelikoz pan spravce skoly" bis „Slava!" des Artikels: „Snazivost" nach § 63 St G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 8 Oktober 1913, Pr. 64 13, die Weiterverbreitung der Nummer 16 der Zeitschrift; „Kralovicky obzor" vom 4 Oktober 1912 wegen der Stellen von „Nastane rodu Habsburskemu" bis „a Cechym obzvlaste" und von „Na trune" bis zum Schlusse des Artikels; „Ziva mrtvola" nach § 63 und 64 St G verboten

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 8 Oktober 1913, Pr I 150/13, die Weiterverbreitung der Nummer 23 der Zeitschrift: „Matice svobody" vom 9 Oktober 1913 wegen der Stellen von „Od neho zdedil" bis „kudy jel" und von „Krestanstvi naplnilo" bis zum Schlusse des Artikels: „Jak povstaly nabozenske bajky"; von „Jake" bis zum Schlusse des Artikels: „Knezourske zrcadlo" nach § 122 a und b St. G. verboten

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Czernowitz hat mit dem Erkenntnisse vom 7 Oktober 1913, Pr. I 71 13, die Weiterverbreitung der Nummer 92 der Zeitschrift: „Viata Noua" vom 4 Oktober 1913 wegen des Artikels: „Preotimsa noastra a vorbit" in den Stellen von „Noua nelegiuire" bis „limba si legea", „cu atata imfamie", von „si a" bis „ni se face"; des Berichtes über die Protestversammlung der „Asociatiei clerului roman", endigend mit „al archidiecesei" von „Afla in aceasta" bis „aceasta demnitate", von „Protestand energie" bis „capul Mitropolitului", von „Sfetnicii sai" bis „aceasta asigurare", von „Culmea aceastei" bis „stefnicilor Monarhului", von „trebue sa" bis „reintreorarea ei", von „Explicand imprejurarile" bis „sa-l recunoasca", von „spune ca" bis „progresul cultural", von „Parintele Procokovici" bis „masele poporului"; des Artikels: „Chestia noastra bisericeasca si presa romana de pretutindene" von „Fonvingerile ce" bis „cat de curand", von „Prin cabinetele" bis „in bucovina", von „Acolo trebui" bis „Celor mai sfinte" und von „Astfel se" bis „sa se orienteze" nach § 58 c, 65 b, b und 300 St. G. verboten.

Konkursa.

L. Prez. 4982 4/13 (18227 1—3)

Konkurs.

W sądzie obwodowym w Stanisławowie będzie obsadzoną posada dozorcy maszyn z poborami systemizowanymi dla podurzędników sądowych z odpowiednim dodatkiem aktywalnym, ubiorem służbowym i wolnem mieszkaniem, opałem i oświetleniem.

Zakres obowiązków służbowych dozorcy maszyn ustalony jest instrukcyami służbowemi, które można przejrzeć w Dyrekcyi kancelaryi tut. sądu obwodowego.

Ubiegający się o powyższą posadę muszą wykazać:

a) przynależność do Państwa austryackiego,

b) wiek niżej 40 lat (dla podoficerów warunek ten odpada),

c) dobre zdrowie,

d) nienaganne życie,

e) znajomość języków krajowych w słowie i piśmie, tudzież

f) zupełną znajomość ślusarstwa maszynowego i przynajmniej z dobrym postępem złożony egzamin na dozorcę kotłów parowych, wreszcie wiadomości z zakresu elektrotechniki.

Ubiegający się mają wnieść udokumentowane podania do Prezydyum sądu obwodowego w Stanisławowie najdalej do dnia 26 stycznia 1914.

Kompetenci posiadający certyfikat w myśl ustawy z 19 kwietnia 1872 Dz. p. p. Nr. 60 będą mieli pierwszeństwo przed innymi kandydatami.

Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 8 grudnia 1913.

L. 1826/13 (17759 2—3)

Konkurs.

Wskutek śmierci c. k. notaryusza ś. p. Jana Baumana w Tyśmienicy, c. k. notaryusza ś. p. Władysława Dolaisa w Tłumaczu i c. k. notaryusza Franciszka Angielczykowskiego w Lubaczowie rozpisuje się niniejszem oddzielnie na każdą z tych opróżnionych posad c. k. notaryuszów w Tyśmienicy, Tłumaczu i Lubaczowie, względnie na każdą wskutek przeniesienia w obrębie tej c. k. Izby opróżnić się mogącą posadę c. k. notaryusza, konkurs do dnia 15 stycznia 1914 i wzywa się kompetentów, ażeby swe podania oddzielnie na każdą z tych posad wnieśli do tut. Izby najpóźniej do dnia 15 stycznia 1913.

C. k. Izba notaryalna.

Lwów, dnia 29 listopada 1913.

C. k. Namiestnictwo galicyjskie we Lwowie. do l. N. VIII. og. — 1993 (18153 2—3)

OBWIESZCZENIE KONKURSU.

Określenie posady do obsadzenia	Władza, przy której posada jest do obsadzenia	Do tej posady przywiązane pobory służbowe				Wiadomości i inne wymagane warunki do uzyskania posady	Czy jest przepisany egzamin lub praktyka	Władza, do której podania kompetujących wnoszone być mają	Termin ubiegania się	UWAGA
		Płaca	Dodatek aktywalny	Dyety	Dodatek na umundurowanie					
Jedna posada drogomistrza w kategoryi sług państwowych.	Przy jednym z okręgów budowniczych galicyjskiej służby administracyjnej.	Według przepisów art. II. ustawy z 25 września 1908 Dz. u. p. Nr. 204.	Według przepisów art. III. § 1 ustawy z 19 lutego 1907 Dz. u. p. Nr. 34.	Za obchodzenie gościńców ryczałt rocznie 100 K za myriameter.	160 K rocznie.	Znajomość języków krajowych. Wprawa w czytaniu, pisaniu, rachowaniu i rysowaniu. Uzdolnienie praktyczne do wykonywania robót w zakresie przemysłu murarskiego, kamieniarskiego lub ciesielskiego, ewentualnie praktyka na drogomistrza lub ukończenie niższego kursu dla drogomistrzów.	Nieprzepisane ale wskazane.	Prośby podawać należy do c. k. Namiestnictwa we Lwowie w przepisanej drodze służbowej.	1 marca 1914	

Lwów, dnia 6 grudnia 1913.

Za c. k. Namiestnika:

Ustyanowski w. r.

L. Prez. 39.149 (18149 3—3)

Konkurs.

W sądzie krajowym w Czerniowcach będzie obsadzona posada sędziego, ze systemizowanymi poborami IX. klasy rangi.

Ubiegający się o tę, ewentualnie o takie same posady, które opróżnić się mogą w innych sądach kolegialnych lub powiatowych na Bukowinie, wniosą udokumentowane podania w drodze służbowej, najdalej do dnia 31 grudnia 1913 do Prezydyum c. k. Sądu krajowego w Czerniowcach.

Prezydyum c. k. wyższego Sądu kraj.

Lwów, dnia 6 grudnia 1913.

L. 7763/pr. (18148 3—3)

Konkurs.

W obrębie galic. krajowej Dyrekcyi skarbu jest do obsadzenia jedna posada inspektora technicznej kontroli skarbowej w VII. klasie rangi z systemizowanymi poborami.

Ubiegający się o tę posadę mają wykazać, że posiadają przepisane wymogi.

Podania należy wnosić w ciągu czterech tygodni drogą służbową do Prezydyum krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Lwów, dnia 6 grudnia 1913.

L. 3834/13 (18218 3—3)

Konkurs.

Zwierzchność gminy miasta Załoziec rozpisuje niniejszem, na podstawie uchwały Rady miejskiej z dnia 2 grudnia 1913, konkurs na posadę lekarza miejskiego z siedzibą w Założcach.

Do tej posady przywiązaną jest roczna płaca 1000 kor.

Lekarz miejski obowiązany będzie do wykonywania czynności, wymienionych w § 14 ustawy z 5 października 1906 Dz. u. kr. Nr. 148, jakoteż wydanej na jej podstawie instrukcyi z 1907, Dz. u. kr. Nr. 158.

Podania ostemplowane, a zaopatrzone w alegaty, przepisane postanowieniem § 7 powołanej ustawy, wnosić należy do Urzędu miejskiego w Założcach do dnia 10 stycznia 1914.

Posada ta nadaną zostanie na rok pierwszy prowizorycznie, poczem nastąpi stabilizacya.

Zwierzchność gminy miasta.

Załoźce, dnia 10 grudnia 1913.

Burmistrz:
Zając.

Spadki.

L. cz. A. V. 114/13 (9) (17755 3—3)

Edykt

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomym.

C. k. Sąd powiatowy S. II. we Lwowie ogłasza, że dnia 31-go stycznia 1913 w Zamarstynowie zmarła Eleonora Węgrzynowicz 2 v. Hoffmann, nie pozostawiając rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Piotra Hoffmana, jednego z dziedziców, nie jest znanem, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, zgłosił się w tutejszym sądzie i wniósł oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Adamem Gadzińskim ustanowionym dla nieobecnego.

C. k. Sąd powiatowy, S. II. Oddział V.

Lwów, dnia 15 maja 1913.

L. cz. A. 100/13 (7) (17418 3—3)

Edykt

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomym.

C. k. Sąd powiatowy w Limanowej ogłasza, że dnia 25 stycznia 1913 w Siekierczynie zmarł Fabian Dębski pozostawiając rozporządzenie ostatniej woli.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Jana i Pawła Dębskich nie jest znanem, przeto wzywa się ich, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego zgłosili się w tutejszym sądzie i wnieśli oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Marcinem Kotlarzem w Siekierczynie ustanowionym dla nieobecnych.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Limanowa, dnia 25 listopada 1913.

L. cz. A. 187/13 (6) (17593 3—3)

Edykt

z wezwaniem nieznanych Sądowi dziedziców.

C. k. Sąd powiatowy w Żmigrodzie zawiadamia, że w dniu 11-go lipca 1913 w Żmigrodzie now. zmarła Paraska Wańko, córka nieżyjących Piotra Wańko i Maryi z Kiewskich 1 v. Wańko 2 v. Walewskiej z Myscowy bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi niewiadomo, czy i którym osobom przysłuża prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszem tych wszystkich, którzy do tegoż spadku z jakiegokolwiekbądź tytułu roszczenia p dnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, swe prawa dziedziczenia w tutejszym sądzie zgłosili i wykazując takowe wnieśli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego p. Józef Niemiec, sekr. gm. w Żmigrodzie kuratorem został ustanowiony, będzie przeprowadzony z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nie przyjętą, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu, jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Żmigród, dnia 21 listopada 1913.

Amortyzacye.

L. cz. T. VI. 90/13 (2) (18026 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Edmunda Klemensiewicza w Krakowie, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej powiatowej Kasy oszczędności w Krakowie nr. 82.978 na 2738 kor. opiewającej a na imię Wacława hr. Lasockiego wy tawionej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu liczyć się mającego od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w gazecie urzędowej za nieistniejącą uznana zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny' Oddz. VI.

Kraków, dnia 11 listopada 1913.

L. cz. T. VI. 87/13 (1) (17529 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Józefa Gutowskiego z Nowego Sącza wdraża się postępowanie, celem amortyzacyi następującej rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej policy Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie z dnia 18 lipca 1893 do L. 13.746 opiewającej na kapitał 2000 złr. a. w. płatny Paulinie Katarzynie Gutowskiej, skoro dożyje dnia 11 lipca 1913, lub w razie wcześniejszej swej śmierci zabezpieczonej na zwrot premii bez procentu okazicielowi policy.

Posiadacza powyższej policy wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni, w przeciwnym razie po upływie powyższego czasokresu, liczyć się mającego od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w Gazecie urzędowej, za nieistniejącą uznaną zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VI.

Kraków, dnia 25 października 1913.

L. cz. T. VI. 93/13 (2) (18030 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Maryi Bazańskiej w Krakowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionego poświadczenia Kasy oszczędności miasta Krakowa z dnia 26 go września 1912 Nr. 35.940 wystawionego na zastaw walorów a na nazwisko ś. p. Jana Bazańskiego opiewającego.

Posiadacza powyższego poświadczenia wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu, liczyć się mającego od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w Gazecie urzędowej za nieistniejące uznane zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VI.

Kraków, dnia 17 listopada 1913.

L. cz. T. VI. 88/13 (1) (17603 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Jana Garna z Berna wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującej rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej policy Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie z dnia 15 kwietnia 1889 Nr. 20 339 opiewającej na kapitał 1000 kor. płatny po 23 latach, skoro zabezpieczony Jan Garn dożyje 15 kwietnia 1912 lub w razie wcześniejszej śmierci natychmiast okazicielowi policy.

Posiadacza powyższej policy wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu liczyć się mającego od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w Gazecie urzędowej, za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy cyw., Oddz. VI.

Kraków, dnia 25 października 1913.

L. cz. T. II. 27 13 (1) (17525 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Austryackiego Towarzystwa motorowego z odp. ogran. „Benz“ w Wiedniu, filii w Krakowie, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla wystawionego na blankiecie niemieckim na 600 kor. z daty Wadowice 10 listopada 1913, płatnego w 6 miesięcy od daty wystawienia, podpisanego przez dr. Maksymiliana Schlanka w Wadowicach jako przyjemcę i przez dr. Maurycego Schlanka w Oświęcimiu jako wystawcę i indosanta.

Weksel ten był domicyliowany u firmy „Austryackie Towarzystwo motorowe z odp. ogr. Benz Wiedeń, filia w Krakowie“.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby przedłożył go tut. sądowi w ciągu 45 dni od dnia płatności weksla, t j. 25 czerwca 1914, w razie przeciwnym bowiem razie powyższego czasokresu weksel ten za bezskuteczny uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy, Oddział II.

Kraków, dnia 14 listopada 1913.

L. cz. T. 177 13 (2) (18150 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek ogólnego Związku kredytowego urzędników we Lwowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla z daty Lwów 7 lipca 1913 na 1500 koron opiewającego, a dnia 7 października 1913 płatnego, wystawionego i żyrowanego przez dr. Dawida Goldberga, a akceptowanego przez Tobiasza Barana, właściciela dóbr w Szuparce.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w przeciągu 45 od ostatniego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VII.

Lwów, dnia 22 listopada 1913.

L. cz. T. VI. 13/13 (1) (17543 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Anny Pikurskiej z Dworów wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionej książeczki wkładkowej Towarzystwa oszczędności i pożyczek w Oświęcimiu, oznaczonej liczbą 10.286 i opiewającej na 113 kor. 31 h. i nazwisko Anny Pikurskiej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu pół roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Wadowice, dnia 10 listopada 1913.

L. cz. T. 160/13 (2) (17976 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Jana Marszałka, powroźnika w Radymnie, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego kwitu depozytowego, wystawionego przez c. k. uprzyw. Towarzystwo imienia Gizeli, Jeneralna Reprezentacya we Lwowie, z daty Lwów 29 grudnia 1905 na złożoną tamże policę asekuracyjną tegoż Towarzystwa Nr. 231.125.

Posiadacza powyższego kwitu depozytowego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, 6 tygodni i trzech dni od dnia ogłoszenia tego edyktu, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VII.

Lwów, dnia 8 listopada 1913.

L. cz. T. 130 13 (5) (18043 3—3)

Sprostowanie.

Na wniosek Teofili Nickowskiej, zamieszkałej we Lwowie ul. Grottgera l. 4, prostuje się niniejszem uchwałę tut. sądu z d. 30 sierpnia 1913 T. 130/13 (1), ogłoszoną w „Gazecie Lwowskiej“ w dniach 3, 4 i 5 października 1913 r. Nr. 226, 227 i 228 w ten sposób, że nazwisko akceptanta zaginionego weksla ma opiewać nie „Johann Bechtloff“ lecz „Jakób Bechtloff“.

Orzeczenie amortyzacyjne może być wydane w 45 dni od ogłoszenia niniejszego sprostowania.

C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VII.

Lwów, dnia 12 listopada 1913.

L. cz. T. 9/11 (1) (17675 3—3)

Amortyzacya.

Na wniosek Isaka Karantera w Piasecznej, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następujących wnioskodawcy rzekomo zaginionych a do wylosowania przeznaczonych papierów wartościowych:

a) losu węgierskiego krzyża (Ungar. Kreuzlos) Ser. 3858 Nr. 29,

b) losu Bazylika (Dombaulos) Ser. 1111 Nr. 14,

c) losu Josziva (Joszivlos) Ser. 6296 Nr. 93.

Posiadacza powyższych papierów wartościowych wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami, w przeciwnym bowiem razie takowe po upływie trzech lat po dniu płatności ostatniego kuponu, lub w przypadku w międzyczasie zaszłego wylosowania po upływie jednego roku, po dniu płatności, zaś należące do tego kupony w przeciągu jednego roku od dnia ich płatności lub też o ile ten dzień już minął od dnia tego edyktu uznane zostaną za nieistniejące.

Skoro powyższe papiery wartościowe przez wylosowanie do wypłaty przeznaczone zostaną winien wnioskodawca o tem sądowi donieść.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Stryj, dnia 9 sierpnia 1913.

L. cz. T. VI. 94/13 (2) (18031 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Anny Kalickiej z Wieliczki wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionej książeczki wkładkowej Kasy oszczędności miasta Krakowa Nr. 283.152 na 100 kor. opiewającej, a na imię Anny Kalickiej wystawionej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu liczyć się mającego od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w „Gazecie urzędowej“ za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VI.

Kraków, dnia 17 listopada 1913.

L. cz. T. V. 18/13 (3) (17439 3—3)

Amortyzacya.

Na wniosek Herscha Meilecha Schaffera z Dynowa wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki udziałowej Towarzystwa kredytowego i oszczędności w Rzeszowie na kwotę 200 kor opiewającej Nr. 417 fol. 424 wraz z dywidendami do r. 1912 na nazwisko Herscha Meilecha Schaffera wystawionej.

Posiadacza powyższej książeczki udziałowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 1 listopada 1913.

L. cz. T. VI. 74/13 (2) (17609 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Bolesława Lewickiego ze Lwowa wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej policy Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie z daty Kraków, dnia 2 czerwca 1888 Nr. 18869 na 2000 koron opiewającej, a na nazwisko Bolesława Lewickiego wystawionej.

Posiadacza powyższej policy asekuracyjnej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu liczyć się mającego od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w „Gazecie urzędowej“ za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.

Kraków, dnia 20 września 1913.

L. cz. T. 154/13 (4) (17975 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Wolfa Twerskiego w Mielnicy, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego listu depozytowego z daty Lwów 24 stycznia 1911. oznaczonego lit. A) wystawionego przez Wiedeński Bank związkowy filia we Lwowie na złożoną tamże książkę wkładkową tegoż Banku Nr. 8340.

Posiadacza powyższego listu depozytowego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, 6 tygodni i trzech dni od ogłoszenia edyktu — w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddz. VII.

Lwów, dnia 6 listopada 1913.

G. Zl. II. 14/14 (1) (17905 3—3)

Über Antrag des Gyula Eisnmann in Budapest wird das Amortisationsverfahren bezüglich des an Tarnów ausgestellten, auf Moses Weltsch in Tarnów gezogenen und von diesem auf den Betrag von 202 K. 85 h. akzeptierten am 31 Dezember 1913, an die Ordre des Ausstellers zahlbahren und nur die Unterschrift des Akzeptanten Moses Weltsch tragenden Wechsels, der dem An-

tragsteller an Verlust geraten ist, eingestellt und wird dessen Inhaber aufgefordert diesen Wechsel binnen 45 Tagen vom Verfallstage an, sonach bis zum 15 Februar 1914 diesem Gerichte vorzulegen, sonst würde der Wechsel nach Ablauf der Frist für amortisiert und unwirksam erklärt.

K. k. Kreisgericht, Abteilung II.

Tarnów, am 15 November 1913.

L. cz. T. 142 13 (3) (17368 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Katarzyny Greń we Lwowie ul. Puławskiego l. 3, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi, rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej galic. Kasy oszczędności we Lwowie nr. 149.311 na imię i nazwisko Katarzyny Greń wystawiowej a na kwotę 351 kor. 63 hal. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od ogłoszenia ostatniego edyktu w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznana zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddz. VII.

Lwów, dnia 13 października 1913.

L. cz. T. IV. 23/13 (2) (17444 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek ks. dr. Jakóba Górki wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującej rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej nr. 116.861 wystawionej na rzecz „Fundacyi na wydawnictwo książek“ a na kwotę 349 kor. 74 hal. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu sześciu miesięcy w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznana zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 12 listopada 1913.

L. cz. T. 102/13 (4) (17711 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek ks. Teofila Łękawskiego, rektora seminaryum rzym. kat. w Przemyślu, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następujących wnioskodawcy rzekomo zaginionych, a do wylosowania przeznaczonych 56-letnich 4-prc. listów zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie bez należących do nich kuponów, a mianowicie:

1. Ser. III. Nr. 30385 na 2000 koron opiewający,
2. Ser. III. Nr. 21345 na 2000 koron opiewający,
3. Ser. III. Nr. 15714 na 2000 koron opiewający,
4. Ser. III. Nr. 14008 na 2000 koron opiewający,
5. Ser. III. Nr. 35239 na 2000 koron opiewający,
6. Ser. V. Nr. 5041 na 200 kor. opiewający.

Posiadacza powyższych papierów wartościowych wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami, w przeciwnym bowiem razie powyższe listy zastawne po upływie trzech lat po dniu płatności ostatniego kuponu, lub w razie wcześniejszego wylosowania po upływie jednego roku po dniu płatności uznane zostaną za nieistniejące.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 16 sierpnia 1913.

L. cz. T. II. 16/13 (1) (18033 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p Jakóba Wetsteina, kupca w Krakowie ul. Dietlowska, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla następującej osnowy: „Krakau den 22 Oktober 1910 für 5000 K. Vier Monate a dato zahlen Sie degen diesen Prima Wechsel an die Ordre Eigene die Summe von Fünftausend Kronen den Werth Baar und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht Herrn Dr. Hermau Seinfeld Advocat in Krakau dr. Natan Seinfeld mp., Dr. Herman Seinfeld mp. in dorso Dr. Natan Seinfeld m. p“

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby przedłożył go tut. sądowi w ciągu 45 dni od ostatniego ogłoszenia edyktu, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu weksel ten uznany będzie za bezskuteczny.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział II.

Kraków, dnia 13 czerwca 1913.

L. cz. T. V. 13/13 (4) (17637 3—3)

Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego.

Jędrzej Wilk, syn Piotra i Agaty z Pierunów, urodzony w Krządce dnia 9 maja 1854 od przeszło 20 lat wydalił się ze swego miejsca rodzinnego i od tego czasu wszelki ślad po nim zaginął.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 l. 2 ustawy cyw., przeto wdraża się na prośbę rodzeństwa Łukasza Wilka i Maryi zam. Kozdęba z Krzątki postępowanie celem uznania za zmarłego.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. adwokatowi dr. Peszkowskiemu w Rzeszowie wiadomości o powyż wymienionym Jędrzeju Wilku.

Jędrzeja Wilka wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 10 listopada 1914 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 1 listopada 1913.

L. cz. T. II. 26/13 (1) (17597 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego

Na wniosek dr. Władysława Miłkowskiego, właściciela księgarni katolickiej w Krakowie plac Maryacki l. 9, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla z daty Kraków, dnia 24 października 1913 opiewającego na 882 kor. płatnego za cztery miesiące od daty, wystawionego przez ks. Antoniego Bystrzynowskiego, akceptowanego przez dr. Władysława Miłkowskiego, a żyrowanego in bianco przez ks. dr. Antoniego Bystrzynowskiego i przez dr. Wincentego Witalińskiego.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby złożył go tut. sądowi w ciągu 45 dni od dnia płatności weksla t. j. 11 kwietnia 1914 r. w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu weksel ten za bezskuteczny uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział II.

Kraków, dnia 28 października 1913.

L. cz. T. 150 13 (3) (17712 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Mikołaja Jakimowa we Lwowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo wnioskodawcy ukradzionej książeczki gal. Kasy oszczędności we Lwowie nr. 49354, na nazwisko Mikołaj Jakimów wystawionej a na kwotę 260 kor. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od ogłoszenia ostatniego edyktu w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznana zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddz. VII.

Lwów, dnia 20 października 1913.

L. cz. T. V. 15 13 (3) (17222 3—3)

Amortyzacya.

Na wniosek Debory Birnbachowej kupcowej w Wulce ogryzkowej, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionych książeczek składkowych Kasy zaliczkowej i oszczędności w Łańcucie a mianowicie Nr. 13503 na kwotę 366 kor. 37 hal. opiewającej, tudzież Nr. 13906 na kwotę 56 kor. 55 hal. opiewającej obydwóch na nazwisko Debory Birnbach wystawionych.

Posiadacza powyższych książeczek wkładkowych wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddz. V.

Rzeszów, dnia 11 października 1913.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dniem 1 maja 1913 r.

według czasu średnio-europejskiego.

Przychodzą do Lwowa:

na dworzec główny:

Z Krakowa: **$2^{\underline{22}}$**, $5^{\underline{42}}$, 6^{22}□), 7^{25}, **8^{45}**, 9^{55}, 1^{10}*), **1^{25}**, **2^{20}**§), 5^{30}, $7^{\underline{51}}$†), **$8^{\underline{25}}$**, $9^{\underline{40}}$

*) z Tarnowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.
†) z Gródka Jagiell. od 1 czerwca do 30 września włącznie codziennie. □) z Mościsk.

Z Podwołoczysk: 7^{15}, 11^{25}, **1^{47}**§), **2^{15}**, 5^{25}, $10^{\underline{30}}$, $10^{\underline{48}}$†)

†) z Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z Czerniowiec: **$12^{\underline{07}}$**, 5^{23}††), $5^{\underline{43}}$*), 7^{40}, 10^{28}†), **1^{45}**, 5^{35}, **$6^{\underline{31}}$**, $9^{\underline{26}}$

*) ze Stanisławowa. †) z Kołomyi. ††) z Chodorowa w każdy następny dzień po niedzieli i święcie.

Ze Stryja: 7^{20}, 9^{00}, 11^{40}, $6^{\underline{20}}$, $11^{\underline{00}}$, $11^{\underline{42}}$§)

§) od 15 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rz. kat. święta.

Ze Sambora: 7^{45}, 9^{55}, 1^{48}, $8^{\underline{30}}$

Ze Sokala: 7^{05}, 1^{00}, $7^{\underline{38}}$

Z Jaworowa: 8^{04}, 4^{20}

Z Podhajec: 11^{10}, $10^{\underline{20}}$

Ze Stojanowa: 9^{50}, $6^{\underline{30}}$

na dworzec „Lwów-Podzamcze“:

Z Podwołoczysk: 6^{56}, 11^{05}, **1^{33}***), **1^{58}**, 5^{06}, $10^{\underline{12}}$, $10^{\underline{31}}$†)

†) z Krasnego. *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z Podhajec: 7^{26}*), 10^{49}, $10^{\underline{01}}$, $12^{\underline{00}}$§)

*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę.

Ze Stojanowa: 9^{31}, $6^{\underline{11}}$.

na dworzec „Lwów-Łyczaków“:

Z Podhajec: 7^{08}*), 10^{31}, $3^{\underline{03}}$*), $9^{\underline{41}}$, $11^{\underline{43}}$§)

*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę.

Odchodzą ze Lwowa:

z dworca głównego:

Do Krakowa: **$12^{\underline{35}}$**, $3^{\underline{35}}$, **8^{25}**, 8^{32}, 1^{26}†), **2^{05}**§), **2^{45}**, 3^{40}*), 5^{50}, **$7^{\underline{00}}$**, $7^{\underline{30}}$, $11^{\underline{10}}$

*) do Rzeszowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie. †) do Gródka Jagiell.

Do Podwołoczysk: 6^{08}, 10^{40}, **2^{00}**, **2^{45}**§), 2^{55}†), $8^{\underline{40}}$, $11^{\underline{15}}$

†) do Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do Czerniowiec: **$2^{\underline{45}}$**, 6^{10}, **9^{10}**, 10^{03}, **2^{30}**, 3^{12}*), $5^{\underline{52}}$†), $7^{\underline{50}}$††), $11^{\underline{00}}$

*) do Stanisławowa. †) do Kołomyi. ††) do Chodorowa w każdy poprzedzający dzień przed niedzielą i świętem.

Do Stryja: 7^{25}, 10^{02}§), 1^{50}, $6^{\underline{50}}$, $8^{\underline{15}}$, $11^{\underline{25}}$

§) od 15 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rzym. kat. święta.

Do Sambora: 6^{52}, 9^{05}, 3^{50}, $10^{\underline{56}}$

Do Sokala: 7^{50}, 2^{35}, $7^{\underline{50}}$, $11^{\underline{35}}$*)

*) do Rawy ruskiej (tylko w niedziele)

Do Jaworowa: 8^{40}, $6^{\underline{31}}$

Do Podhajec: $5^{\underline{55}}$, 4^{53}

Do Stojanowa: 8^{05}, $6^{\underline{00}}$

z dworca „Lwów-Podzamcze“:

Do Podwołoczysk: 6^{23}, 11^{00}, **2^{14}**, **2^{58}***), 3^{12}†), $9^{\underline{02}}$, $11^{\underline{33}}$

†) do Krasnego, *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do Podhajec: 6^{09}, 1^{34}*), 5^{15}, $10^{\underline{40}}$§)

*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę.

Do Stojanowa: 8^{22}, $6^{\underline{17}}$.

z dworca „Lwów-Łyczaków“:

Do Podhajec: 6^{28}, 1^{53}*), 5^{36}, $7^{\underline{45}}$*), $10^{\underline{59}}$§)

*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę.

Pociągi lokalne.

na dworzec główny:

Z Brzuchowic: codziennie 6^{55}
codziennie: od 1 maja do 30 września $7^{\underline{26}}$
od 1 czerwca do 31 sierpnia 8^{37}, 11^{00}, 3^{41}, 5^{15}, $9^{\underline{30}}$
w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 maja do 31 maja 3^{41}, $9^{\underline{30}}$
od 1 czerwca do 31 sierpnia 1^{54}

Z Janowa:
codziennie: od 16 maja do 15 września $9^{\underline{11}}$
od 1 czerwca do 31 sierpnia 1^{25}.
w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 31 sierpnia $10^{\underline{10}}$.

Z Lubienia: w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 8 września $9^{\underline{00}}$

Z W[illegible]: tylko w sobotę $12^{\underline{16}}$

z dworca głównego:

Do Brzuchowic: codziennie 6^{00}
codziennie: od 1 maja do 30 września 4^{21}
od 1 czerwca do 31 sierpnia 7^{24}, 10^{05}, 2^{25}, $6^{\underline{15}}$, $8^{\underline{35}}$
w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 maja do 31 maja 2^{25}, $8^{\underline{35}}$
od 1 czerwca do 31 sierpnia 12^{47}

Do Janowa:
codziennie: od 16 maja do 15 września 3^{03}
od 1 czerwca do 31 sierpnia 10^{15}.
w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 31 września 1^{11}

Do Lubienia: w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 8 września $2^{\underline{25}}$

UWAGA. Pociągi pospieszne wyróżniają się grubym drukiem. Godziny nocne od $6^{\underline{00}}$ wieczór do $5^{\underline{59}}$ rano, są oznaczone podkreśleniem liczb minutowych.

Walne Zgromadzenie

Powszechnego stowarzyszenia spożywczego

w Husiatynie

odbędzie się

20 grudnia b. r.

o godzinie 5 po południu w sali „Sokoła"

z następującym porządkiem dziennym:

1 Sprawozdanie Zarządu za r. 1912/1913.
2 Sprawozdanie i wnioski Rady nadzorczej.
3. Sprawozdanie i wnioski komisyi rewizyjnej.
4. Zmiany i uzupełnienia statutu.
5. Wybory jednego ewentualnie dwóch członków Zarządu.
6. Wybór członków Rady nadzorczej i członków komisyi rewizyjnej.
7 Wnioski członków.

Członkom chcącym brać udział w zgromadzeniu zwraca się uwagę na postanowienia §§ 31, 35 i 49 statutu.

W braku przepisanego kompletu odbędzie zaraz tegoż dnia o godzinie 6 ponowne Walne Zgromadzenie, które po myśli § 37 statutu zdolne będzie do powzięcia ważnych uchwał bez względu ilość obecnych członków.

Za Radę nadzorczą:

Sekretarz: **Dr. Zdzisław Sułkowski.** Przewodniczący: **Kazimierz Cieński.**

OBWIESZCZENIE.

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

członków Towarzystwa kredytowego w Bursztynie, stowarz. zarej. z ogr. poręką, odbędzie się dnia 20 grudnia 1913, o godzinie 6 po południu, na które zaprasza się wszystkich członków Towarzystwa do biura Towarzystwa.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności i rachunków za czas od 1. stycznia 1913 do 30 listopada 1913, oraz badanie bilansów i uchwalenie tychże.
2. Obrady co do dalszych interesów stowarzyszenia, ewentualnie uchwalenie rozwiązania i likwidacyi i wybór 3 likwidatorów.
3. Wnioski członków.

Zauważa się, że w razie braku kompletu wymaganego w § 31 ustawy o stow. zarobk. i gospod. z r. 1873 odbędzie się ponowne zgromadzenie członków dnia 23 grudnia 1913 o godzinie 6 po południu w biurze Towarzystwa w myśl § 32 powyższej ustawy z powyższym porządkiem dziennym, które bez względu na ilość obecnych członków prawomocnie obradować i uchwalać będzie.

Bursztyn, dnia 10 grudnia 1913.

Towarzystwo kredytowe w Bursztynie
Stow. zarej. z ogr poręką.

Do L. 16891/13.

OGŁOSZENIE.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wypowiada niniejszem na podstawie § 63 statutów p. Hirschowi Grossbardowi kapitał pożyczkowy w sumie 63.877 kor. 99 hal. listami zastawnymi, pochodzący z większej sumy 100.000 złr. w. a, czyli 200.000 kor z pn. na hipotece realności objętych lwh. 300 ks. gr. gm. kat Łoponi i lwh. 1063 ks. gr. gm. kat Wojnicz przy c k. Sądzie powiatowym w Wojniczu prowadzonej, intabulowany, z tego Towarzystwa wypożyczony, z dniem 31 grudnia 1913 jeszcze pozostały.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wzywa więc p Hirscha Grossbarda jako właściciela tych realności, ażeby wypowiedziany kapitał w przeciągu **sześciu miesięcy** do Kasy galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego złożył pod rygorem egzekucyi a mianowicie przymusowej sprzedaży rzeczonych realności.

Z DYREKCYI
Galicyjskiego Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Lwów, dnia 4 grudnia 1913.

Drobne ogłoszenia
od wyrazu petitem 3 hal., tłustym petitem 4 hal.

Inteligentny służący z rocznemi świadectwami poszukuje posady od 1 stycznia. — Zgłoszenia S. S. 112 poste restante, Lwów, główna poczta.

Panna z czteroletnią praktyką biurową, pisząca biegle na wszystkich systemach maszyn, poszukuje odpowiedniego zajęcia. — Zgłoszenia pod „Praca" poste restante, Lwow, za okazaniem biletu kolejowego Nr. 3275.

Raf powóz 30 Hp., lando i podwójny faeton z licznymi przyborami z powodu ukończonego sezonu bardzo tanio do sprzedania. Zadytania; Hotel Continental. Marienbad.

Jak można wyleczyć się zupełnie z cierpień płucnych, kaszlu uporczywego, astmy, podaję każdemu zadarmo. — Przesłać kopertę z marką na odpowiedź do pani Kryzek, Vrsovice pod Pragą, Czechy.

Do Publicznej hali aukcyjnej
Sobieskiego 3
nadesłano następujące przedmioty do komisowe sprzedaży: Jadalnię dębową staroświecką, sypialnię kilka salonów, szafę barok o 3 drzwiach, klubowe meble, pojedyńcza sypialnię czereśniową, bibliotekę i sekretarzyk mahon., antyki, stoły mah., kandelabry z bronzu, zegar duży grający, oraz rzeczy codziennego użytku.

GRZYBY.

Grzyby wybrane (posyłka najmniej-sza 2 klg.) za 1 klg. kor. 9, **rydze** marynowane w beczułkach brutto 5 klg. kor. 6, **rydze** kiszone 5 klg. kor. 5·50, **ogórki** kiszone 5 klg. kor. 2·50, **kapusta** kiszona 5 klg. kor. 2·50, **powidła** I-ma 5 klg. kor. 3·50, **sok** malinowy (syrop) w blaszankach 5 klg. kor. 8, **gogoce** gotowane z cukrem w beczułkach 5 klg. kor. 7, **masło** świeże I-ma (posyłka najmniejsza 5 klg.) za 1 klg. kor. 3·20, **bryndza** połonińska I-ma w beczułkach brutto 5 klg. kor. 7, **groch** zielony b. smaczny w woreczkach brutto 5 klg. kor. 3, **jabłka** suszone krajane (bez dymu) w skrzynkach 5 klg. kor. 3, **śliwki** I-a brutto 5 klg kor. 4, **orzechy** I-a 5 klg. kor. 3·50, **gruszki** suszone 5 klg. kor. 2, **mąka kukurudziana** w woreczkach brutto 5 klg. kor. 2, **fasola** wielka cukr. 5 klg. kor. 3·50, **liżniki huculskie** jedna sztuka kor. 22, **koce** wełniane jedna sztuka kor. 14, **sukno** ciemno i jasno-czerwone, czarne i białe (szerokość 60 cm.) za jeden metr kor. 2. — Ceny rozumieją się bez zobowiązania za zmianę ceny w międzyczasie, loco tu za pobraniem, poleca **L. STÜMMER, Kosów.**

KONKURS.

W celu nadania posagu z fundacyi błp. Moszla Bombacha w kwocie 1260 koron izraelickiej dziewczynie, rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegające się o posag dziewczęta mają dostarczyć legalnego dowodu:
1. na pokrewieństwo z fundatorem,
2. na nienaganny moralny żywot,
3. na ukończony 20 rok życia.

Podania w powyższe dowody zaopatrzone, należy wnieść najpóźniej do 15 stycznia 1914. w ręce dr. Oswalda Bergera, adwokata krajowego we Lwowie, ul. Brajerowska 6, jako egzekutora testamentu.
Podanie po terminie wniesione nie będzie uwzględnione.

Lwów, dnia 2 grudnia 1913.

Egzekutorowie testamentu.

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedopada) ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon 527.